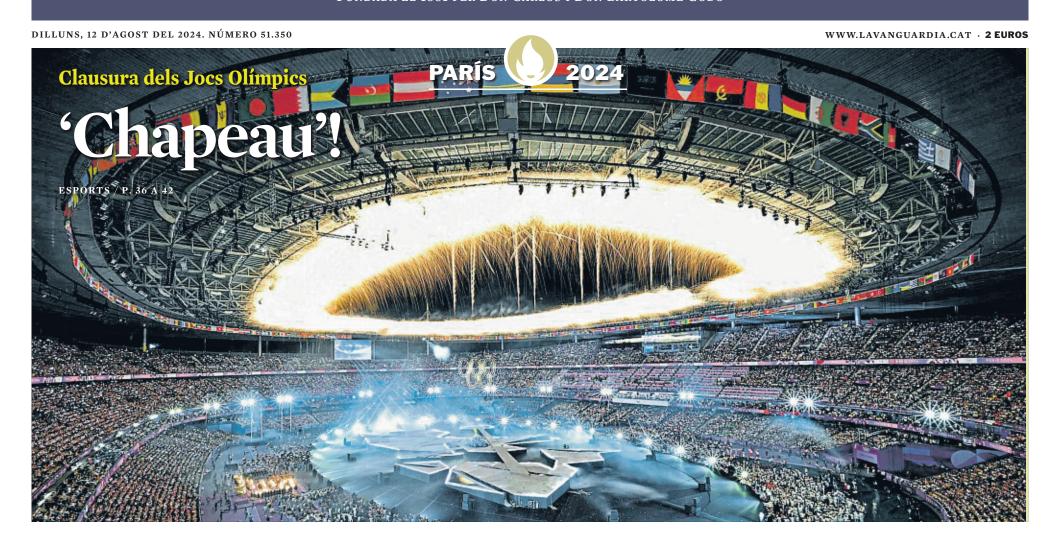
Fundada el 1881 per Don Carlos i Don Bartolomé Godó

EL NOU GOVERN CATALÀ

Illa recorre al poder local del PSC amb gestos de complicitat cap a ERC i l'antiga CiU

Dalmau a Presidència i Romero a Economia encapçalen un Govern amb 16 departaments; dos més

Niubó i Parlón (PSC) s'encarregaran d'Educació i Interior, i la gestora Pané s'ocuparà de Salut

Destaca el fitxatge de Jaume Duch per a Acció Exterior, i la diputada Paneque portarà Territori i en serà la portaveu

Afins a ERC lideraran Política Lingüística i Cultura; Sàmper (ex Junts) assumeix Empresa, i Espadaler (ex Unió), Justícia

Illa ahir al despatx de la presidència de la Generalitat. POLÍTICA / P. 8 A 11

ESTATS UNITS

Elon Musk s'entrega a la causa de Trump

INTERNACIONAL / P. 3

Pol·lució i calor: malalties de pulmó a l'alça

TURISME

Eivissa té més visitants, però gasten menys

ECONOMIA / P. 45

El poder del PSC

Lola García Directora adjunta

ls primers compassos del procés van deixar el PSC amb la pelli l'os. Els estrips interns se succeïen, i els socialistes catalans es van refugiar en el bastió metropolità a resistir. Coïa la sagnia de dirigents que abandonaven les sigles per acostar-se a l'independentisme. El cognom d'Ernest Maragall sota les sigles d'ERC era sal a la ferida. En deu anys, el PSC s'ha recuperat i ara és el pilar socialista amb més poder a Espanya, amb el permís (i el ple suport) de Pedro Sánchez.

Els artífexs del rescat han estat Miquel Iceta i Salvador Illa. El primer va portar les regnes en el moment crític de la intervenció de la Generalitat amb el 155, i el segon ha culminat la redempció amb un estil auster que els catalans han triat per tancar més d'una dècada d'inestabilitat. El PSC governa la Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona, és als executius de tres diputacions i és el partit amb més alcaldies. Però el seu poder va més enllà de Catalunya.

Gràcies a la seva relació amb Sánchez, Iceta va col·locar el PSC en llocs de l'Administració central i en empreses estatals. Illa ha mantingut aquesta influència, en especial en l'àmbit econòmic, i compta amb persones de la seva confiança al capdavant del Ministeri d'Indústria, el gestor aeroportuari Aena, Renfe, Indra o Enagás. El PSOE tendeix a veure el PSC com una federació díscola. Josep Borrell o Carme Chacón en van viure els recels en primera persona. Sense que la desconfiança s'hagi esborrat en absolut, la vinculació actual entre els líders del PSOE i el PSC és més estreta que mai.

El ja president de la Generalitat va anunciar ahir els membres d'un Govern discret, basat en el planter del PSC, amb algun fitxatge com el de Jaume Duch a Acció Exterior i significatives mostres de complicitat cap a ERC i l'espai de l'antiga CiU. Illa pretén que aquesta sigui la legislatura dels serveis públics i, per això, necessitarà eficàcia gestora i cintura política per negociar recursos amb el Govern central i suports de l'oposició. Desencallar l'aeroport o millorar Ro-

dalies ja no seran questions que puguin atribuir-se a d'altres ni ajornar-se, per exemple. El PSC ja va comprovar en el passat que recuperar la confiança ciutadana és una tasca àrdua i perdre-la és una cosa que arriba de sobte. Aconseguir la Generalitat no és la meta, sinó el tret de sortida.

Jordi Forcada

El Cerdanya Film Fest, que dirigeix Jordi Forcada, ha tancat la seva edició número 15 amb un rècord d'assistència, 5.000 espectadors. Al certamen s'hi va imposar Casa en flames. / P. 35

Malgrat els problemes de l'aigua del Sena, els tercers Jocs Olímpics celebrats a París han deixat el llistó molt amunt en l'àmbit organitzatiu i de seus i grans moments esportius per al record. / P. 36

Elon Musk Magnat dels Estats Units

Musk dona suport a Trump i propaga les seves falsedats a través de la port als demòcrates, però no li agrada gens que vulguin apujar els

INTERNACIONAL	3
POLÍTICA	8
OPINIÓ	12
SOCIETAT	16
NECROLÒGIQUES	19
VIURE	2
CULTURA	3
ESPORTS	36
ECONOMIA	45

LA IMATGE

Des del fons de la piscina. Un visitant d'un centre comercial de Pequín fa una foto en un espai que s'ha condicionat com un spa i on s'ha instal·lat una sorprenent ambientació immersiva

PEL FORAT DEL PANY

Inclusió a mitges

Roux, de 28 anys, com a nova miss Sud-àfrica ha estat celebrada com un gest d'inclusió cap a les persones que pateixen alguna mena de discapacitat. Le Roux, estudiant de Màrqueting, va ser diagnosticada d'una pèrdua auditiva profunda quan tenia un any i té un implant coclear per ajudar-la a percebre els sons. De petita va necessitar dos anys de teràpia abans de poder parlar. Després de la seva elecció, es va declarar confiada que el

elecció, dissabte, seu triomf pugui servir d'ajuda per als qui se senten exclo sos. "Soc una dona sorda orgullosament sud-africana i sé què se sent quan t'exclouen",

> El concurs no ha estat, tot i això, tan inclusiu com l'elecció de Le Roux dona a entendre. Al contrari, una de les concursants, l'estudiant de Dret Chidimma Adetshina, de 23 anys, es va retirar després d'haver patit un dur assetjament de caire xenòfob a les xarxes socials pel fet de tenir un pare nigerià i una mare d'origen moçambiquès.

PENSEM QUE...

Cesàries humanitzades

nadons a Espanya neixen per cesària. Segons en quin hospital, la mare està sola durant la intervenció quirúrgica i és separada del seu fill.

Una tendència que s'ha anat imposant els últims anys és la de les anomenades cesàries humanitzades. Es tracta d'un procediment que practiquen alguns hospitals on s'admet l'entrada d'un acompanyant i, després de l'extracció del nadó, s'afavoreix el contacte pell amb pell entre la mare i el fill sempre que

na quarta part dels les circumstàncies ho per-

Diversos experts expliquen a la secció de Societat els beneficis que suposa per a mare i fill aquest contacte inicial, en lloc de la situació en què la dona es desperta de la intervenció sense tenir una noció clara del naixement.

L'aplicació de tècniques que afavoreixin la naturalitat més gran possible del contacte entre la mare i el nadó s'ha de tenir en compte sempre que la situació ho permeti i tota la conjuntura sigui la més escaient.

ELS SEMÀFORS

Isabel Suqué Presidenta de Peralada

El festival de Peralada, que presideix Isabel Suqué, va arribar ahir al colofó de la seva edició número 38 amb l'actuació de la pianista xinesa Yuja Wang a l'església del Carme. / P. 35

Tony Estanguet

Comitè organitzador París 2024

xarxa X. Abans havia donat suimpostos als milmilionaris. / P. 3

ÍNDEX

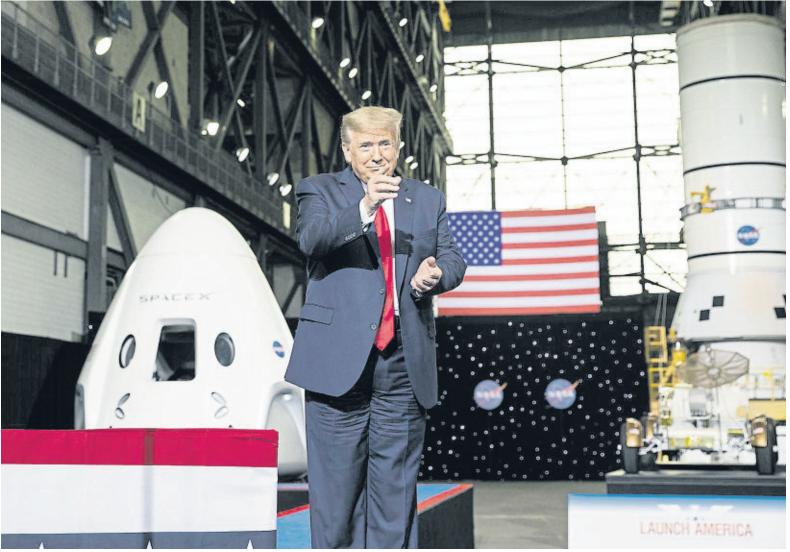
POLÍTICA	8
OPINIÓ	12
SOCIETAT	16
NECROLÒGIQUES	19
VIURE	21
CULTURA	31
ESPORTS	36
ECONOMIA	45

Internacional

La cursa cap a la Casa Blanca

Elon Musk abraça el trumpisme

L'empresari entrevista aquesta nit Trump, a qui va rebutjar el 2016 i el 2020

Donald Trump assenyalant Elon Musk durant un acte de la campanya del 2020 al costat d'una nau de Space X i el lema "Llançar Amèrica"

JAVIER DE LA SOTILLA

Washington. Servei especial

Mitja hora després de l'intent d'assassinat a Donald Trump a Butler (Pensilvània), el 13 de juliol, Elon Musk va anunciar el seu suport a la candidatura de l'expresident. El va anunciar a través d'X, xarxa social de la seva propietat des del 2022, que s'ha convertit en un formiguer d'odi, la propaganda d'extrema dreta i la desinformació. El seu suport a Trump era implícit des de feia mesos, però l'anunci públic va ser la culminació d'un gir que s'explica per la seva pròpia radicalització ideològica i per l'interès empresarial.

Aquesta nit, els dos aliats for malitzaran el seu enllaç en una entrevista en hora de màxima audiència, que serà retransmesa per X. Així ho va confirmar Trump en una roda de premsa des de Mar-a-Lago: "L'Elon em va trucar i em va donar suport amb totes les seves forces. El respecto molt i ell em respecta a mi. No li ha estat fàcil donar-me suport, es necessita molt de coratge per fer-ho".

Des que Musk va anunciar el seu suport, s'ha fos encara més amb el moviment MAGA ("Make America great again"), alimenta la teoria del gran reemplaçament

poblacional, de la "invasió" a la frontera sud que associa amb la criminalitat i crida a una deportació massiva -el pilar de la campanya de Trump- per evitar l'"extinció de la civilització"; ha compartit vídeos falsos de Kamala Harris fets amb intel·ligència artificial i l'ha acusat de voler provocar un "holocaust"; ha amplificat l'especulació sobre el frau electoral del 2020, i ha escampat l'odi trànsfob aprofitant-se de polèmiques com ara la de la boxejadora Imane Khelif, o assegurant que el "virus woke" va matar la seva pròpia filla convertint-la en trans. Són tan sols uns exemples d'un poderós magnat -el segon més ric del món, segons Forbes- que fa una vintena de publicacions al dia en aquest fòrum amb més de 500 milions d'usuaris actius.

El director executiu de Tesla, Space Xix AIva comen çar a implicar-se políticament el 2001, amb 30 anys. Segons OpenSecrets, que monitora l'origen dels diners en la política dels Estats Units, va fer les seves primeres donacions a candidats dels dos bàndols del tauler polític, i en aquesta equidistància s'ha mogut des d'aleshores. Per exemple, el 2004 va donar 2.000 dòlars a George W. Bush i al demòcrata John Kerry. Quatre anys després, va donar suport a Hillary Clinton a les primàries. El 2012, va donar el seu suport a la campanya per a la reelecció de Barack Obama, el 2016 va donar suport a Clinton i el 2020 va anunciar el seu vot a Joe Biden.

"M'implico en la política tan poc com puc", va dir el 2015, i va assegurar que només s'hi implica quan veu que un candidat pot beneficiar el seu interès empresarial. Un any després, quan Trump va fer el salt a la política, va dir que seria "vergonyosa" una victòria del magnat. Durant el seu mandat, es va oposar a les seves mesures més controvertides, com ara el veto islàmic o la sortida de l'acord de París sobre el clima.

Tot i això, des que Biden va agafar el poder, s'ha anat inclinant cap a la dreta radical. Durant la pandèmia, va abraçar teories de la conspiració sobre l'origen del coronavirus i es va mostrar escèptic amb les vacunes, arribant a vincu-

El magnat, que va donar suport a Clinton, Obama i Biden, ha fet un gir a la dreta amb el seu suport a Trump

El 2022 va ser un punt d'inflexió en la ideologia de Musk, amb el canvi de gènere de la filla i la compra de Twitter

lar-les amb diagnòstics d'aturades cardíaques. El seu gir definitiu es va fer el 2022, després que la seva filla Vivian completés la transició de sexe i canviés legalment el seu gènere amb l'oposició de Musk. Es va proposar "de combatre el virus *woke*" que l'havia "enganyat" per fer-se transsexual i, des d'aleshores, "estem aconseguint progressos", va dir en un podcast amb el psicòleg Jordan

Aquell mateix any, va comprar Twitter i va tornar el compte a Trump, que havia estat suspesa després d'encoratjar l'assalt al Capitoli, com també a altres figures de l'extrema dreta com ara Andrew Tate -processat penalment per violació, agressió sexual i tràfic de persones- o Kanye West, a qui se li va suspendre el compte després de fer comentaris antisemites. A la seva croada anti LGTBI, s'hi ha sumat el rebuig de la immigració, que considera una "amenaça" per a la societat; el suport militar a Ucraïna per la invarica First, i l'"impost als milmilionaris" del 25% proposat per Biden, que "limita la innovació".

El febrer del 2024, es va reunir amb un grup de multimilionaris a Palm Beach (Florida), on va defensar en privat la candidatura del republicà. Dos mesos després, va fundar un comitè d'acció política, America PAC, destinat a finançar la seva campanya, però ara per ara no ha fet cap contribució en nom seu i ha negat l'al·legació -publicada a The Wall Street Journalque va donar 45 milions de dòlars al líder republicà.

Dion prohibeix a Trump utilitzar la cançó de 'Titanic'

La cantant Céline Dion ha criticat Donald Trump per haver fet servir la cançó My heart will go on en un acte de campanya a Montana, i ha assegurat que no dona suport a la candidatura. Dissabte va publicar al seu compte d'X que el seu equip "es va assabentar de l'ús no autoritzat del vídeo, l'enregistrament, la interpretació i la imatge" del famós tema compost per a Titanic, amb què va guanyar

l'Oscar a la millor cançó original. "Dion no dona suport a aquest ús ni a cap altre de semblant", va afegir, i es va preguntar: "De debò, 'aque-Îla' cançó?". No és la primera artista que denuncia públicament l'ús del seu treball per part de Trump sense autorització. Han fet peticions semblants cantants com ara Adele, Aerosmith, Rihanna, Pharrell Williams, Neil Young o els Rolling Stones. La música

és un element central en els seus mítings, en què delecta els seguidors amb el seu ball característic, amb els punys tancats i un moviment repetit d'esquerra a dreta, sense moure els peus. De totes les cançons que hi sonen, destaquen God bless the USA, de Lee Greenwood, que li precedeix els discursos, o la icònica YMCA, amb què tancava els mítings fins que l'autor Victor Willis el va demandar.

La caiguda del Mayo Zambada, capo històric del càrtel de Sinaloa, s'explica com una revenja del seu exsoci

L'última jugada del Chapo

ANDREI RENTERIA / REUTERS

El Mayo, capo històric del narcotràfic mexicà, declarant davant la justícia dels Estats Units l'1 d'agost a El Paso (Texas)

FRANCESC PEIRÓN

Nova York. Corresponsal

es de la presó de Colorado, Joaquín el Chapo Guzmán Loera continua movent peces.

Això diuen. La seva última jugada és el lliurament als Estats Units d'Ismael el Mayo Zambada, el seu soci en la fundació del càrtel de Sinaloa, per la col·laboració amb la justícia dels Estats Units del seu fill Vicente el Vicentillo Zambada Niebla, testimoni clau per a la pena dictada contra el mediàtic narco.

Que dura és l'existència dels narcotraficants. Les seves vides estan envoltades de luxe i luxúria, però dormen amb un ull obert, sense abaixar mai la guàrdia.

Perquè quan no és la DEA, l'agència dels Estats Units contra el tràfic de drogues, sempre hi ha un sicari o un amic traïdor que provoca la caiguda fins i tot d'algú tan previngut com Zambada, de 76 anys, històric capo de Sinaloa que no havia estat mai detingut.

El Departament de Justícia dels EUA sembla fer un senyal per entendre els fets. El Mayo, pres a Texas fa un parell de setmanes, serà traslladat a Nova Yorkijutjat a Brooklyn, al mateix tribunal del jutge Brian Cogan, que va condemnar a perpètua el Chapo

napo. Tot i que amb la boca petita, les

autoritats dels Estats Units reconeixen que Zambada va ser segrestat per Joaquín Guzmán López, un dels fills del Chapo, amb qui compartia i es disputava el comandament del càrtel en absència del seu pare. Zambada va deixar el seu amagatall a les muntanyes de Culiacán i va anar a una reunió per a suposadament mediar en una disputa entre Guzmán López i dos polítics locals. Va picar i es va oblidar de les precaucions. El Chapito el va sotmetre, el va emmanillar, li va posar una caputxa i el va fer entrar en un avió. Quan van aterrar, els agents de la DEA els esperaven en un aeroport a prop d'El Paso.

El lletrat Frank Pérez, defensor del llegendari narcotraficant, va fer públic que el seu client va ser segrestat.

La primera hipòtesi va consis-

CÉSAR CONTRERAS /

L'avió en què anava el Mayo quan va ser enganyat i detingut

tir en el fet que Guzmán López, extradit a Chicago, on serà jutjat amb el seu germà, Ovidio, va trair Zambada perquè havia perdut la guerra pel poder al càrtel i es va congraciar amb els EUA perquè ell i el seu germà rebessin una condemna més benigna.

Cada vegada cobra més força, tot i això, que darrere de tot plegat hi ha el Chapo. Els experts tenen clar que un Chapito no hauria participat en la traïció sense la benedicció del pare.

Cal remuntar-se al judici de Brooklyn, entre finals del 2018 i principis del 2019, per re-

El Vincentillo, fill del Mayo, va ser clau en el judici al Chapo a Brooklyn, on jutjaran el seu pare

compondre el trencaclosques. Un dels testimonis clau, si no el més determinant, que va il·lustrar el món dels narcos va ser el del Vicentillo, detingut el 2009 i extradit als EUA el 2010. Era el 2004 i el Chapova acceptar negociar amb Rodolfo *el Niño de Oro* Carrillo Fuentes, que era el germà petit del fundador del càrtel de Juárez, Amado Carrillo, conegut com a *El señor del cielo* per la seva afició a fer servir avionetes per al tràfic de drogues.

El fill del Mayo, que era un testimoni protegit, va recordar que Amado va morir en una operació estètica per canviar-se la cara i Rodolfo, que va pujar al poder al càrtel de Juárez, va ordenar assassinar rivals. Per això es va produir la cita amb el Chapo, per firmar una treva. La conversa va sortir malament. El Niño de Oro va insultar Guzmán Loera i aquest últim va abandonar la trobada amb la decisió de matar-lo. I va complir.

El setembre de 2004 Rodolfo Carrillo i la seva dona sortien d'un restaurant de Culiacán quan un sicari del Chapo els va disparar, va confessar el testimoni.

El Vincentillo, condemnat a 15 anys el 2019 en lloc de perpètua, va sortir en llibertat el 2021 gràcies a la col·laboració contra el Chapo.

Mèxic encara espera una explicació dels EUA sobre les detencions

■ Les autoritats dels Estats Units afirmen que no van tenir cap participació en el presumpte segrest d'Ismael el Mayo Zambada que els permeti fer que rendeixi comptes per inundar el país de cocaïna i altres substàncies, especialment fentanil, l'opiaci sintètic que té efectes devastadors els últims anys als EUA. Malgrat la manera en què va arribar el capo històric del càrtel de

Sinaloa, el Departament de Justícia dels Estats Units va insistir que no hi haurà cap problema per jutjar el Mayo, una vista oral que se celebrarà a Brooklyn. Això no impedeix que, malgrat el pas dels dies de la detenció, el Govern mexicà, que nega qualsevol participació en la detenció, continuï platejant qüestions a Washington sobre com va ser l'operació. Aquest cap de setmana, en una visita a Ciu-

dad Juárez, municipi veí del nord-americà El Paso, el president Andrés Manuel López Obrador, que anava acompanyat per la presidenta electa Claudia Sheinbaum, va subratllar que ell tampoc no sap què és el que va passar amb aquell viatge amb avió de Joaquín Guzmán López i el Mayo Zambada, que va acabar amb la seva detenció a Texas. "Esperarem, però els EUA no ens han donat

prou informació", va assegurar López Obrador. "Necessitem saber si aquestes dues persones van arribar a un acord o si això es va deure a la intervenció d'una agència estrangera. Nosaltres no hi vam intervenir", va garantir. També va donar suport al governador de Sinaloa després que el Mayo declarés que s'anava a veure amb ell quan va ser enganyat i detingut.

DILLUNS, 12 AGOST 2024

Poder triar és el teu poder.

Avui una empresa necessita treballar de mitjana amb tres bancs diferents. I al nostre país una de cada dues heu triat fer-ho amb Banc Sabadell, que us aporta més del 30 % del finançament que necessiteu per operar i continuar creixent. Potser ens heu triat perquè som el banc més recomanat per les empreses. O perquè gestionem el 20 % dels TPV del comerç a Espanya. O perquè generem el 35 % del crèdit a l'exportació. O perquè hem finançat amb 1.300 milions

d'euros més de 5.000 startups. O pot ser que simplement hàgiu decidit treballar amb nosaltres per la nostra capacitat d'entendre-us i acompanyar-vos en els vostres projectes. Sigui com sigui, el més important és que sou vosaltres i només vosaltres les que teniu el dret i el poder de decidir amb quins bancs treballar.

És la teva empresa. És la teva vida. Ens encanta ser el teu banc. Tu tries.

Bombardeig israelià dijous a Khiam, a l'extraradi xiïta de Marjayun

HELENA PELICANO

Mariavun (Líban), Servei especial

mb només set anys, la Rumi sap diferenciar amb precisió el so dels coets de Hizbul·lah de l'artilleria israeliana, però no sap fer amics. Plora desconsoladament rere la màniga de la seva àvia, incapaç d'unir-se al grup de nens que juga davant de la parròquia de Nostra Senyora de la Salvació de Marjayun, a la frontera sud del Líban. És el primer dia de campament de l'any i una de les poques oportunitats de socialitzar per als petits.

Davant del pati de l'església catòlica s'estén una vall de pura geopolítica: des d'aquí es veuen els pobles xiïtes, ara abandonats, des d'on Hizbul·lah llança els seus atacs en defensa de la causa palestina; cinc quilòmetres al sud, sobre un turó, es dibuixa població israeliana de Metula; i entre totes dues, un mur que marca la diferència entre el "nosaltres" i

Des del 7 d'octubre, més de la meitat dels 4.000 habitants de Marjayun, majoritàriament cristians, han abandonat aquesta muntanya per anar a zones més segures del país. Al costat de Klaaya, un quilòmetre més al sud, hi ha un dels pocs enclavaments que encara romanen intactes després de deu mesos de bombardejos, l'objectiu habitual dels quals són les comunitats musulmanes. Els que han preferit quedar-se han integrat la guerra en el seu dia a dia com a part d'un de-

Durant el dia, les botigues del carrer principal són obertes. No Resignació i ironia entre els cristians atrapats entre el foc creuat d'Israel i Hizbul·lah a l'extrem sud del Líban

Quan la guerra és no saber fer amics

falta cap producte a les prestatgeries dels supermercats, i alguns parroquians s'asseuen a les terrasses a beure cafè i veure passar les patrulles blindades de

A la missa dominical de l'església de Sant Jordi no falta ni un feligrès. La normalitat només es veu alterada de tant en tant per un ventall de sons greus i brunzits que tots els habitants de la regió han après a diferenciar amb oïda de músic.

"La meva neta sap reaccionar a un possible atac de drons com una professional", assegura en Loftfallah, l'avi de la Rumi. "Crida a la seva germana petita: 'al passadís!', i totes dues corren a amagar-se al passadís, la part més segura de la casa", diu orgullós, i li perdona la seva falta d'habilitats socials. Pràcticament tota la seva escolarització ha estat en línia, "primer per la pandèmia i ara, pel conflicte".

Toti això, no sospesa la idea de

deixar la casa familiar, on viu amb la seva dona, el seu fill i les seves tres netes. Passa les tardes al terrat, un rooftop privilegiat des d'on pot veure a la perfecció tots i cadascun dels impactes de les bombes.

En ocasions, fins i tot convida amics per veure l'espectacle acompanyat.

El seu últim entreteniment és endevinar quan planeja Hizbul·lah respondre a l'assassinat d'un dels seus màxims comandants en un bombardeig a Beirut, fa dues setmanes.

"Les notícies diuen que serà aquesta nit", diu un d'ells. "Aquesta nit no em va bé, fan el meu programa preferit", respon un altre.

"Hi estem tan acostumats que hem perdut la por", diu la Jozian, de 17 anys, una adolescent cristiana i l'encarregada de renyar els nens díscols al campament.

La Jozian va ser concebuda sota els bombardejos del 2006 i criada en una postguerra que els

"No m'agrada Hizbul·lah, però tampoc l'exèrcit libanès, només lluitaria per un país decent"

"Diuen que l'atac serà aquesta nit", diu un; "no em va bé, fan el meu programa preferit", contesta un altre

seus pares esperaven que fos infinita. "Ho porto a la sang, suposo", riu.

Tots els seus amics podrien asseure's en platós de televisió com a analistes de l'Orient Mitjà. Parlen amb detall sobre els plans de l'Iran, les matances de Gaza i la possible escalada regional, desprenen un profund pessimisme.

"Som víctimes dels jocs dels polítics", es queixa. "No entenc per què hem de normalitzar aquesta situació".

La seva amiga Gihwa té clar que l'única solució és marxar del Líban. Acaba de fer 18 anys i d'aquí uns dies marxarà a Beirut per estudiar Enginyeria Informàtica a la Universitat Antonina, i no veu "cap futur" a un país que viu una profunda crisi econòmica des del 2019 i que fa setmanes que és sota l'amenaça de l'extensió de la guerra.

Malgrat que és un grup integrat únicament per cristians -alguns maronites i altres ortodoxos-, no guarden rancúnia als joves xiïtes, amb qui fins fa poc compartien classe a l'institut. Són conscients que alguns dels seus amics s'han unit a la milícia per les "seves històries d'Instagram", en què publiquen vídeos amb armes o esqueles de comba-

"A mi m'agradaria lluitar!", diu en Charbel, que amb els seus 14 anys ja és el més alt del grup.

"Contra qui?", pregunto.

"No ho sé. Contra els israelians, per exemple", respon.

Tampoc no té gaire clar quin uniforme portaria. "No m'agrada Hizbul·lah, però tampoc l'exèrcit libanès, només lluitaria per un país decent".

Amb aquesta resposta desconcertant decideixo tornar on és en Rumi, que reuneix el valor per asseure's al terra amb els seus companys, que comencen a cantar en àrab. "Som herois"... Bum!... La nostra valentia és el millor"... Bum!... "Visca l'equip del foc!"... Ningú no s'immuta pel terrabastall de les bombes. El joc continua.

Cisjordània

LA VANGUARDIA

Una mare i la seva filla ahir a l'església de la Salvació de Marjayun

HISTÒRIES DEL MÓN

Bellesa entre les bombes

A part de sobreviure, la gran preocupació dels libanesos és la cirurgia estètica

RAFAEL RAMOS

eia Benjamin Franklin que a la vida hi ha només dues coses segures, la mort i els impostos. Però se n'hi podria afegir alguna més, com per exemple que el Reial Madrid guanyarà amb preocupant regularitat la Champions League (amb ajuda arbitral o sense), o que al Líban qui té diners se'ls gastarà en una o diverses operacions de cirurgia estètica, ja sigui una ampliació o reconstrucció de pits, una liposucció, una rinoplàstia, blefaroplàstia (treure l'excés de pell de les parpelles), abdominoplàstia (reducció d'abdomen), eliminació les arrugues de la cara, la cel·lulitis i les varius, lífting de cames, tractament de l'acne hormonal, estirament de cuixes o rejoveniment del contorn dels ulls. Per alguna cosa Beirut és anomenada la "cạpital del bòtox" a l'Orient Mitjà.

És una fama ben justificada, perquè de cap a cap de la geografia nacional hi proliferen els cartells amb anuncis de salons de bellesa i clíniques de cirurgia estètica, sovint al costat de fotos de Rafic Hariri (ex primer ministre i líder sunnita assassinat el 2005 amb un cotxe bomba a prop de l'hotel Saint George) i de Hassan Nasral·lah, el líder de barba blanca de Hizbul·lah. Amb divuit grups religiosos (musulmans sunnites, xiïtes, drusos, cristians maronites...) i refugiats palestins, iraquians i sirians, la política del país és impenetrable per a un turista. D'un poble a l'altre, d'un barri a l'altre i d'un carrer a l'altre canvia el panorama, i segons qui mani entrar-hi és assenyat o no. Però la bellesa és universal.

Gairebé dos milions d'operacions de cirurgia estètica es duen a terme a l'any en una afligida nació en constant peu de guerra, la població de la qual no arriba als sis milions. Una de cada tres dones ha passat per l'escalpel, i ser metge especialitzat en aquest sector és una de les professions més segures i amb les millors garanties de guanyar lliures libaneses. Les clíniques són (i s'anuncien) per tot arreu, des de Sidó, els pobles de la vall de la Bekaai els barris de Beirut de Dahieh i Haret Hreik controlats per Hizbul·lah (i on als turistes se'ls diu que val més que no vagin) fins al comercial carrer Hamra, els voltants de l'American University, el mític hotel Commodore (del qual ara s'han apoderat els iraquians) o la *rue* Kantari, on vivia Kim Philby al quart pis d'un desballestat edifici fins que una nit va desaparèixer sense dir-ho ni a la seva dona per ficar-se en un vaixell de càrrega rus que el portaria a l'exili a l'URSS. Els

Miss i normalitat

Nada Kousa va guanyar el concurs de miss Líban a final de juliol durant una gala que es va celebrar a Beirut, ciutat tan acostumada a la guerra que la tensió entre Israel i Hizbul·lah no altera gaire la vida, com evidencia aquest cafè ple de clients el dia 1.

britànics finalment s'havien adonat que era un espia soviètic, potser el més cèlebre de la història.

Els salons de bellesa per a pedicures, manicures i depilacions, o les perruqueries, són moltíssims, però això rai. Els diners estan en la cirurgia estètica. I no només per a libanesos de calés, que n'hi ha (i molts) en un país on tres quartes parts de la població són considerats pobres per l'ONU. Per confirmarho, només cal fer una passejada per la Corniche, la marina o els carrers al voltant de l'ambaixada francesa, on els pisos valen milions i no tenen res a envejar dels de Pedralbes. Beirut és una ciutat distòpica, amb talls d'electricitat frequents, plena de solars i edificis destruïts per l'explosió al port fa quatre anys, al costat d'altres amb piscina, porter les vinti-quatre hores i un supermercat al costat amb caviar i pernil de Jabugo.

Però no són només els habitants de Beirut els que donen negoci als cirurgians plàstics. També els libanesos a l'exili a París, Londres, Nova York o Los Angeles (una diàspora de quinze milions de persones) que aprofiten uns preus infinitament més barats que on viuen per passar unes vacances amb la família i els amics i treure's de passada carn d'on els sobra, i posar-se-la on els falta per una ganga en dòlars, euros o lliures esterlines. El bòtox és gairebé tan popular com l'humus o el xauarma. Si al Líban el cos d'algú envelleix és perquè vol o perquè no es pot pagar els tractaments per impedir-ho.

Algunes clíniques i salons han tancat perquè fins a un de cada quatre cirurgians se

Es fan gairebé dos milions d'operacions plàstiques a l'any en un país pobre amb prop de sis milions d'habitants

n'ha anat a l'exili, i pel cost del combustible per als generadors i el subministrament de bòtox i productes semblants. Però els intercanvis de bombes i drons entre Israel i Hizbul·lah al sud del país i la inseguretat que comporta l'amenaça d'una nova guerra han incrementat encara més l'obsessió per l'elegància, la classe i la bellesa. El que puguis fer avui, no ho esperis fer demà.

Maniobres dels Guardians de la Revolució iranians mentre Israel prepara la defensa

REDACCIÓ Tel-Aviv

Els Guardians de la Revolució, el cos d'elit iranià, està fent maniobres militars a prop de la frontera iraquiana. Aquest cos d'elit va gestionar l'atac contra Israel de l'abril. Llavors, l'Iran va llançar 300 drons i míssils, però va avisar amb temps i l'ofensiva amb prou feines va causar danys. Ara, però, en resposta a l'assassinat el 31 de juliol del líder polític de Hamàs, Ismail Haniyeh, a Teheran, els Guardians de la Revolució han anunciat una resposta encara més elevada que arribarà sense avís previ.

Israel endureix també el to de la retòrica militar i el ministre de Defensa, Yoav Gallant, promet "una resposta sense precedents en cas d'un atac sense precedents".

En tot cas, Israel es prepara per a un atac massiu des de l'Iran, Iraq, Síria, el Iemen i el sud del Líban, on Hizbul·lah lliura un dur pols amb les Forces de Defensa d'Israel des del començament del conflicte, el 7 d'octubre.

alerta màxima, Israel està reforçant la seguretat entorn de les centrals elèctriques i fa provisió de combustible en cas que calgui alimentar-les de manera autònoma.

Les sirenes d'alerta de tots els municipis funcionen amb bateries i els equips d'emergència fan servir telèfons via satèl·lit, immunes al deteriorament de la xarxa de telefonia mòbil. En cas que fallin els servidors d'internet, la xarxa Starlink de Space X

garantirà les connexions. En un país tan petit i amb tanta

A més de mantenir l'exèrcit en densitat de població com Israel, mantenir obertes les línies de comunicació i el subministrament elèctric és fonamental per minimitzar els danvs d'una possible ofensiva a diversos fronts i, sobretot, per comunicar a la població civil la informació adequada quan arribi el perill i hagi de protegir-se als refugis.

> Més de la meitat de les antenes de telefonia mòbil, per exemple, poden funcionar amb generadors dièsel i bateries de liti.

El Govern iranià va insistir ahir que la resposta a Israel serà "legitima i contundent".

Política

El nou Govern de la Generalitat

Illa configura el seu primer Executiu amb perfils tècnics i tarannàs moderats

El president compleix amb ERC: manté Igualtat i crea Política Lingüística

JAUME V. AROCABarcelona

Salvador Illa està decidit a no perdre ni un minut. Dissabte va prendre possessió del càrrec i ahir diumenge va ultimar la configuració del seu nou executiu, els membres del qual avui prendran possessió del càrrec. Setze departaments, dos més que a l'equip sortint de Pere Aragonès, en què ha incorporat perfils tècnics, com Albert Dalmau (Presidència), Jaume Duch (Acció Exterior), Olga Pané (Salut) o Mónica Martínez (Drets socials), amb perfils polítics moderats, com el seu aliat d'Units per Avançar, Ramon Espadaler (Justícia) o Miquel Sàmper (Empresa), del veterà planter de CDC. Els perfils més polítics, marca de la casa socialista, els encarnen Alicia Romero (Economia), Sílvia Paneque (Territori i també la representació del Govern) i Núria Parlon (Interior). L'equip afegeix dues conselleries que ERC va imposar a l'acord per a la investidura: la conservació del Departament d'Igualtat i la creació d'un Departament de Política Lingüística.

XAVIER CERVERA

9.30 hores, diumenge. El president de la Generalitat, Savador Illa, ahir al matí al despatx on va dedicar bona part de la jornada a formar l'equip de consellers que avui prendran possessió dels seus càrrecs

ALBERT DALMAU

Conseller de Presidència

El primer conseller dels noranta

Albert Dalmau (Barcelona, 1990) serà la peça principal del govern de Salvador Illa a Presidència i es convertirà en el primer conseller de la Generalitat de la dècada dels noranta. Nascut i resident al popular barri de la Barceloneta, al setembre farà 34 anys.

El nou president el va conèixer perquè va ser el seu relleu com a gerent de l'Ajuntament de Barcelona, càrrec que actualment exerceix amb Jaume Collboni, cosa que obligarà l'alcalde a remodelar el govern municipal.

Del 2013 al 2016, va estar vinculat com a *project manager* a Barcelona Global, entitat privada que vol impulsar l'activitat econòmica de la ciu-

Albert Dalmau

tat. A partir del 2016, la seva carrera professional va quedar estretament lligada a l'ascens de Collboni a l'Ajuntament de Barcelona: fins al 2017 va exercir com a cap de gabinet del segon tinent d'alcalde d'Empresa, Cultura i Innovació; entre el 2017 i el 2019 va ser cap de gabinet del president del grup municipal del PSC i, entre el 2019 i el 2023, va ser gerent d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica, juntament amb el primer tinent d'alcalde.

Amb l'elecció de Collboni com a alcalde, Dalmau es va convertir en un dels gerents més joves de l'Ajuntament de Barcelona. Alguna cosa li pot venir de família: és fill de Joan Albert Dalmau, que va ser gerent de Ciutat Vella amb Pasqual Maragall, gerent de l'Eixample amb Joan Clos i de Seguretat i Mobilitat amb Jordi Hereu.

El nomenament d'aquest jove i alhora experimentat gestor públic socialista, amb fama de treballador, ha estat una sorpresa per a molts, ja que no figurava a les travesses per fer el pas al govern i, menys encara, per ocupar una cartera tan rellevant com la de Presidència. / **Josep M. Calvet**

ALÍCIA ROMERO

Consellera d'Economia i Hisenda

La teixidora del nou finançament

Alícia Romero (Caldes d'Estrac, 1976) assumeix el principal repte de la nova legislatura: desplegar el nou model de finançament singular. La mà dreta de Salvador Illa haurà de substanciar la lletra petita d'un acord que no només repercutirà en les arques públiques de l'Administració catalana, sinó que establirà noves bases de les relacions entre Catalunya i l'Estat.

La nova consellera d'Economia i Hisenda ha estat en el centre de les negociacions del nou finançament. La seva tasca s'ha centrat a acostar posicions amb ERC per teixir un pacte que pogués defensar davant el PSOE. Alhora, s'ha encarregat de certificar l'acord amb els seus interlocutors de

Alícia Romero

Ferraz. La carpeta pendent en el seu partit és convèncer els barons de la idoneïtat del nou model

Llicenciada en dret per la Universitat Pompeu Fabra, va acabar estudis de postgrau en Dret Local i Urbanístic per l'IDEC i de màster en Direcció Pública i Governança per Esade. Casada i amb dos fills, és aficionada a la muntanya i sol sortir a córrer.

córrer.

La nova consellera va iniciar la seva etapa en la política a Mataró amb 17 anys, sota el guiatge de l'històric alcalde socialista Manuel Mas. Va ser membre de les joventuts socialistes, va exercir com a regidora al Consistori de la capital del Maresme (1998), on va arribar a ser tinenta d'alcalde. Entre altres iniciatives, va ser l'encarregada de culminar el projecte del Tecnocampus de la ciutat.

Romero va aterrar al Parlament el 2012. En la seva última etapa com a portaveu del grup socialista a la Cambra catalana (2021) destaca el seu tarannà dialogant amb tots els grups polítics. Es tracta just de la característica que Illa vol imprimir en aquesta nova legislatura. / Gabriel Trindade

El nou govern de la Generalitat

JAUME DUCH

Conseller d'Acció Exterior

Un diplomàtic d'alt nivell de la UE

Jaume Duch (Barcelona, 1962) ha desenvolupat una intensa carrera al Parlament Europeu des que va arribar a la Cambra amb la diputada de CDC, Concepció Ferrer, el 1990.

El nomenament com a conseller del govern de Salvador Illa va causar enrenou ahir entre els periodistes especialitzats en la informació de la capital europea.

Duch torna a casa per treballar en el nou executiu català després de passar més de trenta anys al servei del Parlament Europeu, on té el càrrec de director general de Comunicació d'aquesta institució des del 2017.

Duch, que és un col·laborador habitual de *La Vanguardia*, va començar la seva trajectòria política a Centristes de Catalunya,

Jaume Duch

el partit coalitzat de la UCD fundada per Adolfo Suárez i va ser candidat d'aquesta formació en les eleccions autonòmiques a Catalunya i en les generals. Tot i això, la incursió en la militància política es va acabar aviat i l'arribada a la Unió Europea es va produir amb l'eurodiputada de CDC, Concepció Ferrer, per a la qual va treballar com a assessor.

Llicenciat en Dret, va ser professor de la Universitat de Barcelona durant quatre anys, abans de traslladar-se a Brussel·les, on va acabar sent funcionari de l'Europarlament, en què també va exercir com a cap de premsa del president de l'Eurocambra, l'espanyol José María Gil-Robles.

D'allà va passar a exercir la tasca de responsable de premsa de l'Eurocambra i, més tard, el 2017, va assumir la direcció de Comunicació, des de la qual ha dirigit tota l'estratègia de comunicació del Parlament Europeu.

És amic personal de Salvador Illa i la seva incorporació a l'executiu català introdueix un canvi qualitatiu en les relacions de la Generalitat amb la Unió, que Duch coneix a la perfecció. El seu càrrec l'ocupava fins avui Meritxell Serret. / J.V. A.

SÍLVIA PANEQUE

Consellera de Territori i portaveu

De resistent a Girona a portaveu

Sílvia Paneque (Girona, 1972) assumirà una de les carteres amb més pes del nou Executiu de Salvador Illa i tindrà sota la seva responsabilitat les àrees de Territori, Habitatge i Transició Ecológica. A més, serà també la portaveu del Govern.

Paneque ha estat la líder del PSC a Girona, on el partit va patir una severa desfeta després de llargs anys d'hegemonia amb l'alcalde Joaquim Nadal al capdavant. Nadal, que va deixar l'alcaldia per entrar a formar part del govern tripartit amb unes responsabilitats gairebé idèntiques a les que ara assumirà Paneque, va acabar abandonant el PSC.

Paneque ha estat responsable del PSC de l'àrea de transició ecològica des del 2021 i encarregada

DAVID BORRA

Sílvia Paneque

d'aquesta matèria al "govern alternatiu" que Illa va impulsar durant la legislatura passada per fiscalitzar l'executiu de Pere Aragonès. Paneque ha estat la lí-

der dels socialistes catalans en matèria climàtica, amb protagonisme en els debats parlamentaris sobre la sequera que han copat l'agenda política els últims mesos a Catalunya.

Precisament la sequera és una de les qüestions que Illa va assegurar que posaria com a principal prioritat del començament del seu mandat: s'hi va comprometre durant la campanya electoral.

La nova portaveu del Govern és l'estendard del PSC a la ciutat de Girona, des que el 2014, amb l'acceleració del procés, sis dels set regidors socialistes a l'Ajuntament van abandonar el partit i Paneque es va quedar com la seva única representant.

Des d'aleshores, va encapçalar els socialistes catalans a l'Ajuntament de Girona, una plaça complicada per al PSC tenint en compte l'auge del debat independentista, i va anar recuperant forces fins a aconseguir la victòria a les eleccions municipals passades, que no va ser suficient per poder governar la ciutat. / Redacció i agències

ESTHER NIUBÓ

Educació i FP

Consensos per revertir el PISA

Esther Niubó

La diputada del PSC, Esther Niubó, ja va assumir el 2021 la cartera d'Educació del govern alternatiu que va crear Salvador Illa per confrontar les polítiques del govern de Pere Aragonès. Al Parlament, Niubó (Barcelona, 1980) ha fet una aquest àmbit, per exemple quan va pactar amb ERC, Junts i els comuns per modificar el règim lingüístic a les escoles després de la sentència del 25% d'ensenyament en castellà per provar de blindar el català. Arriba a Educació amb di-

versos fronts oberts que li deixa la republicana Anna Simó. Singularment, revertir els mals resultats dels informes PISA i gestionar els sindicats de professors, en espera de saber si es mobilitzaran al començament del pròxim curs. / **J.M.C.**

EVA MENOR

Igualtat i Feminisme

Alcaldessa de Badia 15 anys

Eva Menor

Eva Menor (Madrid, 1972) serà la nova consellera d'Igualtat i Feminisme del Govern de Salvador Illa. Alcaldessa de Badia del Vallès des del 2009, va deixar el càrrec per presentar-se a les eleccions del 12 de maig. Ara obrirà una altra nova etapa a conselleria que els socialistes consideren clau, però també per donar compliment a l'acord amb ERC perquè cedissin els seus vots a Illa: mantenir la cartera amb rang de Departament. Llicenciada en Dret per la Universitat Autònoma de Madrid el 1995, Menor té un màster en Pràctica Jurídica per la Universitat Autònoma de Barcelona, un postgrau en Gestió i Administració Local (2004) i un altre en Hisenda Autonòmica i Local per la Universitat de Bar-

celona (2016). / Redacció

RAMON ESPADALER

Justícia i Qualitat Democràtica

Experiència i experiència

Ramon Espadaler

L'antic col·laborador de Josep Antoni Duran Lleida a Unió Democràtica, Ramon Espadaler (Vic, 1963), torna al govern nou anys després amb el PSC de Salvador Illa. El 2015 era conseller d'Interior amb Artur Mas -ja havia estat conseller amb Jordi Pujol–, però la rup tura de la coalició CiU a conseqüència de la conversió de CDC en un partit independentista va fer que deixés el Consell Executiu. Per continuar en política va crear el partit democristià Units per Avançar, del qual és líder i que es presenta en coalició amb el PSC des del 2017. Ara serà conseller de Justícia i Qualitat Democràtica i heretarà la cartera de Gemma Ubasart.

És el més veterà i experimentat dels membres del nou govern. / **J.M. Calvet**

ÒSCAR ORDEIG

Agricultura, Ramaderia, Pesca

Urgellenc d'adopció

Òscar Ordeig

Per al seu govern, Salvador Illa ha decidit diferenciar les polítiques per a l'Agricultura de les de Medi Ambient. Aquestes últimes estaran lligades aquesta vegada a la Conselleria de Territori. Per al Departament de Agricultura, el prede la Generalitat ha elegit Oscar Ordeig (Vic, 1978). Resident a la Seu d'Urgell, assumirà un sector tensat i és, sens dubte, dels perfils més polítics: és membre de la direcció del PSC i primer secretari de la federació del PSC de Lleida, el Pirineu i Aran. El 2007 va entrar com a regidor de la Seu d'Urgell i és diputat al Parlament de Catalunya des del 2014. És doctor en Administració i Direcció d'Empreses i llicenciat en Ciències d'Activitat Física i l'Esport. / À. Tort

MIQUEL SÀMPER

Empresa i Treball

Un moderat de l'antiga CDC

Miquel Sàmper

Fa tot just sis mesos, Miquel Sàmper (Terrassa, 1966) va culminar el seu procés de distanciament amb Junts trencant el carnet del partit. Aquest advocat de perfil social, procedent de l'extinta CDC, es va cansar de les estridències de la formació de Carles Puigdemont. Tot i això, no sempre va estar tan lluny dels seus postulats. Sàmper va assumir la cartera d'Interior (2020-2021) al govern de Quim Torra. Llicenciat en Dret i en Ciències Polítiques per la UB, el nou conseller d'Empresa i Treball va ser degà del Col·legi d'Advocats de Terrassa, president del Consell de l'Advocacia Catalana i adjunt a la presidència del Consell General de l'Advocacia Espanyola. Va entrar a la política institucional el 2015, com a regidor de la cocapital vallesana. / G. Trindade

El nou govern de la Generalitat

OLGA PANÉ

Consellera de Salut

Una gestora veterana anhelada per Illa

La nova consellera de Salut, Olga Pané, és una doctora amb àmplia experiència en la gestió hospitalària que, després d'haverse retirat, torna a l'arena per dirigir el Departament de Salut.

A final de març Olga Pané (Barcelona, 1956) va deixar el càrrec de gerent del Parc Salut Mar – el consorci que gestiona l'hospital del Mar de Barcelonaque ocupava des del 2011 per jubilar-se.

Però hi havia la possibilitat que, més que una jubilació, fos una aturada temporal, ja que a la campanya electoral prèvia del 2021 el llavors candidat socialista Salvador Illa ja va avançar que, si arribava a ser president, Olga Pané seria la seva consellera de Salut, però el líder del PSC no va aconseguir ser president lla-

Olga Pané

vors. Ara, després d'insistir-li molt perquè fes el pas, ha aconseguit persuadir-la perquè torni als despatxos.

Llicenciada en Medicina i especialista en medicina

del treball, gestió hospita-lària i gestió de serveis de salut, Pané és una figura reconeguda en el món sanitari català. Va iniciar la seva trajectòria professional en l'atenció primària i entre el 2001 i el 2008 va treballar en el Consorci de Salut i Social de Catalunya. Posteriorment, entre el 2008 i el 2011, va ser gerent del Consorci Sanitari de l'Anoia -que gestiona l'hospital d'Igualada- abans d'arribar el 2011 al Consorci Parc Salut Mar.

En la seva etapa al capdavant d'aquest consorci va iniciar el desplegament d'un projecte ambiciós de remodelació de l'hospital del Mar, del qual ja s'han culminat les primeres fases i que acabarà completament el 2030.

Pané heretarà del seu predecessor, el conseller sortint Manel Balcells, el gran repte de transformar el sistema de salut per atendre l'augment creixent de malalts crònics, per l'envelliment de la població catalana, i la integració de l'atenció sanitària i social. / **Redacció i agències**

NÚRIA PARLON

Consellera d'Interior

Referent socialista en seguretat

Salvador Illa ja va avançar durant la campanya electoral que volia l'alcaldessa de Santa Coloma de Gramanet, Núria Parlon (Barcelona, 1974), al capdavant d'Interior si ell aconseguia governar. "Ha estat excel·lent en polítiques de seguretat", va destacar l'encara candidat al debat de TV3, que també va assenyalar que posaria el major dels Mossos Josep Lluís Trapero de director general de la policia.

Parlon, referent dels socialistes en matèria de seguretat, ja coneix Trapero, que és veí de Santa Coloma, i fins i tot va arribar a sondejar-lo perquè fos el cap de la policia local.

Parlon substituirà en el càrrec el republicà i exsocialista Joan Ignasi Elena, que ha tingut un final de mandat molt contestat

QUIQUE GAI

Núria Parlon

des de dins i des de fora dels Mossos, pel fracàs de l'operació per detenir Carles Puigdemont així com pel nomenament in extremis d'Eduard Sallent al capdavant del cos.

Parlon serà la tercera dona a ocupar aquest càrrec, després de Núria de Gispert (CiU) i Monsterrat Tura (PSC). És alcaldessa de Santa

És alcaldessa de Santa Coloma des del 2009 i té majoria absoluta al Consistori des del 2015. També és la coordinadora nacional de la Xarxa de Municipis Lliures de Tràfic.

Llicenciada en Ciències Polítiques, es va incorporar el 1997 a l'Ajuntament de Santa Coloma com a tècnica i va obtenir l'alcaldia el 17 de novembre del 2009, elegida en substitució del dimitit Bartomeu Muñoz, imputat en el cas Pretòria.

Parlon es va manifestar en el seu moment favorable a la celebració d'una consulta a Catalunya sobre la independència i d'una reforma constitucional per permetre-ho. Va dimitir com a secretària de cohesió i integració en la Comissió Executiva Federal del PSOE a conseqüència del suport del PSOE al govern en l'aplicació de l'article 155 a Catalunya./Josep M. Calvet

BERNI ÁLVAREZ

Esports i Activitat Física

Exjugador de bàsquet

Berni Álvarez

Salvador Illa és un entusiasta de l'exercici físic i dels seus beneficis per a la salut, per la qual cosa no pot estranyar que hagi creat el Departament d'Esports i Activitat Física, que substituirà la Secretària General de l'Esport. Hi ha posat al davant l'exjugador professional de bàsquet i

regidor de Tarragona, Bernar-

do Álvarez Pulido (Reus, 1971).

Berni Álvarez era aler i un especialista en tir exterior. Va jugar vuit anys a la lliga ACB, al Pamesa Valencia i al Caprabo Lleida. Va treballar al comitè organitzador dels Jocs del Mediterrani i els últims quatre anys ha estat membre del Consell d'Administració de l'empresa Mercados de Tarragona, del Patronat Municipal d'Esports i del Patronat Municipal de Turisme de Tarragona./J.M. C.

SÒNIA HERNÁNDEZ

Cultura

Un perfil continuista

Sònia Hernández

Salvador Illa sempre ha posat en relleu la feina de la Conselleria de Cultura, que va dirigir al mandat anterior la republicana Natàlia Garriga. Sònia Hernández Almodóvar (Barcelona, 1968) va ser la directora general de Patrimoni Cultural amb Garriga, per la qual cosa el seu perfil busca continuïtat. És llicenciada en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona, i té un postgrau en Museus i Educació per la Universitat de Barcelona, a més d'un màster en Direcció de Comunicació Empresarial i Institucional de la Universitat Autònoma de Barcelona. La conselleria va estar a prop d'aconseguir que el seu pressupost suposés el 2% dels pressupostos de la Generalitat. Es va quedar en un 1,7% plantejat per als del 2024, que van caure. Hernández lluitarà per aquest objectiu. / À. Tort

FRANCESC XAVIER VILA

Política Lingüística

En defensa de la llengua catalana

PAU CORTINA/A

Francesc Xavier Vila (Esplugues de Llobregat, 1966) serà conseller d'un departament de nova creació exigit per ERC per a la investidura de Salvador Illa. Aquest catedràtic de Sociolingüística Catalana a la Universitat de Barcelona ha format part del govern de Pere Arago nès com a secretari general de l'àmbit lingüístic a la Conselleria de Cultura. Sense filiació ni cap militància política, és un perfil que a la legislatura passada va ser vist de bon ull pel PSC i Junts, a més d'ERC. Tindrà per objectiu millorar l'índex d'ús social de la llengua catalana, com també de promoure el català en tots els àmbits. Llicenciat en Filologia Catalana i doctor en Lingüística per la Vrije Universiteit Brussel, ha estat professor en universitats catalanes i estrangeres. / À. Tort

NÚRIA MONTSERRAT

Recerca i Universitats

Bioenginyera independent

Núria Montserrat

Illa ha fitxat una bioenginyera sense carnet per dirigir la cartera de Recerca i Universitats en la seva idea de fer un govern transversal. Núria Montserrat Pulido (Barcelona, 8 de juny del 1978) està especialitzada en cèl·lules mare pluripotents i la generació de sistemes multicel·lulars complexos per entendre el desenvolupament de malalties en humans.

És professora d'investigació de l'Institut Català d'Investigació i Estudis Avançats (Icrea) i cap del grup d'investigació Pluripotency for organ regeneration a l'Institut de Bioenginyeria de Catalunya (IBEC). És membre de diverses societats científiques, com la European Society of Cardiology, l European Foundation for the Study of Diabetes o la Spanish Network of Cell Therapy. / J.M. C

MÓNICA MARTÍNEZ

Drets Socials i Inclusió

En el disseny de l'IMV

MINISTERI DE IN

Mónica Martínez

Mónica Martínez Bravo (Barcelona, 1982) serà al capdavant del Departament de Drets Socials i Inclusió després d'haver format part del Ministeri d'Inclusió, en què es va encarregar des del gener, com a secretària general, del disseny de l'ingrés mínim vital (IMV) i de millorar-ne la ges tió. Un IMV que ha estat traspassat recentment al govern. Martínez és doctora en Economia pel Massachusetts Institute of Technology i llicenciada en Economia per la Universitat Pompeu Fabra. Les seves feines s'han centrat en la lluita contra la desigualtat, la pobresa i la millora dels serveis públics. Ha estat professora al Centre d'Estudis Monetaris i Financers (Cemfi) des del 2013 -avui en excedència-, com també a la Universitat Johns Hopkins entre el 2010 i el 2012./**Redacció**

Iván Redondo

El cap de l'oposició

a ser emocionant presenciar com a convidat la presa de possessió de **Salvador Illa** com a Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya. Una gran aventura que va començar quan Illa va guanyar el 2021 establint les bases de com seria la firma de la pròxima presidència: la de la "política real". És important recordar-ho, perquè ERC va tenir números el novembre del 2023 per disputar-li la victòria, però es va equivocar fent voltes, de vegades "política real" i moltes d'altres no. De la mateixa manera que el 12-M Carles **Puigdemont** va fer campanya on no hi havia els vots i va obrir la porta a **Sílvia Orriols**. Es tractava de situar-se a l'etapa del postprocés: la de l'"acord fiscal, social i plurinacional". Ja no era l'etapa del referèndum per a la independència. A la UE no hi ha independències ni exilis. Els socialistes van comprendre també que cal liderar el fet plurinacional. No oblideu mai que el desembre del 2015 el PSOE-PSC va ser tercera força política en unes generals. Aleshores, els comuns parlant del fet plurinacional es van acostar al milió de vots. Aquest guió funciona com la llei de la gravetat.

El Molt Honorable President va reivindicar "l'Espanya plurinacional" al seu discurs d'investidura. El fet plurinacional com a lloc de trobada per a la convivència democràtica en aquest Estat del sud de la UE tan divers que som. Presidint la Generalitat, clau de volta de la institucionalitat a Espanya, i sent líder plurinacional per parlar des de Catalunya, com a "realitat nacional", a la resta de l'Estat. Mà a mà amb **Pedro Sánchez**. La majoria dels catalans van captar aquesta suggeridora idea i catorze anys després ja som en una altra etapa. Una en què Espanya no es trenca, i Catalunya, menys

La presidencia d'Illa necessita Puigdemont liderant l'oposició, encara que ell mateix digués que es retirava si no era elegit. Els catalans necessiten que Junts aterri en la política real i en la seva demanda de millors serveis públics.

Carles Puigdemont a Waterloo dissabte

encara. Però Catalunya es construeix des del Govern i des de l'oposició. I el millor per a tots els catalans és que un president fort compti amb un cap de l'oposició fort.

El cap de l'oposició és un càrrec insti-tucional per llei al Parlament de Catalunya des del 2008 després del primer decret del 2004 del president Maragall. Artur Mas va ser cap de l'oposició abans de ser president, de la mateixa manera que Illa. No ho va ser Puigdemont, ni **Quim** Torra, ni tampoc Pere Aragonès. Puigdemont va dir en campanya que no volia ser cap de l'oposició. Té la importància que té, pensaran alguns. No és així. En termes institucionals i polítics, la té tota, perquè ens explica en quins termes vol el principal partit de l'oposició, en aquest cas Junts amb 35 diputats, exercir la seva tasca de fiscalització i control del Govern. Seria un greu error polític per a Puigdemont no exercir aquest carrec, que defineix el to de l'oposició i el control de les polítiques públiques.

Durant tres anys Illa va picar pedra a l'oposició projectant el seu projecte polític que aquesta vegada ha aconseguit aplegar una majoria de diputats del Parlament. Hi haurà, per tant, un Govern que governarà, però hi hauria d'haver un cap de l'oposició que faci oposicions. I, per descomptat, un que pugui fer la seva comesa sense problemes, amb totes les de la llei, incloent-hi la llei d'Amnistia que serà total, tard o d'hora. De fet, la presidència d'Illa necessita Puigdemont li-

derant l'oposició, encara que Puigdemont mateix digués que es retirava si no era elegit president. Els catalans necessiten que Junts aterri en la política real i en la seva demanda de millors serveis públics. I la realitat dels ciutadans de Catalunya està molt per damunt de qui presideixi el Govern en cada etapa.

Els poders socioeconòmics van valorar bé l'acord d'investidura referent al sistema de finançament, però, per exemple, van manifestar el seu malestar perquè Junts no hi va participar per matisar la política fiscal. Llegiu i molt Manel Pérez. Aquests mateixos poders van contribuir a l'operació aterratge de Junts després del 23-J que va fer possible la presidència de Sánchez. La dreta democràtica, perquè això és Junts, com el PNB, també espera que el PP sigui una

Al cap de 14 anys ja som en una altra etapa; una en què Espanya no es trenca, i Catalunya, menys encara

dreta a l'estil de la federal CDU. Els votants de dreta democràtica que se senten "nacionalment catalans" necessiten una oferta política integral que els representi. Puigdemont haurà de prendre la gran decisió, que no ha estat mai tornar, perquè tornarà. No ha pogut ser president, però tampoc no ha condicionat la investidura en termes clàssics. O president o cap de l'oposició és un fals dilema. Però si no lidera l'oposició, haurà de passar el testimoni. Hi ha Govern, falta el cap de l'oposició.

iredondo@redondoyasociados.com

NEXT WEEK

El descontentament

La presidència d'Illa situa definitivament Catalunya a l'escenari de la "política real". El rumb és clar. El nou Govern tindrà el seu primer pressupost, perquè disposa d'una majoria absoluta progressista i plurinacional. ERC va condicionar el cicle del procés després de l'avançament de Mas

el 2012. I ara ho ha tornat a fer, com ja ho va fer el 2003, quan fins i tot havent-hi majoria nacionalista, va optar pel pacte del Tinell. Si no hi ha cap de l'oposició, el descontentament i l'Alianca Catalana d'Orriols, com passa en altres democràcies europees, prendran l'oposició.

L'ULL DE FALCÓ

Dues ànimes

La consulta interna d'ERC per a la investidura d'Illa com la de Junts per a la sortida del govern Aragonès van tornar a dibuixar els dos espais electorals que sempre hi ha hagut en el nacionalisme o independentisme català, que no són ni ERC ni Junts, sinó l'espai de la negociació amb l'Estat i

el de la confrontació amb el mateix. La dècada del procés, amb l'entossudiment de l'Estat i la crisi institucional, va desdibuixar els seus límits. Però ERC ja ha resolt el seu dilema. Negociar amb l'Estat i, per tant, fer complir el que s'ha negociat. Falta Junts.

Junts carrega contra Sàmper i Comuns veu "conservadors" en el nou Govern

ALEX TORT Barcelona

A mesura que s'anaven fent públics els noms dels consellers que designarà Salvador Illa van anar apareixent les crítiques. Comuns Sumar creu que alguns dels càrrecs "representen el PSC més conservador", i Junts va carregar contra Miquel Sàmper, que serà

conseller d'Empresa i que va formar part del partit i va ser conseller d'Interior amb Quim Torra.

Així doncs, el secretari general de Junts, Jordi Turull, va acusar Sàmper -que va estripar el carnet de Junts al febrer- d'arrambar-se al cavall guanyador: "Hi ha un perfil de polítics que juguen a borsa i es mouen al costat dels que creuen que cotitza més

en cada moment, i no es mouen per unes conviccions i uns principis polítics profunds".

Miquel Buch, el conseller a les files postconvergents d'Interior que Quim Torra va substituir per Miquel Samper el 2020, va reaccionar amb un tuit en què es mostra una pintura mural del petó de Judes a Jesucrist.

Per la seva banda, David Cid,

portaveu dels comuns, va lamen- Puigdemont], deu estar escalfant tar a RAC1 que algun perfil estigui lligat als "interessos econòmics". En aquest punt va assenyalar Albert Dalmau, que serà conseller de Presidència.

Ramon Espadaler també va ser blanc de crítiques. El que més en va rebre. Dani Cornellà, diputat de la CUP, va lamentar que sigui nomenat conseller de Justícia: "Ja tenim aquí el Govern de dretes! M'estranya que encara no hagin nomenat Santi Vila [exconseller de Territori amb Artur Mas i exconseller de Cultura i després d'Empresa amb Carles a la banda!". La cupaire Laia Estrada també va carregar contra la pròxima consellera de Salut, Olga Pané.

ERC va reaccionar al nomenament de dos membres del sottogoverno de l'Executiu de Pere Aragonès com a consellers: Francesc Xavier Vila (Política Lingüística) i Sònia Hernández (Cultura). Va aplaudir la decisió d'Illa, però va insistir que no va arribar a cap acord per als càrrecs i que ERC "no ha tingut res a veure amb l'elecció" dels dos perfils.

LAVANGUARDIA

PRESIDENT-EDITORJAVIER GODÓ,
COMTE DE GODÓ

DIRECTORJordi Juan

DIRECTORS ADJUNTS
Lola García
Miquel Molina
Enric Sierra

ADJUNTS AL DIRECTOR Enric Juliana Álex Rodríguez Manel Pérez SUBDIRECTORS
Isabel Garcia Pagan
Lluís Uría
Joel Albarrán
Lucía González

El nou Govern pren possessió avui

Illa aposta en el seu

Executiu pel planter

municipal del PSC

i per la transversalitat

hir diumenge van anar transcendint els noms dels consellers de la Generalitat de Catalunya, de la qual el socialista Salvador Illa acaba d'assumir la presidència, fins a completar-se la composició del nou Govern. Està previst que aquests consellers prenguin avui possessió dels càrrecs, i que demà se celebri el primer Consell Executiu. Estem en ple període vacacional, però els desafiaments a què ha de fer front Catalunya són nombrosos i apressants: convé afrontar-los com més aviat millor.

A primera vista, diversos trets distingeixen el nou Govern. El primer és que aposta pel planter de càrrecs forjats en el poder local del PSC i que atorga protagonisme a una

nova generació de polítics, que ja despunta, tot i que, atesa la joventut d'alguns d'ells, els seus assoliments siguin encara limitats. El segon tret reflecteix la vocació transversal i la política de mà estesa anunciades pel president, i en aquest sentit destacat la inclusió en l'Executiu de dos consellers de trajectòria nacionalista; i, també, la de consellers connectats en diferent grau amb

ERC, que poden contribuir a la implementació dels acords subscrits pels republicans, indispensables per investir Illa. Un tercer tret podria ser el perfil més tècnic que polític dels elegits. Un quart tret, el seu caràcter dialogant, en sintonia amb el d'Illa, i adequat de cara a una legislatura en què la negociació continuarà viva.

El president Illa ha optat, doncs, per persones de diferent procedència, però sempre de la seva confiança, algunes de les quals l'han acompanyat en la seva etapa política recent, per tal de formar un equip cohesionat i funcional, cosa al seu parer preferible que una llista de persones marcada per perfils polítics molt acusats.

Entre els càrrecs de més pes potser cal destacar el de la Conselleria de Presidència per a Albert Dalmau, de 34 anys i procedent de l'Ajuntament de Barcelona. O el de Sílvia Paneque, col·laboradora molt propera a Illa, que serà consellera de Territori, i per tant una figura clau per agilitar l'ampliació de l'aeroport de Barcelona, sumant a més a aquesta funció la de portaveu del Govern, a la qual donarà un to més polític. Tant Paneque com Alícia Romero, que portarà Economia, han exercit un paper rellevant en el diàleg amb ERC i en coneixen els detalls.

En el capítol de consellers pròxims al nacionalisme és obligat assenyalar Miquel Sàmper (que ho va ser d'Interior amb Quim Torra i Pere Aragonès) a Empresa i Treball; i Ramon Espadaler (que ho va ser de Medi Ambient amb Jordi Pujol i d'Interior amb Artur Mas) a Justícia i Qualitat

Democràtica. També Francesc Xavier Vila per a Política Lingüística, convertida en conselleria a petició d'ERC.

Així mateix, ocuparan carteres importants Olga Pané (Salut), que va ser gerent de l'hospital del Mar; Esther Niubó (Educació), o Núria Parlon, alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet des de fa quinze anys, que assumirà un Departament d'Interior en estat de xoc

per la darrera crisi dels Mossos. Sense oblidar Jaume Duch, director general de Comunicació de l'Eurocambra, que ocuparà la cartera d'Unió Europea i Acció Exterior.

No és aquest el lloc per estendre's en una presentació exhaustiva del nou Govern. Sí que ho és per recordar que cadascun dels seus membres s'haurà d'acreditar amb la seva feina. L'èxit d'aquest equip depèn del fet que la legislatura que ara engega sigui la d'una millora tangible dels serveis públics. És a dir, de l'educació, la sanitat, el transport públic i altres, que sota anteriors governs no han superat les seves deficiències o han experimentat retrocessos, perjudicant bona part de la població. S'espera del nou Govern d'Illa que reverteixi tal situació. O, si més no, que avanci decidit per aquest camí.

París revalida la seva història olímpica

La projecció

internacional dels Jocs

del 2024 bat tots

els rècords

ls Jocs Olímpics d'estiu del 2024 es van clausurar ahir a la nit, en una magna cerimònia celebrada a l'Stade de France, amb un balanç d'èxit organitzatiu i esportiu a més glòria de París. La bandera olímpica ja és en mans de Los Angeles, ciutat que acollirà els pròxims Jocs el 2028. El popular actor americà Tom Cruise va ser l'estrella que va escenificar el relleu en aquesta cerimònia.

Deu mil atletes de gairebé tots els països del món han de-

mostrat novament, durant disset dies, els grans èxits físics i mentals que els homes i les dones poden obtenir gràcies a l'esforç, la disciplina i la intel·ligència. Els Estats Units, amb 126 medalles, s'han consagrat una vegada més com el país amb els millors resultats. És tota una mostra del lideratge que exerceixen al món. La Xina n'ha quedat una mica lluny (91), però ha aconseguit empatar en nombre de meda-

lles d'or (40). La victòria dels Estats Units sobre França en bàsquet femení, per tan sols un punt, li va donar l'última medalla en l'últim minut de l'última prova dels Jocs.

París ha guanyat també la medalla a la seguretat, que era la principal preocupació d'aquests Jocs Olímpics, amb un desplegament policial sense precedents que ha exercit un rigorós control d'identitats sense molèsties excessives per als assistents. La capital francesa ha perdut, en canvi, la medalla de l'ecologia, ja que la ciutat no ha estat capaç de garantir ple-

nament el sanejament del Sena. Els petits errors organitzatius i les queixes dels atletes per l'escàs confort de la vila olímpica, entre altres polèmiques, han quedat eclipsats per la bellesa de les proves esportives davant els monuments emblemàtics de la capital. Els parisencs han contribuït també a l'èxit d'aquests Jocs amb una participació massiva.

Espanya ha guanyat un total de 18 medalles davant els 22 metalls olímpics –els guanyats a Barcelona'92– que l'equip espanyol s'havia marcat com a objectiu. Ha estat molt a prop,

tot i això, de superar aquest objectiu, però la sort no ha acompanyat. La lesió de Carolina Marín va ser dramàtica. A més, han estat diversos els espanyols que han tingut el bronze a tocar.

Els Jocs Olímpics s'han confirmat definitivament com l'espectacle més gran del món. S'han pogut seguir gairebé al minut des de qualsevol racó del planeta. Les xarxes i les plataformes digitals han

registrat més d'11.000 milions d'interaccions relacionades amb les cerimònies i les proves esportives olímpiques, la qual cosa suposa un 80% més que en tots els Jocs, inclosos els de Tòquio 2020. Per a França ha representat una projecció internacional sense precedents, justament l'objectiu que el president Macron volia per reforçar el lideratge internacional del país. París, en suma, ha revalidat el 2024 les anteriors cites olímpiques del 1900 i el 1924 i ha posat molt alt el llistó per a Los Angeles 2028.

POSTALS AMERICANES

Josep Martí Blanch

Ecologistes a Kansas City

ls EUA fa molt fred a l'estiu. No als carrers. És als espais interiors, on no et queda altra opció que tremolar. Si un governant, com va passar a Espanya, regulés per llei la temperatura, hi hauria cua per perpetrar un magnicidi. Aire condicionat, gel, cotxe i plàstic. Tregueu-li a un nord-americà una d'aquestes quatre coses i tindreu una persona desposseïda d'il·lusió per a qui la vida ja no tindrà sentit.

Gel al marge, el lector observarà que totes aquestes qüestions de vida o mort guarden relació amb l'agenda política ambientalista. Sincerament, aquest és un mal país per a un europeu que hagi abraçat la religió verda d'última generació. Et sobra una mà per comptar amb els dits els cotxes híbrids i elèctrics que hi circulen. I en una setmana produeixes més residus plàstics que a Espanya en tot un any sencer.

Si sou dels que fins i tot us sap greu respirar perquè fent-ho emeteu CO₂, sapigueu que en aquesta part del món hi ha 336 milions de persones que abans d'esmorzar ja han llençat més envasos i coberts d'un sol ús i

En una setmana produeixes més residus plàstics que a Espanya en tot un any

han cremat més combustible per moure els seus enormes vehicles que nosaltres en un mes. Exagero? No gaire, no penseu.

Esclar que també aquí alguns han sabut treure profit de la preservació del medi ambient. Però em sembla que només com a fórmula per millorar el compte de resultats. Als hotels es va estenent, com a Europa, la pràctica de no netejar l'habitació i no canviar les tovalloles cada dia com a eina de lluita contra el canvi climàtic.

He tret la calculadora i l'estalvi que suposa per a la companyia, que gestiona centenars d'hotels, és molta pasta. Si la meva consciència ecologista estigués més alineada amb la tendència religiosa que aquest assumpte ha adoptat els últims temps, trobaria el temps per escriure al director de l'empresa. Li exposaria que, si tots els seus hotels deixessin de fer servir l'aire condicionat com un congelador i limitessin el nombre d'envasos i coberts de plàstic al bufet de l'esmorzar, ajudarien més el planeta que sent garrepes amb la higiene. Esclar que em puc imaginar la resposta. Alguna cosa així com una rialla gran i sonora. Per afegir-hi a continuació: aquests europeus no tenen remei, deu ser que s'ho han cregut!

L'esperança

Antoni Puigverd

en aviat, el president Illa sentirà el pes de la porpra. En política les rebaixes arriben de seguida. La realitat és molt difícil de matisar (canviar-la és impossible amb les armes de què disposa la política, per bona que sigui). Els condicionats del present són gegantins en una

societat com la catalana, desgastada per un plet identitari que sempre s'ha volgut cauteritzar amb sal, agrament desunida per discrepàncies que es voldrien ètniques tot i ser només culturals.

Som una societat en mutació constant a causa de la globalització del paisatge humà, amb una classe mitjana que es desfibra, amb una tensió generacional punyent (la mitjana de les jubilacions és superior a la mitjana dels sous dels joves), amb unes classes populars en risc de pobresa, amb el preu de l'habitatge pels núvols, amb una escola impotent, una llengua que declina, una sanitat que tremola. El marc d'aquest context no és menys preocupant: els problemes cli-

(primer avís de les borses), la creixent tendència al populisme dretà (França, Itàlia, Argentina, potser els Estats Units) i, encara, les guerres (Ucraïna, Orient Pròxim) que van fent taca d'oli. Mentre Europa recula, fragmentada, es consolida el risc d'una gran confrontació entre la Xina i els Estats Units.

màtics (aigua), la inestabilitat econòmica

Mentre una certa manera d'entendre Catalunya imposava el guió d'unes batalles extenuants, el país ha perdut un

temps preciós. La major part dels problemes que acabo d'esmentar s'han irritat en aquests anys. Com a tot Occident, a Catalunya es va despertar el volcà de l'exasperació ideològica i identitària. Els volcans no s'apaguen mai del tot.

Salvador Illa té un repte herculi. Si la seva presidència és parlamentàriament fràgil, més evident és encara la fragilitat del país. Catalunya corre el risc de ser desballestada per tots aquests problemes objectius que l'assetgen. Només si aconseguim generar un clima d'unitat, podria Catalunya trobar oportunitats enmig d'aquesta selva de problemes.

Illa diu que ve a servir. La paraula fa de escoltar. Si Illa aconsegueix dignificar el valor de la política com a ser-

afrontar els reptes climàtics, culturals i socials, o cada sector, cada reducte, procurarà defensar el seu tros de pastís, indiferent a les necessitats generals? Etcètera. Els catalans ens queixem molt. Tothom té un hortet per protegir, un plet per lamentar, una reclamació per exhibir. ¿Som conscients que, per sortir del cul-de-sac, necessitem mancomunar els nostres objectius, arraconar les perspectives egoistes i contribuir a una estratègia general? XAVIER CERVERA

més pendents de les seves conquestes so-

cials, fins al punt que l'Administració, a més de kafkiana i laberíntica per al ciuta-

dà, es continuarà empassant bona part

del pressupost públic? ¿Fomentaran els

sindicats, les associacions i la societat civil en general una col·laboració lleial per

> el coll. Segons diuen hotelers, baristes i botiguers, aquest estiu la gent gasta poquissim.

> Tots els que lamentàvem els

trens que el país perdia, ara

tenim l'obligació de posar-hi

Objectivament, els catalans no tenim cap motiu per a l'optimisme i no cal fabricarne impostant alegries que de seguida s'esbravarien. El que necessitem és esperança. En el sentit laic que hi donava Ernst Bloch, citat per Raimon Obiols en un dels seus articles magistrals. "Definitivament, l'esperança no és el mateix que l'optimisme. No és la convicció que les coses aniran bé, sinó la certesa que algunes coses tenen sentit, independentment de com surtin".

No és el mateix que l'optimisme: és la certesa que algunes coses tenen sentit

vei públic ja seria revolucionari. Ara bé, Illa no podrà fer res tot sol. Ho va reconèixer instants després de ser elegit. L'ajudaran les elits econòmiques? ¿Seran generoses amb el país o estaran només pendents dels seus interessos? Això és: continuaran desinvertint en investigació, en sous, en instal·lacions? ¿Continuaran col·locant el capital en patrimoni, buscant rendabilitats fàcils, desentenent-se del context comú? ¿Ajudaran el president els funcionaris, o estaran no-

Poètica del 'm'asclisme'

Màrius Serra

n xoc cultural sorollós en el primer món és el que enfronta el masclisme estructural, representat en les fotos dels consells d'administració i els fòrums de poder econòmic, amb el feminisme institucional, que tot just comença a consolidar espais de poder simbòlic des de la visibilitat, un poder sovint representat pel llenguatge políticament correcte, per a gran desesperació dels amants i les amants de la llengua. Tots dos bàndols interpreten el món segons les seves raons i comparteixen la desraó de veure en el bàndol contrari el mal absolut, sense cap possibilitat d'esmena. D'una banda hi ha els fets objectius sobre els quals es pot incidir des de la política i la legislació: repartiment de llocs directius, quotes de poder, bretxa salarial, violència domèstica, condicions laborals, suport a la criança... No són pocs ni són banals, i hi ha molt de camp per

El masclisme estructural xoca amb el feminisme institucional

córrer. D'altra banda hi ha els marcs mentals des dels quals projectem la nostra visió del món, i aquí sovint ens movem en terrenys molt més interpretatius, que cal saber relativitzar.

El savi Joan Ramon Veny, director de la càtedra Màrius Torres d'Estudis sobre Patrimoni Literari Català, explica un exemple extraordinari de reinterpretació filològica que fa pensar en la relativitat de les certeses. Jordi de Sant Jordi dedica els versos no rimats d'Estramps a la reina Margarida de Prades, jove vídua de Martí l'Humà. Comença "Sota el front porte el vostre bell rostre" i el vers 33 fa "L'amor que us hai en totes les parts mascle". Martí de Riquer ho troba així en una edició del 1869 i, en reeditar-lo l'any 1936, considera que hi falta la essa del plural i ho esmena com "les parts mascles", una al·lusió gonadal pròpia d'un gènere poètic més tavernari. Vint anys més tard, però, estranyat que un poeta tan elegant com Jordi de Sant Jordi posi la pebrotera en un poema dedicat a la reina, el savi Riguer s'ho torna a mirar i conclou que en realitat el vers devia acabar amb una forma del verb asclar (estellar, esmicolar) i que el copista només s'havia descuidat un apòstrof: mascle = m'ascle (m'ascla en català de València), de manera que en l'edició del 1956 estableix "L'amor que us hai en totes les parts m'ascla" (l'amor m'esmicola per tot arreu).

L'himne de la realitat

Albert Montagut

n dels millors moments dels Jocs de París va ser sens dubte la interpretació de Céline Dion de l'Hymne à l'amour i la resurrecció d'Édith Piaf des de la mateixa torre Eiffel. Un instant màgic que serà inoblidable.

Triar aquella cançó, escrita per la mateixa Piaf el 1949 en homenatge al boxejador Marcel Cerdan, va ser tota una declaració per dir al món que és el moment d'estimar-nos i deixar de generar els problemes que ens fereixen tant i que París 2024 ha mostrat en tota la seva magnitud.

Confrontacions polítiques, religioses, Grècia van ser creats per aturar les guer res durant uns dies, els moderns no són més que l'aparador de les nostres tensions. La brutícia del Sena, les friccions amb els atletes israelians, esportistes competint sense bandera per les medalles, atletes afganeses desafiant els talibans, refugiats polítics, ucraïnesos reclamant la pau, la transsexualitat posada en dubte, els ultracatòlics arremetent contra una inofensiva paròdia LGTBI... L'Afganistan, Gaza, l'Iran, la Xina, Veneçuela, Corea del Nord... tots els nostres problemes han emergit a París. Els Jocs no han estat una treva hel·lènica, sinó un re-

cordatori de la realitat.

però l'anàlisi dels Jocs és que el nostre món està mancat d'amor. Dion i Piaf cantaven que "el cel blau pot enfonsar-se sosocials, culturals, mediambientals... totes bre nosaltres i la Terra pot esfondrar-se han emergit a París. Si els Jocs antics de mentre l'amor inundi els matins". No es pot dir que això hagi passat sobre l'herba, el tartan, els matalassos i les aigües de París. Els nostres problemes han emergit i les cadenes de televisió s'han encarregat de mostrar-nos que la realitat no té res a veure amb un mon ple d'amor.

> Dion va cantar l'Hymne à l'amour amb una intensitat increïble. He vist el vídeo de la seva actuació desenes de vegades i l'Alexa m'ha ofert la versió de la cançó de Piaf una vegada i una altra. I el que inicialment va ser una injecció de vida s'ha convertit al llarg dels dies en retrat d'allò que realment som. Els Jocs de París han estat els Jocs de la Realitat, i ens han confirmat que no estem construint l'eterni-

Hi ha hagut minuts màgics, sens dubte, tat, sinó que l'estem destruint.

CARTES DELS LECTORS

Podeu enviar les vostres cartes a cartes@lavanguardia.cat. La Vanguardia agraeix les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no superin els mil caràcters. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits firmats amb pseudònim o inicials. La Vanguardia es reserva el dret de resumir-ne o extractar-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no publicats.

Salt al buit

Gaudint de les transmissions televisives dels Jocs a París, em vaig quedar enlluernat en veure Duplantis saltar 6,25 metres. Va guanyar l'or olímpic i va establir un nou rècord del món. Veient les imatges de l'aparició de Puigdemont sota l'Arc de Triomf a Barcelona, vaig quedar atònit per la seva desaparició. No va ser il·lusionisme. Més aviat va fer un salt de perxa davant el seu públic, que es va quedar sense veure on queia. Per molt entrenament i planificació prèvia, el seu salt no rebrà cap medalla. Ara per ara sembla que va ser un salt al buit.

Ángel Andrés Villuendas Subscriptor Barcelona

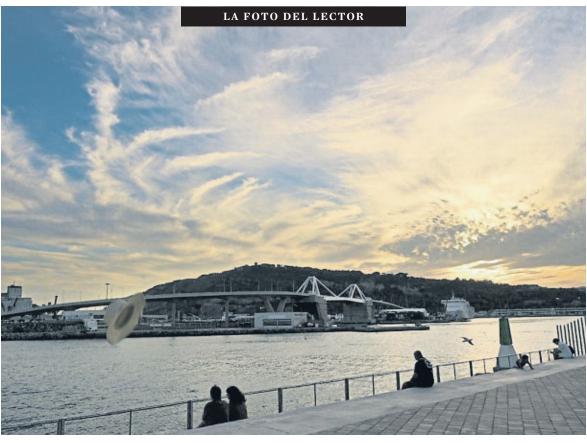
Desaparecer de verdad

Después de un número de magia con desaparición incluida y su inquebrantable voluntad de no ser olvidado, Puigdemont, esté donde esté, debería cumplir su promesa de apartarse de la política si no era elegido president por el Parlament. Sería un gesto de coherencia y un alivio para todos.

Quintí Planas i Ripoll *Matadepera*

Espíritu olímpico

Soy un amante de todos los deportes, todos, por supuesto algunos más que otros, y entiendo que los Juegos Olímpicos son también las historias de los atletas, sus vidas, anécdotas y ese espíritu olímpico que va mucho más allá de las *medallitis* que nos pervierten y nacionalizan. En definitiva, lo que durante es-

El barret volador de la Nova Bocana del port de Barcelona

Toni Bueso mostra el moment en què un barret vola pel passeig de la Nova Bocana del port de Barcelona, amb una espectacular posta de sol de fons sobre la muntanya de Montjuïc, més enllà del pont Porta d'Europa. Podeu compartir les vostres fotografies al correu participacion@lavanguardia.es

tas semanas nos han estado contando de una forma maravillosa Joanjo Pallàs, Sergio Heredia y Juan Bautista Martínez. No va de medallas, va de esas historias de esfuerzo, de perseverancia, de compañerismo. De personas, historias increíbles, adversidades, circunstancias que desconocemos y nos permiten conocer un poco más este precioso y a la vez durísimo mundo que es el deporte. En las imágenes vemos la gran paradoja de lo que se vende y no lo que realmente es. Claro que se alegran de ganar y es una gran recompensa ganar medallas, pero estas con los años pasan al olvido. Podría dar una lista larguísima de deportistas míticos que va nadie recuerda. Esta es la parte triste, pero así es la condición humana. La solidaridad y el compañerismo entre atletas de distintas etnias, de países enfrentados, deberían ser un eiemplo. Comparten grandes decepciones y enormes alegrías

que los citados periodistas nos cuentan con gran sensibilidad y el enorme conocimiento que atesoran en este mundo. Nos acercan también a esa parte humana del espíritu olímpico que es un patrimonio de la humanidad que no deberíamos perder nunca. Al contrario, deberíamos potenciarlo. Gracias de corazón, pues aunque no se consigan las hipócritas treguas de paz entre países durante los Juegos Olímpicos, sí que los deportistas nos dan ejemplos de ese fair play que me da la sensación que con el paso de los años vamos olvidando. Ahora nos toca al resto de los humanos aprender un poquito.

Gabriel Masfurroll Lacambra
Suscriptor Barcelona

Cal posar-hi remei

Alguna cosa ha de canviar! No pot ser que anant pels carrers de Barcelona et trobis per tot arreu i a tota hora tot de persones, joves i grans, maldormint al carrer. Cada cop són més i també són més els que demanen pel carrer, els que van mig col·locats i mig despullats. Algú potser pensarà que són pocs, però hi són i, ja s'ha dit, cada vegada més. Moltes vegades ja tenen el seu lloc fix, des d'on els acostumen a dirigir autèntiques màfies que els van situant o canviant de cantonades, segons si hi fan caixa o no.

És lamentable! Per ells o elles que han caigut en la indigència i ho pateixen, molts amb problemes de malaltia mental, alcoholisme o drogues, persones sense sostre, i també per la ciutat, que no troba solucions a una situació persistent. Alguna cosa s'ha de fer, està en les mans dels nostres responsables polítics, dels serveis socials, de la seguretat ciutadana i també que facin la feina, sobretot els de dalt, els que ocupen els càrrecs i cobren cada mes. I si les lleis o l'ordena-

ment jurídic constitueixen algun obstacle, són ells o elles qui, des dels seus despatxos, poden treballar per modificar-los. Que facin la feina, que es dediquin a legislar, a fer i aprovar lleis i es deixin de fer volar coloms, d'elecció en elecció.

Màrius Pla Carrera
Barcelona

Geologia a l'escola

La geologia és fonamental per entendre l'origen i els trets físics de la Terra. En els vells plans d'estudis, la geologia era optativa dins les ciències naturals al tercer curs de BUP i com a assignatura sola a COU, i en l'actual batxillerat s'ha recuperat com a assignatura troncal a la modalitat de Ciències de segons curs. Però cada comunitat estableix l'obligatorietat o no de les matèries de lliure configuració, reduint l'oferta i la impartició dels estudis de geologia als centres i tendint així a la seva desaparició, ja que molts centres decideixen no oferir-la. Per això cal ressituar la geologia a l'àrea de Ciències Naturals i garantir-ne la impartició completa, perquè la geologia mostra el seu paper troncal en aspectes d'especial significat social, econòmic i ambiental, com són: l'explotació dels recursos naturals, l'aigua, el canvi climàtic, els riscos naturals, el valor cultural del patrimoni... I és que, si sense pressió no hi ha diamants, tampoc no hi ha pedra al nostre camí que no puguem aprofitar per al nostre propi creixement.

> Toni Yus Piazuelo *Tàrrega*

Embalatge trampa

Cada vegada que vaig a comprar penso que els departaments de comunicació de les empreses són aliens a la realitat del medi ambient. Els embalatges, els embolcalls, els sobres, les caixes i els paperets són cada vegada més presents. Embotits, salmó fumat, formatges... qualsevol paquet, dugui el que dugui, està sobredimensionat i ofereix una imatge externa molt ben estudiada per amagar el poc producte que inclou. Obviament tot està

esport, perquè no importa, perquè no hi ha res real en joc excepte sentiments, és un contenidor perfecte per a les estructures narratives de ficció, una qualitat que es perd com més profunda sigui la professionalització de cada especialitat, com més atenció ininterrompuda suscitin, com més pendents n'estiguem. Els Jocs Olímpics, en la inacabable suma d'especialitats a les quals ningú no fa atenció fins que acaparen, cada quatre anys, totes les mirades, estan plens de grans històries construïdes amb un material incopsable precisament perquè no aconseguirien mai una portada en el temps regular.

Per tant, en la precarietat hi ha un avantatge per a la narrativa i un desavantatge per als seus actuants, que –com hem escoltat en les seves entrevistes, després de les proves—les passen de tots els colors per poder arri-

Pedro Vallín

Els poetes de Sifan Hassan bar a competir als Jocs, tirant d'amics i favors, de metges de poble i regidors entusiastes, allà on no arriben les atencions de la inversió pública. Perquè els ors són un correlat de la inversió. Així Espanya va donar el pas de franquejar la frontera de les vint medalles el 1992, amb una inversió pública sostinguda des de més d'un lustre abans d'aquella cita de Barcelona. Ja fa trenta anys vam aprendre la lliçó mundana de l'esport: el palmarès és una funció de la inversió, una llei de ferro que podríem aplicar als premis Nobel per respondre a l'estadística dels escassos guardons espanyols a Estocolm, tan lluny de la resta de grans nacions de l'Europa Occidental.

colm, tan lluny de la resta de grans nacions de l'Europa Occidental. Hi ha poc espai per a l'atzar i la voluntat en l'alta competició i una proporcionalitat directa innegable entre inversió pública i glòria esportiva. El pas del cicle olímpic, un

esdeveniment cada quatre anys, fa més evi-

dent aquesta germandat d'erari i llorers, que estreny el camp dels poetes quan fan punta als llapis per cantar gestes.

Però arriba la marató, on els humans troten durant 42 quilòmetres i l'organització, entre postal i postal, els posa un petit Tourmalet en el quilòmetre 28, i apareixen la determinació i la intel·ligència de la neerlandesa Sifan Hassan per regalar un desenllaç memorable a l'atletisme olímpic. Hassan va ser tendència ahir, després d'haver aconseguit medalla en els 5.000 i els 10.000 metres, obtenint or i rècord olímpic en la marató femenina. I no hi ha prosa que arrabassi la lírica a la història d'aquesta desconeguda -pel gran públic- que va sumar la seva sisena medalla olímpica davant la imponent façana dels Invàlids. I és per Hassan – i tantes Hassan- que els Jocs continuen sent aquell espai sense prosa on és necessari el poeta i no el periodista.

Carretera directa al mar de boirina a trenc d'alba

Carme Molist mostra com el pendent de la carretera evita que puguem veure si, una vegada a dalt, tot estarà o no cobert pel mar de boirina, fenomen meteorològic típic de l'alba a la comarca d'Osona, en aquest cas, a Manlleu. Compartiu les vostres fotos al correu participacion@lavanguardia.es

pensat perquè agafem el paquet més vistós, el més gran, grans caixes de cartró que amaguen aquest truc. També passa el mateix amb els iogurts, que tenen un fons d'aire tant per sobre com per sota de mig dit. I els ous, que enlloc de ser una dotzena venen de deu en deu. I els paquets de pasta que han passat del mig quilo als 400 grams. En fi, tot és una enganyifa visual per apujar els preus sense pudor i amb un abús dels embolcalls indiscriminat que suposa una bona bufetada mediambiental. L'increment del 30%-40% del volum de producte d'embalatge també augmenta, i molt, el volum del seu transport i alhora el volum per reciclar. Una ofensa que se suma a la grandíssima presa de pel envers el consumidor. Empreses, poseu cap i responsabilitat.

> Sergi Ovide Barcelona

Disbauxa de mal gust

Des de fa dos mesos cada matí davant els jardins de Corint del carrer Atenes apareix una furgoneta blanca que aparca en una plaça de minusvàlids. De seguida en baixen el xòfer i una dona cridanera, telèfon en mà, donant instruccions. Comença la descàrrega i l'escampall al carrer. En qüestió de minuts la furgoneta està descarregada, amb tots els paquets pel terra de la vorera de vianants, i una fila de gent bastant jove amb tota mena d'estris per al repartiment van introduint la mercaderia, segons les instruccions i les rutes que tenen, en carretons, bicicletes o el que sigui.

És legal, aquesta operació (aparcament, càrrega i descàrrega, activitats laborals)? Quina immediatesa de societat hem construït, que es fa la càrrega i descàrrega al mig del carrer, ocupant una plaça reservada? Qui en té la culpa, de tot plegat? L'Ajuntament, la mestressa i el xòfer, una màfia, els repartidors, els polítics, els legisladors, o els que compren i volen els seus paquets el més aviat possible a casa? Es paguen impostos per aquestes activitats? Passa el mateix en altres llocs?

Aquesta manera de fer i de gestionar ha transformat la ciutat en una disbauxa de mal gust i brutícia.

Gemma Coloma

Barcelona

No volem el tramvia

Com pot ser que es mantingui l'obsessió de fer passar el tramvia per la Diagonal, destrossant aquesta via, refeta fa molt poc i després d'haver-se fet referèndums populars? Que no varen dir que no, molt clar i amb alta participació? Quan hi ha tanta necessitat d'habitatge social, escoles, salut... cal posar diners en això? El tramvia no el volem. Es pot substituir amb mitjans elèctrics, tindríem el mateix servei.

Guillermo Llauradó Sánchez Subscriptor Barcelona

El baluard de Sant Climent

El 2022 la Generalitat va aprovar el projecte de rehabilitar el baluard de Sant Climent, ubicat on era l'hostal del Sol. Ara, però, han decidit que ja no s'hi fa res. Que val més fer neteja o rehabilitació amb tal que no quedi en aquest estat ruïnós segles i segles. Sembla que només es volen posar pals a les rodes a tots els projectes. No són amics Generalitat i Ajuntament?

María Elisa Aragonés Domènech Subscriptora Tarragona

LA VIDA LENTA

Glòria Serra

Vida de cargol

na usuària d'Instagram penja, entre divertida i esparverada, la imatge d'un cotxe de morts que s'ha "camperitzat", que vol dir que li han posat un llit, minicuineta i quatre coses més per poder viatjar amb ell i dormir on es vulgui (i et deixin). La fotografia és d'Eivissa i fa fortuna.

Arran de la pandèmia, la venda i el lloguer de cases rodants i, en l'escala més econòmica, la compra de furgonetes per fer-les habitables per viatjar s'ha convertit en un autèntic fenomen. La llibertat, la privacitat i l'economia han ajudat a fer popular i envejable una opció que abans era dels més aventurers. De fet, si un té un milió d'euros de sobres, pot comprar-se un autobús gegant amb totes les comoditats, similar als utilitzats per les estrelles de cinema o els campions de Fórmula 1. Però les opcions més nombroses són les més senzilles, algunes veritables artesanies construïdes gràcies a milers i milers de tutorials disponibles. La multiplicació d'usuaris ha fet aparèixer tota una indústria relacionada: dipòsits per a deixalles i càrrega d'aigua a les gasolineres o càmpings amb tarifes especials, etcètera. També molts ajuntaments, desbordats com més petits són per l'allau de caravanistes, han hagut de posar límits i barreres a uns vehicles que a vegades col·lapsen estretes carreteres de muntanya o queden encallats per voler aparcar sobre la sorra. Com sempre, en aquests cas paguen justos veterans per pecadors acabats d'arribar.

Però em temo que la fotografia d'Eivissa, més que un cant a la llibertat i a les vacances d'aventura, té més a veure amb la misèria dels treballadors que no tenen cap possibilitat d'allotjament als indrets més turístics. La manca d'habitatge per als que van a fer la temporada a les Balears, les Canàries o qualsevol poble de costa competeix amb la desesperació dels que hi

La manca d'habitatge dels que fan la temporada a la costa competeix amb la desesperació dels que hi viuen

viuen pel mateix motiu. A les illes s'han arribat a llogar balcons o tendes de campanya en jardins, a banda d'habitacions convertides en formiguers amb fins a sis lliteres entaforades.

El cotxe de morts transformat en casa m'ha recordat la terrible pel·lícula Nomadland (2020), dirigida per Chloé Zhao i interpretada per Frances McDormand. Ella és la protagonista, una dona que perd feina i marit i es queda sense res. Ho ven tot i es compra una furgoneta on viure mentre busca una nova manera de guanyar-se la vida. Comença un trajecte de malson, d'una feina porqueria temporal a una altra de pitjor, retratant tots els que viuen com ella: portant a sobre les poques pertinences, embrutits per una vida sense horitzó, tot i buscar sempre el contacte humà. La seva furgoneta no és tan *cuquis* com les de vacances que es veuen a les xarxes. Fa les seves necessitats en un cubell, renta roba on pot i es gela a l'hivern mentre treballa en un magatzem d'Amazon per a la campanya de Nadal. Potser si preciso que el llibre en què es basa la pel·lícula porta com a subtítol "Sobrevivint a Amèrica al segle XXI" s'entén millor l'objectiu del film. Els Estats Units han obert sovint en la història el camí que ha seguit després la resta del món. Per bé i per mal: aquest podria ser el cas.

grupoGodo

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ President

 Carlos Godó Valls
 Conseller Delegat

 Màrius Carol
 Conseller Editorial

 Ramon Rovira
 Director General de Presidència

 Ana Godó
 Directora de Libros de Vanguardia i V. Dossier

 Jaume Gurt
 Director General Corporatiu

 Pare G. Carodial
 Director General Corporation

 Pere G. Guardiola
 Director General Comercial i d'Expansió

 Xavier de Pol
 Director General de Negoci Media

 Jorge Planes
 Director d'Estratègia i Desenvolupament Corporatiu

LAVANGUARDIA

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ President-Editor

 Óscar Rodríguez
 Director General

 Javier Martínez
 Director Digital i Subscripcions

 Xavier Martín
 Director Econòmic Financer

 Juan Carlos Ruedas
 Director de Màrqueting i Desenvolupament de Negoci

Edita LA VANGUARDIA EDICIONES SL Av. Diagonal, 477. 08036 Barcelona Tel.: 93 481 22 00 / 93 481 25 00 Fax: 93 481 24 55

Internet WWW.LAVANGUARDIA.COM Dipösit legal B-18078-2011 ISSN 2014-1718 (edició impresa) ISSN 2462-3415 (edició en línia en pdf)

Difusió controlada per OJD

Imprimeix CRE-A IMPRESIONES DE CATALUNYA SL Polígon Zona Franca, carrer 5, sector C. 08040 Barcelona ROTOMADRID, SL. C/ Meridiano, 19. 28850 Torrejón de Ardoz,

Distribueix MARINA BCN DISTRIBUCIONS SL Carrer E, 1 (cant. c/6). Pol. Industrial Zona Franca. 08040 Barcelona Tel.: 93 361 36 00

ANUNCIS I ESQUELES GODÓ STRATEGIES SLU Per telèfon 902 178 585 Barcelona Av. Diagonal, 477. 08036 Tel.: 93 344 30 00. Fax: 93 344 31 88 Madrid María de Molina, 54, 4.º. 28006 Tel.: 91 515 91 00. Fax: 91 515 91 09 ATENCIÓ AL SUSCRIPTOR
Tel.: 933 481 482
ATENCIÓ AL LECTOR
Tel.: 93 481 22 00. Fax: 902 185 587
Cartes dels lectors
cartas@lavanguardia.es
Defensor del lector
defensor@lavanguardia.es

Aquesta publicació no pot ser reproduída, ni totalment ni parcialment ni registrada en, o transmesa per, un sistema de recuperació d'informació, de cap manera ni per cap mitjà, sigui mecànic, fotoquímic, electrònic, magnètic, electroòptic, per fotocòpia, o qualsevol at sense el permis previ per escrit de l'empresa editora. A efectes del que preveu l'article 321 del Text Refós de l'LPI, La Vanguardia Ediciones, SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de pren amb fins comercials (press-clipping) sense tenir l'autorització prèvia de La Vanguardia Ediciones, SL

Societat

La crisi climàtica

Nous estudis documenten l'impacte ambiental sobre les malalties respiratòries

Contaminació i onades de calor, verí per als malalts del pulmó

ANTONIO CERRILLO

Barcelona

a contaminació de l'aire i la crisi climàtica estan directament o indirectament relacionades amb l'increment de les malalties pulmonars (emfisema, fibrosi...). Però ara, a més, queda clara la influència de la pol·lució i l'alteració de temperatures sobre les malalties vasculars pulmonars, segons explica Lucilla Piccari, una investigadora de l'hospital del Mar de Barcelona que ha rastrejat centenars d'estudis. Tots han estat recopilats en un article publicat a Pulmonary Circulation, en amb col·laboració Licthblau i Lena Reimann, de la Universitat de Zúric.

L'increment de gasos que escalfen l'atmosfera (en processos i activitats que també embruten l'aire) té una greu incidència sobre la salut dels pacients amb malalties pulmonars. "És una contaminació que està afectant totes les parts dels pulmons", sentencia Piccari.

A més, les onades de calor exacerben la fràgil salut pulmonar d'aquests malalts (pacients d'embòlies, hipertensió pulmonar i altres patologies associades amb malalties cardíaques o pulmonars).

La salut pulmonar no només es veu perjudicada per les altes temperatures o els incendis (que empitjoren la qualitat de l'aire), sinó perquè "el canvi climàtic està empitjorant molt l'assistència mèdica d'aquestes persones", explica aquesta pneumòloga.

"Les altes temperatures estan afectant clarament aquests pacients: hi ha un nombre més gran de morts, les afeccions s'aguditzen més i venen més a l'hospital", afegeix. "Hi ha un increment de les persones afectades pel canvi climàtic. Les persones el pateixen i nosaltres ho veiem", afegeix. "Els que tenen malalties vasculars pulmonars es veuen afectats durant la vida diària i l'assistència per aquests problemes".

La incidència és especialment notable en els malalts amb embòlia pulmonar aguda i hipertensió pulmonar.

Els coàguls de sang (associats de vegades amb l'augment de contaminació) poden arribar al pulmó i fer augmentar la pressió sanguínia a causa del flux inferior de sang i la resistència més gran a aquest flux. El cor ha de

Les persones amb malaltia pulmonar (emfisema, fibrosi pulmonar) són doblement vulnerables

DAN

bombar més per donar sang als pulmons, cosa que pot conduir a una insuficiència cardíaca i mort sobtada.

Quin impacte té la contaminació? "La contaminació ambiental, els metalls pesants i els dissolvents orgànics augmenten la incidència de l'embòlia pulmonar no provocada", resumeix Piccari. Un estudi que va analitzar les dades de 494.750 mostres emmagatzemades en un biobanc del Regne Unit ha evidenciat que l'exposició a contaminants at-

Pol·lució, metalls pesants i dissolvents augmenten la incidència de l'embòlia pulmonar

mosfèrics (PM2,5, PM10, NO₂ o NOx) augmenta entre 1,3 i 1,7 el risc de patir hipertensió pulmonar. Aquestes exposicions també augmenten el risc de mort entre 1,2 i 1,3 en pacients afectats per hipertensió pulmonar.

Les temperatures ambientals extremadament càlides (i també

les fredes) hi poden influir negativament. "Massa calor fa que sigui més fàcil la formació de coàguls a la sang. I la deshidratació pot fer que es formin més fàcilment. Calor i contaminació són un doble factor negatiu", afegeix Piccari.

En segon lloc, els problemes també graviten sobre les persones que pateixen hipertensió arterial pulmonar (grup I). Aquesta malaltia es produeix perquè les mateixes artèries del pulmó estan malaltes, sigui per raons

genètiques, exposició a dissolvents orgànics, associació amb altres malalties (autoimmunes, del fetge, infeccioses) o per causes desconegudes. És una malaltia rara i greu; els pacients fràgils requereixen centres especialitzats per a la seva cura i depenen de fàrmacs molt costosos. "Aquests pacients, quan estan exposats a contaminació, pateixen un risc més gran", diu Piccari, que cita diversos estudis. Per cada 1,3 km de distància que s'allunyin d'una carretera prin-

cipal, els pacients amb hipertensió arterial pulmonar augmenten la capacitat per caminar entre 28 i 36 m en sis minuts. Aquesta dada és rellevant perquè la prova de sis minuts serveix per calibrar l'eficàcia del tractament de fàrmacs i mesura de manera objectiva la capacitat d'esforç d'aquests pacients.

Un altre estudi també de pacients amb hipertensió arterial pulmonar va demostrar que quan l'exposició a partícules PM2,5 augmenta, hi ha un risc de 4,3 vegades més gran de mort o necessitat de trasplantament pulmonar.

Contaminació i canvi climàtic són verí igualment per als malalts amb hipertensió pulmonar tromboembòlica crònica. Aquesta malaltia neix quan l'organisme intenta sense èxit sobreposar-se al coàgul. En aquest cas, la cirurgia és complexa, perquè s'arrenca la part interior de l'artèria (que va quedar deteriorada pel coàgul), però no es pot fer una segona operació i els malalts estan condemnats a conviure amb fàrmacs anticoagulants.

Quin impacte té la contaminació? En aquest cas, l'augment de les partícules s'ha associat amb

La necessària reacció social

• "Els pacients amb afeccions respiratòries necessiten una estructura sanitària que funcioni, que estigui coordinada i que els permeti tenir accés a serveis, cosa que inclou els CAP, el servei d'ambulàncies que els porti a fer les proves, l'oxigen domiciliari o la comunicació entre especialistes que siguin en hospitals diferents", explica Lucilla Piccari. Aquesta

investigadora alerta que, segons la seva opinió, quan es donen successos climàtics extrems, el sistema sanitari pateix importants mancances, demana per això una reacció social per deixar de considerar aquests problemes com "una cosa normal, pròpia de la temporada de la calor", una falta de consciència que de vegades arriba, fins i tot, al sector mèdic.

la mortalitat per als pacients de més de 65 anys. L'edat mitjana d'aquests pacients a Europa és de 63 anys, "per la qual cosa la meitat d'aquests pacients veuen augmentat el risc de mort", diu Piccari.

Un estudi sobre les admissions a urgències al comtat de Douglas (Nebraska, Estats Units) va trobar més incidència d'aquests casos l'estiu del 2012 (una temporada de calor extrema i sequera) que en els mateixos mesos del

En altres ocasions, l'impacte es produeix en persones que pateixen una hipertensió pulmonar associada amb malaltia cardíaca (infart, angina de pitialtres malalties frequents del cor). Tot

Els pacients amb insuficiència cardíaca veuen agreujada la seva malaltia per les onades de calor

això augmenta la pressió de les venes i les artèries, cosa que també dona lloc a hipertensió pulmonar. Aquesta és la forma més frequent d'hipertensió pulmonarino té tractament per a les artèries, que acaben emmalaltint al llarg del temps.

Ja era sabut l'impacte de la pol·lució i el canvi climàtic sobre els pacients que tenen infart o insuficiència cardíaca. Ara, a més, aquesta recopilació d'estudis confirma que "els pacients amb insuficiència cardíaca reaccionen menys a les onades de calor, perden capacitat per adaptar-se a la calor externa, creixen els símptomes i això fa que la insuficiència cardíaca sigui més greu".

I, finalment, agreuja la salut de persones amb malaltia pulmonar (emfisema per fumar o inhalar el fum de biomassa de la fusta, o fibrosi pulmonar ocasionada pel tabac, l'exposició a contaminants o raons genètiques).

Cal tenir en compte que, segons la guia clínica mundial sobre l'emfisema de l'any passat, els contaminants de l'aire són, després del cigarret, la causa principal d'emfisema, recorda la pneumòloga. S'estima que entre un 30% i un 40% d'aquests pacients amb una malaltia pulmonar poden desenvolupar un augment de la pressió a les poques artèries que els queden sanes (al gunes es destrueixen i, en conseqüència, creix la pressió sobre les que queden en bon estat).

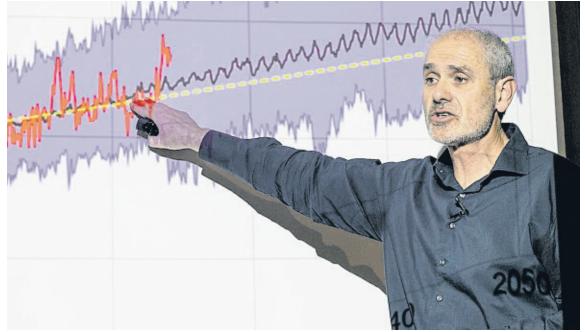
A un pacient que té emfisema o fibrosi i que li costa caminar i respirar, la contaminació és la rematada: "Un desastre".

"Els pacients amb emfisema pateixen moltíssim durant les onades de calor, s'hospitalitzen i tenen un risc de mort molt pronunciat", diu aquesta investigadora. I, de la mateixa manera, els pacients amb fibrosi també "ho passen molt malament durant les onades de calor".

"La Xina fa passos decisius cap a la descarbonització"

Josep Canadell

Director executiu del Global Carbon Project

Josep Canadell en una recent conferència organitzada per la facultat de Biociències i el Creaf

ENTREVISTA

ANTONIO CERRILLO

osep Canadell és el director executiu de Global Carbon Project, un consorci de 80 científics de tot el món que és la referència mundial a l'hora d'analitzar l'evolució dels gasos que escalfen l'atmosfera. Reduir les emissions de gasos en tots els àmbits és la seva recepta per mitigar la crisi climàtica.

L'escalfament mundial del planeta no es frena...

Vam tenir un estancament en l'acceleració de temperatures, una pausa, la primera dècada del segle, una cosa normal; però l'escalfament no es para.

Què està passant?

El que estem veient és una acceleració especialment acusada de temperatures els últims deu anys, en part perquè els episodis superintensos del Niño (escalfament de les aigües del Pacífic equatorial central amb impacte en tot el planeta). És impressionant el canvi de temperatures que detectem entre les fases sense el Niño i els períodes amb el *Niño*. Abans, el canvi era una pujada de dues o tres dècimes de grau; però els dos últims episodis del Niño han donat lloc a increments d'entre 0,4 i 0,6 dècimes de grau anuals de mitjana mundi-

al, només amb la seva aparició. Hi haurà episodis encara

intensos del Niño? Els models climàtics ens diuen que quan hi hagi aquests episodis seran més intensos i hi haurà més escalfament, amb impactes pels extrems climàtics. El sistema climàtic ha canviat per sempre. El que veiem és congruent amb el que sempre hem dit en relació amb l'augment d'aquesta energia en el sistema.

Ens importen els efectes...

Avui podem demostrar que aquests impactes es produeixen sobre la base d'una tendència d'escalfament que es manifesta en més onades de calor, onades de calor més llargues o pluges més intenses en poc

Atendre la urgència

El sistema climàtic ha canviat per sempre, però podem evitar la pujada de 2ºC"

temps, entre molts altres defectes d'una llarga llista.

I efectes concentrats en una època més recent...

Tots aquests impactes s'han donat havent-se registrat un augment de temperatures mundials d'1,25°C (considerant la mitjana dels últims deu anys respecte a l'època preindustrial). Però l'augment específic per al 2023 va ser d'1,45°C respecte a l'època preindustrial. Per tant, estem segurs que aquests impactes seran més grans quan el sistema climàtic excedeixi els 1,5°C, un fet que passarà a finals d'aquesta dècada, i després ens n'anem directament i ràpidament a pujades de 2°C per a la resta del segle.

I ho podem evitar?

Depèn de si ens ho prenem seriosament o si frenem la pujada d'augment de temperatura en 2°C, que encara és possible.

Però els compromisos dels països evidencien la bretxa respecte a les metes marcades.

Si les polítiques climàtiques i energètiques promeses pels països es compleixen, els models preveuen pujades de temperatures d'entre 2,4°C i 2,7°C, però alguns apunten fins a més de 3°C. Estem parlant d'una crisi climàtica, i ningú no està donant una resposta veritable adequada. Globalment, no ens ho estem prenem de debò, tot i que es fan coses interessants, tecnològicament i en l'àmbit de les inversions també.

Com evolucionen les emissions de CO₂ dels combustibles fòssils a l'atmosfera?

Han continuat pujant: les bones notícies és que no pugen tan ràpidament. Creixem prop de l'1% anual els últims dos anys. I les emissions de la desforestació han baixat una mica els últims deu anys i s'estan compensant gràcies a la consolidació de l'agricultura i les replantacions.

I el balanç final...?

Les emissions estan augmentant uns 40.000 milions de tones a l'any. I són concentracions que es van acumulant a l'atmosfera.

Una part les absorbeixen els embornals, boscos i oceans... La fracció total d'emissions que

anys i absorbeix prop del 50% de les emissions. Hi ha més nivell d'absorció, es treu més, però continuem posant cada vegada més diòxid de carboni a l'esfera i per tant s'acumula cada vegada més. Serà dificil aconseguir la ple-

van als oceans i als boscos ha es-

tat gairebé estable durant 60

na descarbonització a mitjan segle? Quines cartes ens queden per treure el CO2 de l'atmosfera?

L'any passat vam calcular que gràcies a l'acció positiva sobre la reforestació, l'aforestació i la restauració mundial ja estem extraient l'equivalent al 5% de les emissions fòssils.

Com veu l'opció de les màquines de captació directa i CO₂? És una utopia?

Aquestes màquines estan possibilitant una absorció de CO₂ equivalent a 0,00025%; és a dir, res. El cost és d'entre 500 i 600 dòlars la tona; en canvi, aquests costos són molt inferiors en el cas de les plaques solars i bateries. L'absorció directa pot tenir un paper futur no-

Mitigar el canvi climàtic exigeix actuar en molts més sectors i no només en l'energètic.

Fa 20 o 25 anys, en l'àmbit del transport, pensàvem que l'alternativa guanyadora serien els biocombustibles (biodièsel o bioetanol). La idea va desaparèixer ràpidament. La solució que es veu més barata és la del cotxe elèctric. Hem d'electrificar el màxim nombre de serveis de transport que puguem. I el mateix amb les indústries.

Com actua la Xina?

Es mostra ferma en la voluntat de fer un pas decisiu cap a la descarbonització. És el seu pla: un balanç d'emissions zero per al 2060. Està immersa en una revolució industrial verda que obliga els nord-americans i els europeus a donar-los una resposta.

Com?

Els EUA han aprovat la llei de

Menys gasos

En l'àmbit del transport, la solució més barata és la del cotxe elèctric"

reducció de la inflació, amb la qual han posat sobre la taula 350.000 milions de dòlars per a inversions i tecnologies verdes. És la seva resposta. La Xina ha estat conscient que havia de centrar l'esforç en la fabricació del cotxe del futur, el cotxe elèctric, amb l'ajuda del Govern. Estan inundant tothom amb els seus cotxes i han obligat que els països posin impostos en frontera per parar-los. A Austràlia, podem comprar aquests cotxes per uns 38.000 dòlars australians (uns 23.000 euros), el que val un de combustió.

La cesària acompanyada i sense separació s'obre camí per la pressió de les dones

Un de cada quatre nadons a Espanya neix mitjançant intervenció quirúrgica

LORENA FERRO

A Espanya, un de cada quatre nadons neix per cesària i, depenent de l'hospital on neixi, la mare està en desavantatge respecte a un part vaginal: pareix sola i és separada de la criatura. El madrileny 12 de Octubre va ser pioner en les cesàries humanitzades en centres públics el 2009 i ja les fan amb prematurs de més de 28 setmanes. A Galícia, s'hi han afegit gràcies a la lluita d'un grup de mares, la màxima de les quals és "protegir els drets dels nens". Però el camí encara és llarg.

El component quirúrgic de la cesària ha fet que el tractament sempre hagi estat diferent del d'un part natural. Al 12 de Octubre, fa temps que permeten l'entrada d'un acompanyant durant el procés i afavoreixen el contacte pell amb pell, també en la reanimació. "És l'evolució natural", explica Patricia Barbero, coordinadora d'atenció al part i d'urgències de l'hospital. Des del 2012 aconsegueix cesàries urgents sempre que ni mare ni nadó "corrin perill". I fa un any amb prematurs de més de 28 setmanes o més d'un quilo de pes. Perquè els beneficis de ser al costat de la mare estan demostrats, assenyala Barbero: estabilitza la frequència cardíaca i respiratòria de la criatura i permet una adaptació més suau. També és beneficiós per a la mare, perquè, a més d'un part més "agradable", afavoreix el vin-cle, ajuda a consolidar la lactància materna i disminueix la possibilitat de depressió postpart.

'Encara queda camí", reconeix Anna Suy, cap de la secció d'obstetrícia de l'hospital Vall d'Hebron. Aquest centre sanitari va començar a implantar les cesàries humanitzades fa més de cinc anys. Però no tot el territori espanyol va a la mateixa "velocitat", explica l'obstetra, que és presidenta de la secció de medicina pe-

Una cesària humanitzada a l'hospital Vall d'Hebron de Barcelona

rinatal de la Societat Espanyola de Ginecologia i Obstetrícia (SE-GO). I dins d'una mateixa comunitat hi ha hospitals que fan cesàries humanitzades i d'altres que no, explica.

"Es necessiten recursos humans perquè no hi ha res que es faci diferent", assenyala la responsable del 12 de Octubre. Reconeix que és òptim en quiròfans grans i que solen ser els anestesistes els que hi poden mostrar reticències, perquè l'acompanyant acaba en un espai que normalment era ocupat únicament per aquests especialistes. Però en això, l'hospital madrileny ha fet molta pedagogia.

Suy explica que els centres públics s'hi van afegint a mesura que s'expliquen els protocols en congressos. Al Vall d'Hebron, permeten l'entrada d'un acompanyant, també monitoren la dona per l'esquena per deixar el pit lliure. Quan falta poc, s'ofereix baixar la tela que tapa la intervenció. I es dona l'opció d'acabar de treure el fill, però ho demanen molt poques mares. La Bárbara, que apareix a la foto que acompanya l'article, té sentiments enfrontats i creu que és prioritari humanitzar els parts.

Els hospitals "terciaris" de l'interior i del centre d'Espanya són els que més reticències mostren, explica la llevadora Nazareth Olivera. Al de Vigo, eren justament les obstetres les que s'hi mostraven més en contra, però la Xunta "els va imposar" la humanització. Hi ha tres elements crucials per considerar que una cesària és humanitzada, detalla. Que la dona

pugui estar acompanyada, que s'estipuli el pell amb pell "sense separació" i el pinçament tardà del cordó. Per Olivera, l'important és afavorir el contacte. "El que fa més mal a les mares és que els treguin el nadó", explica.

És el que li va passar a Carmen Soler, farmacèutica de 38 anys que viu a A Coruña. Va donar a llum en Pedro a l'hospital públic d'aquesta ciutat ara fa cinc anys i mig amb una cesària molt traumàtica per la qual continua amb ajuda psicològica. Va acabar amb anestèsia general. "Em vaig despertar sense saber on era", explica. Assegura que va trigar 36 hores a conèixer la criatura, perquè havia tingut febrícula en el part, però creu que la separació va ser "innecessària". En aquelles llargues hores afirma que ni li van

parlar de lactància materna.

A l'altra banda hi ha Carly Silva, de 36 anys, que el 6 de maig va donar a llum el tercer fill, en Gabriel, a Pontevedra, amb una tercera cesària. Venia de dues experiències traumàtiques a Veneçuela. "A la cesària hi anem traumatitzades", explica. Va donar a llum acompanyada del seu marit. Silva rememora com "el nadó va sortir de l'úter al pit. Va ser màgic".

El bon gust de boca d'aquesta dona es deu sobretot al treball de Tamara G. Campos i la resta d'integrants de la plataforma Loita. La lluita d'aquesta gallega va començar per aconseguir entrar a fisioteràpia amb el seu nadó de sis mesos. Després va conèixer la Ruth, una mare embarassada de bessons que no podria entrar acompanyada a la cesària ni fer el pell amb pell. "La carta europea del nen hospitalitzat diu que el

Les anomenades cesàries humanitzades tenen beneficis d'adaptació i vincle per a criatura i mare

nadó té dret a estar acompanyat", argumenta G. Campos. Així doncs, van començar a fer soroll i "al cap de 15 dies el protocol havia canviat". Era el juliol del 2023 i el dia que la Ruth va donar a llum "va estrenar el protocol", explica orgullosa la cara visible de Loita. Diu que la seva reivindicació era demanada per les llevadores, però que "els de dalt" els deien que les usuàries no deien res, així que "va tocar arremangar-se". Lamenta que "moltes dones no vulguin tenir més fills per no passar per més cesàries". Denuncia que el criteri no se segueix en tots els hospitals i lamenta que el que s'ha aconseguit no pugui extrapolarse a altres comunitats. Recentment, la Xunta de Galícia ha publicat una guia sobre el pell amb pell en cesàries "pactades" amb professionals i que dona aplicació a totes les àrees sanitàries, tot i que "cadascuna ha de baixar-la a la seva realitat", reconeix Sinda Blanco, una de les autores de la

Olivera remarca la importància que el nadó sigui amb la mare: "Marca l'inici de la maternitat".

Protestes a Palma contra la massificació turística

Un centenar d'activistes es van risme a les dues illes. En el cas de concentrar a la platja de Palma, la principal zona turística de la capital balear, en protesta per la massificació de l'illa, i van desplegar una enorme pancarta al mar amb el lema "Ocupem les nostres platges". Alhora, un altre grup d'activistes va desenvolupar simultàniament una acció semblant a la platja de Ses Salines, a Eivissa, un altre dels punts clau del turisme a l'arxipèlagba-

El lloc que van triar els representants dels col·lectius és molt simbòlic, ja que és el cor del tuMallorca, la protesta es va fer al Balneario 6, frequentat per alemanys i zona zero del turisme d'excessos a la capital balear.

Els activistes, molts d'ells abillats amb samarretes grogues, van desplegar les tovalloles a la platja davant l'estupor dels turistes, que no sabien què estava passant.

La concentració va transcórrer sense incidents destacables, només alguna recriminació als manifestants per espantar els turistes (més informació a la pàgina 45). / N. D. Hermoso

Una de les pancartes de la protesta a la platja de Palma

DILLUNS, 12 AGOST 2024

In Memoriam

Recepció d'esqueles |

Per telèfon **902 17 85 85** A través del web

anuncios@godostrategies.com

681 06 08 41 | www.lavanguardia.com |

Els recordem que l'horari de recepció d'esqueles és fins a les 20.00 hores

Josep Manuel Basañez Villaluenga

Membre del consell d'administració

El consell d'administració, l'equip directiu i totes les persones que treballen al Grup Saba, volem acompanyar la família del nostre conseller en aquests moments tan tristos per a tots. En pau descansi.

Barcelona, 10 d'agost del 2024

www.lavanguardia.com

saba°

Honorable senyor

Josep Manuel Basáñez i Villaluenga

Conseller d'Economia i Finances (1987-1988)

El President i el Govern de la Generalitat de Catalunya expressen el seu dol

Generalitat de Catalunya

Don Francisco García Hernández

La familia García comunica con profunda pena, el fallecimiento el día 8 de agosto, a la edad de 89 años, de Don Francisco García Hernández. Siempre recibimos de ti apoyo, guía y ejemplo de una vida intachable colmada de sentido, responsabilidad y amor. Te llevaremos en nuestro corazón con un inmenso cariño, tu esposa, hijos, nietos, bisnieta, familiares y amigos. La despedida tendrá lugar el martes, 13 de agosto, en el tanatorio de Castelldefels-Gavà y posteriormente celebraremos una misa en la iglesia Santa María de Castelldefels, a las 18.30 horas.

Don Francisco García Hernández

Fundador y presidente del grupo Air-Val, Tailored, Fundación Nuria García

El grupo empresarial Air-Val, Tailored, Fundación Nuria García, comunica con profundo pesar, el fallecimiento el día 8 de agosto, a la edad de 89 años, de Don Francisco García Hernández. Gran empresario, referente incansable y luchador. Nos enseñaste la gratificación del trabajo bien hecho. La despedida tendrá lugar el martes, 13 de agosto, en el tanatorio de Castelldefels-Gavà y posteriormente celebraremos una misa en la iglesia Santa María de Castelldefels, a las 18.30 horas.

Sabies que TRIAR tanatori és només decisió teva?

Avui fa un any

Hélida Ferrerías Fernández

Adela Muñoz Lopez

Helia Pelufo Benedito

Francisco Javier Ortiz Pérez Del Molino

Maria Galard Agustín

Miguel Pascual Giménez

Esperanza Martín Hernández

Adoracion Batlle Martinez Rafaela Vila Fugasot Maria Garriga Duran Emilio Martínez Masip Amadora Peña González

Maria José Bello González

900 231 132 (24h) I memora.es

TRIA EL NOU TANATORI SANCHO DE ÁVILA.

Més de cent anys acompanyant les famílies de Barcelona.

Serveis Funeraris de Barcelona

Llistat publicat per cortesia de Serveis Funeraris de Barcelona.

JOSEP MANUEL BASÁÑEZ (1942-2024)

Empresari, vicepresident de la Cambra de Comerç de Barcelona i de Foment del Treball i conseller d'Economia

Un pròcer de l'empresa

osep Manuel Basáñez, mort aquest cap de setmana, va ser conseller d'Economia sota la segona legislatura de Jordi Pujol, però, sobretot, va ser un home d'empresa. Al llarg de la seva trajectòria professional, va defensar els interessos particulars de diverses grans companyies catalanes, com ara Acesa o Caprabo, a més de donar un impuls al teixit econòmic des de les vicepresidències de Foment del Treball i de la Cambra de Comerç de Barcelo-

Entre els seus principals cavalls de batalla, hi va haver l'impuls de l'aeroport de Barcelona. Va tenir un paper vital, tant per la seva posició a la Cambra com pel seu càrrec de cònsol honorífic de Singapur, en l'establiment del vol intercontinental de Singapur Airlines el 2006. Després de l'esclat de la crisi del 2008, va ser un dels grans valedors del Prat quan Iberia va plantejar el seu replegament cap a Barajas.

L'empresari, molt vinculat a La Caixa, va ser conseller delegat d'Acesa, l'actual Abertis, empresa gestora d'autopistes de peatges que va gestionar les primeres vies de pagament a Espanya i, especialment, a Catalunya. Durant el seu temps al càrrec, va haver de batallar a la guerra dels peatges de finals dels noranta. Va acabar presentant la seva dimissió amb el moviment antipeatges en auge per donar pas a Salvador Alemany, tot i que es va mantenir al consell d'administració. La seva

FOMENT DEL TREBALL / ACN

Des de la Cambra de Barcelona, va ser un gran defensor de l'impuls de l'aeroport

sortida va coincidir amb la de la presidència de Josep Vilarasau a favor d'Isidre Fainé.

Més enllà de la seva trajectòria a Acesa, Basáñez també va ser president no executiu dels supermercats Caprabo i del Mercat Espanyol de Futurs i

Opcions Financers. A Espanya, també va ser conseller de Gas Natural i d'Inmobiliaria Colonial. En l'àmbit internacional, va estar als consells de la italiana Autostrade i de la francesa Sanef, totes dues dedicades també a la gestió de vies ràpides de pagament.

A Foment i la Cambra, va destacar pel seu el seu tarannà dialogant i negociador. El 2002, va ser capaç d'unificar la seva candidatura amb la de Miquel Valls en la institució cameral per succeir Antoni Negre. A Foment, es va mantenir amb Juan Rosell quan Joaquim Boixareu es va

presentar com a alternativa el 2010. Al mandat següent, va donar el seu suport a Joquim Gay de Montellà com el seu successor. Després que es fes pública aquesta notícia, les dues institucions van donar el seu condol i mostres de suport a la família. "Lamentem la mort d'una persona dinamitzadora del món econòmic i empresarial català. Una persona afable, dialogant i amant d'arribar a acords. L'enyorarem", va assenyalar Foment del Treball. "El nostre més sentit condol als familiars i amics", va indicar la Cambra de Barcelona.

Basáñez va néixer a Burgos el 1962 i va passar part de la infantesa a Bilbao abans d'arribar a Barcelona. Va estudiar al col·legi de Sant Ignasi i posteriorment Enginyeria Industrial a la Universitat Politècnica de Catalunya, on es va doctorar. En el pla associatiu, va estar vinculat al moviment escolta, en què va exercir càrrecs de rellevància a l'organització.

Va ser conseller d'Economia entre el 1987 i el 1988, en la segona legislatura de Jordi Pujol

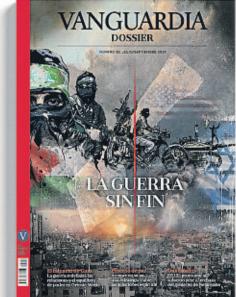
Basáñez va començar la seva carrera política el 1981, quan es va incorporar a la militància de CDC. Més pragmàtic que no pas essencialista, va ser nomenat conseller d'Economia entre el 1987 i el 1988, en la segona legislatura de Pujol, com a substitut de Josep Maria Cullell, que va cessar en el seu càrrec per encapçalar la candidatura de CiU per a l'Ajuntament de Barcelona. Basáñez havia estat fins aquell moment secretari general tècnic del departament i principal col·laborador de Cullell. En la legislatura següent, es va mantenir com a diputat al Parlament, especialment vinculat a temes econòmics i empresarials.

GABRIEL TRINDADE

VANGUARDIA

La guerra sense fi

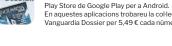
- La guerra de Gaza redefinirà les relacions i l'equilibri de poder a l'Orient Mitjà
- La pau pot arribar, però no es veu una estratègia viable
- Les solucions s'han treballat des dels acords d'Oslo i esperen sobre la taula
- Els Estats Units promouen l'opció dels dos estats, que Netanyahu rebutja

La restauració del castell dels Tres Dragons començarà l'any que ve

La intervenció a les façanes costarà vuit milions i durarà entre 18 i 20 mesos

L'aspecte actual de l'exterior del castell dels Tres Dragons, al parc de la Ciutadella

RAMON SUÑÉ Barcelona

Després d'una delicada rehabilitació de l'Hivernacle, de la posada al dia del Centre Martorell d'Exposicions (el museu públic més antic de Barcelona), de l'anunci d'una pròxima intervenció en l'Umbracle i mentre s'avança en el procés de redefinició del zoo, l'any que ve arribarà el torn de l'edifici patrimonial nic i històric tadella. El conegut popularment com el castell dels Tres Dragons, dissenyat per l'insigne arquitecte modernista Lluís Domènech i Montaner com a cafè restaurant per a l'Exposició Internacional del 1888, se sotmetrà a una delicada restauració que li ha de tornar tota l'esplendor i preparar-lo per als nous usos, que estaran vinculats al projecte de la Ciuta-

della del Coneixement. L'únic edifici que es conserva dels aixecats per a l'Expo del 1888 veurà el començament de les obres el primer semestre del

2025. S'ha iniciat la redacció del projecte executiu, a càrrec del prestigiós estudi 2BMFG Arquitectes. Només la restauració de les façanes, de l'embolcall del castell dels Tres Dragons, i les millores energètiques requeriran una inversió d'uns vuit milions d'euros. Les obres duraran entre 18 i 20 mesos. Són les càrregues de mantenir en bon estat

un patrimoni arquitectòperò dubte val la pena l'esforç, atesa la singularitat i el valor de l'edifici.

sens es van invertir a construir l'edifici, que, tot i això, va arribar inacabat a l'inici de l'Exposició del 1888

La part superior de les façanes està envoltada d'una malla de protecció per evitar el despreniment dels escuts de ceràmica, unes de les peces més sensibles del conjunt. Han passat tres anys des que es va fer el trasllat d'alguns dels elements més destacats del Museu de Ciències Naturals del castell dels Tres Dragons a l'edifici blau del Fòrum, entre els quals l'esquelet d'una balena de gairebé 20 metres de llarg. Des d'aleshores, aquesta joia de la Ciutadella ha tingut un ús molt restringit, amb obertures parcials al públic molt puntuals i amb una activitat limitada a la conservació i investigació. Custodia unes riques col·leccions de zoologia i geologia i centralitza l'activitat d'investigació i gestió dels fons de les esmentades col·leccions i els serveis necessaris per preservar, documentar i estudiar aquest patrimoni.

El 2018, l'empresa municipal Bimsa va rebre l'encàrrec de començar a estudiar a fons els problemes de l'edifici per plantejar solucions. Es van detectar les se-

Una idea de futurs usos per concretar

■ En paral·lel al projecte executiu de restauració de la part exterior i la coberta, ja s'han iniciat els estudis previs del programa funcional, el pla de cales dels fonaments i l'estudi estructural per a la reforma interior de l'edifici i per a l'adequació als futurs usos. L'objectiu és que el projecte estigui redactat durant el present mandat municipal. De moment, el

que és clar és que els usos del castell dels Tres Dragons giraran entorn de tres eixos: el ciutadà –el propòsit és disposar d'un edifici obert al públic, amb exposicions i tota mena d'activitats-, el patrimonial i el científic, vinculat al projecte de la Ciutadella del Coneixement, que també avança fora del recinte del parc, al solar de l'antic Mercat del Peix.

ves patologies i es va efectuar una minuciosa anàlisi per detectar, per exemple, quins elements són originals i quins es van anar afegint en les diferents intervencions sofertes durant els prop de 140 anys d'existència de l'obra de Domènech i Montaner.

El principal dany advertit pels especialistes és l'aparició de nombroses esquerdes verticals a les façanes -possiblement consequència de la mateixa esveltesa de la construcció i de la rapi-

L'obra de Domènech i Montaner necessita la reparació de nombroses esquerdes, entre altres actuacions

desa amb què va ser aixecada-, que no posen en absolut en perill la integritat de l'edifici, però sí que requereixen una intervenció reparadora.

També serà necessari actuar en la solució de les eflorescències detectades i en la substitució o arranjament de finestres i vitralls. D'aquests últims, s'ha determinat quins són els originals buscant en la poca documentació trobada, en què també s'ha estudiat la possibilitat que el castell dels Tres Dragons tingui pintures a l'interior. Sí que se sap, per exemple, que molts vitralls van ser destruïts durant la Guerra Civil. Una altra intervenció important, vinculada en aquest cas als aïllaments, s'efectuarà a la coberta.

El quart tinent d'alcalde de l'Ajuntament, Jordi Valls, recorda que el projecte de la Ciutadella del Coneixement, en què s'integren el castell dels Tres Dragons, l'Hivernacle, l'Umbracle i el Centre Martorell d'Exposici ons, és "un dels més importants d'aquest mandat municipal, ja que situa la ciència al centre físic i estratègic de la ciutat". "Volem donar a la ciència una posició central des del punt de vista de la investigació i la transferència de coneixements, però també de la divulgació i la ciència ciutadana", afegeix Valls. D'aquí la rehabilitació de l'eix patrimonial que formen els quatre edificis, destinats a convertir-se en "espais que promoguin el pensament científic i crític en totes les edats".

Un nou estudi aporta dades sobre la diversitat de races dels gossos i les seves funcions a l'edat mitjana a partir de restes òssies trobades en diferents jaciments arqueològics de la ciutat

Els gossos a la Barcelona medieval

JESÚS SANCHO

omés a la ciutat de Barcelona es calcula que hi ha més de 180.000 gossos. Una escena ben quotidiana és veure algú passejant el gos pel carrer, però alguna vegada us heu preguntat com vivien els avantpassats canins a la capital catalana? Un estudi publicat recentment aporta noves dades sobre la presència d'aquests animals a l'edat mitjana a partir de les restes de fauna trobades en tres jaciments arqueològics de la ciutat.

L'estudi inclou des del segle IX fins al XV i posa de manifest la diversitat de gossos durant aquesta època. Tot i que el treball no associa aquesta varietat amb les races d'avui dia, sí que tindrien proporcions semblants als estàndards actuals. Els animals més abundants tenien una estatura mitjana d'entre 40 i 60 centímetres d'altura a la creu, cosa que equivaldria, per exemple, a un border collie. Un aclariment. L'altura a la creu es tracta d'un tipus de mesurament que es fa amb l'animal dret i pren la distància des del terra fins a la creu, on sobresurten els omòplats, darrere de la base del coll.

"Amb el nostre treball hem intentat donar una altra pers-

La investigació inclou des del segle IX fins al XV i analitza entorns urbans i més rurals

pectiva mitjançant l'estudi de cànids trobats als jaciments arqueològics en connexió anatòmica, ja que no estaven destinats al consum. Hem mirat la tipologia de gossos, l'estat de salut i si estan relacionats amb el comportament o l'activitat dels humans contrastant-ho amb dades arqueològiques", explica un dels autors del treball, Jordi Nadal, professor titular de la secció

L'esquelet d'un gos de l'edat mitjana en una excavació arqueològica a Barcelona

de prehistòria i arqueologia de la Universitat de Barcelona.

La investigació distingeix especialment entre dos entorns. Un de caràcter urbà, dins de les muralles, i un de perifèric, més vinculat a un paisatge rural. Aquestes dues realitats diferenciades influirien en la vida d'aquests animals. "A la part més urbana en època medieval, observem un gos més domèstic, associat amb una casa i ben cuidat, el que equivaldria a una mascota en termes actuals, però en un hàbitat urbà també hi ha una tipologia de gos salvatge que campa lliurement i sense propietari", detalla l'arqueòloga Marina Fernández, coordinadora de l'estudi. A més, s'apunta a una sèrie de funcions associades amb aquests animals dins de l'espai emmurallat que poden causar certa sorpresa amb una mirada actual. El fet que d'alguns gossos haurien estat utilitzats per a la càrrega i transport de mercaderies, sobretot en car-

L'empremta d'un gos en una rajola del monestir de Pedralbes

rers estrets i petits que no eren adequats per al pas dels cavalls o les vaques. Aquest supòsit es dedueix per la presència d'una patologia analitzada en diferents individus, alguns en zones plenament urbanes. Es tracta d'una anomalia en l'apòfisi espinosa a la regió toràcica de la columna vertebral-, ja que s'ha detectat que estava doblegada a conseqüència d'haver carregat pes, segons la hipòtesi més plausible, tal com assenyala l'estudi.

En canvi, en el context rural hi ha diferències tant des del punt de vista morfològic com patològic. Els animals eren utilitzats com a guardians per alertar de la presència d'estranys o vigilar els ramats. En aquest sentit, al jaciment del carrer Mestres Casals i Martorell, a prop del mercat de Santa Caterina, quan era un entorn dominat per hortes, vinyes i camps de cultiu, es van localit-

Hi havia animals més domesticats, d'altres de salvatges i alguns es feien servir per a transport de càrrega

zar tres individus mitjans grans amb signes de desgast dentari, cosa que indica mala alimentació, així com traumatismes amb fractures soldades, és a dir, senyals d'haver estat maltractats.

Mereixen un capítol a part les 67 empremtes de gossos comptabilitzades a les rajoles del claustre del monestir de Pedralbes, fundat al segle XIV per la reina Elisenda de Montcada. Són de diferents edats, per la marca de la grapa, i de diferents mesures. Aquí la dificultat està en la datació exacta de les empremtes, perquè a partir de la documentació conservada se sap que la construcció dels diferents espais es poden situar fonamentalment al segle XV, amb reformes fins al segle XVII i posteriors fins a l'època actual.

Aquestes investigacions, presentades a València durant unes jornades sobre zooarqueologia organitzades pel museu de prehistòria d'aquesta ciutat, ara s'han publicat en un llibre amb la resta dels treballs exposats. L'estudi s'emmarca en dos projectes d'investigació en curs. D'una banda, l'anomenat Paleo-Barcino, sobre l'evolució paisatgística i econòmica de Barcelona, i, d'altra banda, l'anàlisi dels costums alimentaris a l'edat mitjana i moderna a les comunitats monàstiques.

Un home mor en una platja de Salou després de rebre el cop d'una embarcació

REDACCIÓ Tarragona

Un home de 50 anys va morir aquest cap de setmana mentre es banyava a la platja Capellans de Salou, a Tarragona, després de rebre el cop d'una embarcació d'esbarjo. El fet va passar dissabte a la tarda cap a les 16.40 hores, quan l'embar-

cació, que arrossegava una banana, va topar amb la víctima, segons va informar el *Diari de* Tarragona.

La mateixa barca que va impactar contra el banyista va traslladar ràpidament l'home al port, on va ser atès per efectius del Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM), que van mirar de reanimar-lo sense èxit. La Guàrdia Civil ha obert una investigació per aclarir els fets i ara el cas està sota la tutela del jutjat d'instrucció de guàrdia de Tarragona.

És la segona víctima mortal a les platges catalanes aquest cap de setmana. També dissabte un home d'uns 60 anys va morir mentre es banyava a la platja de cala Montgó de na). Protecció Civil va informar que el telèfon d'emergències 112 va rebre una trucada cap a les 8.40 hores en què uns testimonis alertaven que havien tret de l'aigua una persona inconscient.

Un helicòpter i dues unitats terrestres del Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) van anar fins al lloc i els sanitaris van practicar maniobres de reanimació a l'home, que va acabar morint.

Efectius de la policia local, Mossos d'Esquadra i Guàrdia

Torroella de Montgrí (Giro- Civil també es van desplaçar a la platja, i com en el cas de Salou, aquest últim cos policial s'ha fet càrrec de les diligències. En el moment del sinistre encara no havia comencat el servei de vigilància a la cala Montgó de Torroella de Montgrí i per això van ser altres banyistes que hi havia allà els qui van alertar els sistemes d'emergència.

Amb aquestes dues víctimes, doncs, ja són 14 les persones que aquesta temporada d'estiu han mort a les platges catala-

Barcelona intensifica el reg amb aigua freàtica per conservar el verd

L'Ajuntament inicia les obres per ampliar la xarxa de captació d'aquest recurs

Una jardinera rega un arbre del parc de la Barceloneta amb aigües freàtiques

JESÚS SANCHO

Barcelona

Els episodis de sequera cada vegada més greus evidencien la insuficiència dels recursos hídrics i obliguen a buscar alternatives per disposar d'aigua. Una de les línies de treball de l'Ajuntament de Barcelona consisteix a disposar de més aigua freàtica, la que procedeix del subsol i no és apta per al consum humà. Per això, el govern municipal ha iniciat aquest estiu les obres en diversos punts estratègics de la capital catalana per incrementar a 0,15 hectòmetres cúbics la captació d'aquest recurs. Dit d'una altra manera, aquesta quantitat permetrà regar 21 hectàrees més de zones verdes i s'espera que pro-

veeixi 186 hectàrees de parcs i jardins una vegada que tots els nous sistemes entrin en funcionament l'any que ve.

La idea del Consistori és reduir tant com sigui possible l'aigua potable destinada a aquesta finalitat. En concret, uns 115.000 metres cúbics anuals. Per gestionar aquests afers, el Consistori disposa del seu propi protocol d'actuació per risc de sequera, actualment en fase d'alerta. Per exemple, en el cas de la neteja dels carrers, s'evita l'ús d'aigua potable i ja es prioritza la freàtica.

La inversió inicial per ampliar la xarxa d'aigua freàtica de Barcelona ascendeix a 14,4 milions i s'emmarca dins el pla de manteniment integral municipal a través del Pla Endreça. De fet, les

obres es van tramitar d'urgència a començaments d'aquest any, quan encara era vigent l'escenari pis en forma d'aigua freàtica per conservar el nostre verd", destaca la primera tinenta d'alcaldia, Laia Bonet.

Una de les actuacions es durà a terme en l'entorn de l'eix verd del carrer Consell de Cent per construir un nou dipòsit al parc Joan Miró per connectar-lo amb el de la canòpia urbana sota de la plaça de les Glòries i adequar uns

dipòsits al passeig Sant Joan perquè es puguin regar bona part de les zones verdes de l'Eixample amb aigües freàtiques.

D'altra banda, s'instal·larà una nova canonada per sota de la Diagonal des del Palau Reial al dipòsit de la Zona Universitària. Una altra intervenció serà a Can Batlló, tot i que una de les més destacades s'executarà a Montjuïc, amb un nou dipòsit en els voltants dels jardins de Joan Brossa i dues canonades, una que enllaçarà aquest dipòsit amb la xarxa del Poble Sec i una altra que connectarà el castell de Montjuïc amb els entorns del Palau Nacional. Al Besòs, les obres possibilitaran un altre punt de captació a Alfons el Magnànim. L'Ajuntament estima acabar les obres d'Alfons el Magnànim i del

Nous dipòsits i canonades permetran remullar 21 hectàrees més de zones enjardinades

Palau Reial aquesta tardor, i les de l'Eixample i de Can Batlló, el primer trimestre del 2025. S'espera que l'actuació de Montjuïc comenci a la tardor amb una durada inferior a l'any.

Les intervencions comportaran afectacions al trànsit. En aquest sentit, es tallarà el lateral de l'avinguda Diagonal entre els carrers Bailèn i Mallorca del 12 al 16 d'agost i els vehicles es desviaran pel carrer Bailèn i cap al carrer València. Al carrer Mallorca, a la cruïlla amb la Diagonal, es deixarà habilitat un carril de circulació en sentit Besòs del 19 al 28 d'agost. I del 29 d'agost al 5 de setembre es tallarà el lateral de la Diagonal entre el carrer Mallorcaiel passeig Sant Joan, cosa que obligarà els vehicles a desviar-se pel carrer Bailèn.

La borsa de lloguer inclourà pisos cedits a canvi d'una residència

REDACCIÓ Barcelona

L'Ajuntament de Barcelona i l'empresa de serveis a la tercera edat Pensium han renovat el seu conveni de col·laboració per incloure a la borsa de lloguer municipal els pisos cedits per gent gran que van a viure a residències o amb familiars. El Consistori va informar ahir que el programa de Pensium permet a la gent gran cedir temporalment el seu habitatge perquè sigui llogat, sense perdre'n la propietat, a canvi que amb els diners que s'obtenen del lloguer es pagui la residència o les cures que requereix i així es complementa la pensió.

Pensium s'encarrega de llogar l'habitatge i anticipa a la persona gran o a la seva família els diners que necessita amb un màxim de deu anys i mantenen el pis de lloguer fins a cancel·lar l'import que ha anat avançant. El conveni, que han subscrit la tinenta d'alcaldia, Laia Bonet, i el president de Pensium, David Igual, inclou així mateix que els habitatges d'aquest tipus que es lloguin a través de la borsa municipal podran accedir als ajuts a la rehabilitació, de fins a 20.000 euros. Él comissionat d'Habitatge, Joan Ramon Riera, va destacar que l'acord permetrà a la ciutat guanyar habitatge de llo-guer, rehabilitar el patrimoni i "garantir que la persona gran propietària pot finançar el cost residencial".

Segons l'Ajuntament, "es tracta d'una col·laboració publicoprivada que permetrà activar l'habitatge durant el temps en què la persona gran propietària requereixi uns recursos assistencials, i sense perdre la propietat".

d'excepcionalitat decretat per la Generalitat. Es preveia dur a terme les actuacions al llarg del mandat, però, a través d'un decret d'alcaldia d'emergència, s'han accelerat. "Els episodis de sequera cada vegada seran més frequents i més intensos i, per tant, cal tenir més recursos pro-

Detinguts tres germans a Reus per robar a persones vulnerables amb violència

REDACCIÓ Barcelona

Els Mossos d'Esquadra han detingut a Reus tres germans de 47, 58 i 60 anys que presumptament van robar a un ancià i a una persona amb discapacitat, contra els quals van fer servir la submissió química i una violència desproporcionada. Les dues víctimes van haver de ser traslladades a un centre hospitalari. La policia catalana va informar

ahir que el primer dels robatoris que se'ls atribueix va tenir lloc el 3 de maig a Reus i la víctima va ser un home amb una discapacitat física i psicològica

Els delinqüents li van trucar per telèfon i, aprofitant que la víctima pateix problemes de memòria, li van fer creure que es coneixien i el van convidar a dinar. Dos dels germans van quedar amb l'home en un bar de Reus i posteriorment es van

desplaçar a Tarragona, on els delinquents van veure el número secret de la targeta bancària de la víctima quan pagava uns refrescos en un establiment.

Després d'animar l'home a beure una gran quantitat d'alco hol, els germans el van agredir fent servir una violència desproporcionada per a la situació de vulnerabilitat en què estava, li van robar la targeta, amb la qual van sostreure 1.200 euros, i el van deixar tirat en un parc. Un ciutadà va socórrer la víctima, que va ser traslladada a un centre hospitalari en una ambu-

El segon robatori que se'ls atribueix, en el qual també van intervenir dos dels germans, va tenir lloc el 29 de juliol en un domicili de Reus i van fer servir

una tècnica semblant: van contactar telefònicament amb la víctima, en aquest cas un ancià de 84 anys, a qui van fer creure que coneixien un familiar seu.

Els germans es van presentar

Van sostreure la targeta a un home amb discapacitat i a un avi a qui van haver d'ingressar a l'hospital

a casa de l'ancià, a qui van oferir una beguda en què havien posat opiacis per causar-li un estat d'inconsciència i poder robar

amb tranquil·litat al domicili. Els delinquents van aconseguir també la targeta bancària de la víctima i van fer extracci-

Després de detectar una sèrie de moviments inusuals, l'entitat bancària va contactar amb un familiar de l'ancià, que es va di rigir a casa de la víctima i la va trobar en estat greu. Una ambulància va traslladar l'ancià a l'hospital de Reus, on va quedar ingressat.

Després de constatar que els dos delictes s'havien dut a terme amb mètodes semblants, els Mossos de Tarragona i Reus van iniciar una investigació conjunta que va permetre, l'1 d'agost, detenir els tres germans, membres d'un clan familiar que es dedicava a robar amb violència persones vulnerables.

BARCELONINS GLOBALS

Xavier Herce
Fundador i director
general de Nemeda,
societat que ajuda
les empreses a créixer
aplicant IA i innovació
tecnològica

www.barcelonaglobal.org

Una postal tecnològica

Què podem aprendre de Londres en atracció de capital i talent?

Les startups del sector IA van captar més de 8.000 milions de dòlars el 2023

■ Un aspecte revelador de la campanya electoral que va confirmar Keir Starmer com a primer ministre va ser la falta de discussió substancial sobre tecnologia, tot i que cal destacar que el Govern ha publicat un extens informe, The governance of artificial intelligence, que parla d'ús responsable, de polítiques proinnovació i de seguretat i equitat, en un marc que transcendeix fronteres i requereix coordinació global. Com s'articulen aquestes polítiques d'innovació a Londres? Hi ha un ecosistema creixent en què empreses com OpenAI, Anthropic i Inflection AI hi tenen seu. El 2023 Londres va

acollir la primera gran trobada sobre seguretat a Bletchley Park, que va donar lloc a la creació de LISA (London Initiative for Safe AI). A més, Londres continua sent un dels principals centres del mercat global per a Venture Capital, només el 2023 les startups del sector IA van captar més de 8.000 milions de dòlars. Empreses com Microsoft, Google i GlaxoSmithKline han anunciat inversions per sobre del milió de dòlars per al 2024. Institucions com l'Imperial College London i la University College London formen cada any un gran grup de professionals en l'àrea del machine learning.

Com es podria traslladar aquesta experiència a Barcelona?

La ciutat té els ingredients adequats, només falta la voluntat política i la visió estratègica a llarg termini

■ A Barcelona també es discuteix intensament l'impacte de la tecnologia i la intel·ligència artificial. Igual que el Govern anglès, les institucions catalanes han començat a implementar polítiques proinnovació i a explorar l'ús responsable de la IA. Recentment, el CCCB va acollir una exposició sobre la intel·ligència artificial, en què els artistes, amb la responsabilitat de desafiar les normes socials i polítiques, ens van fer sentir incòmodes, de manera que van evidenciar que la tecnologia és clau per al futur. Barcelona té ambició. Cada vegada més empreses situen hubs digitals i la ciutat s'ha integrat a la xarxa d'excel·lència en investigació i innovació sobre IA, l'European Laboratory for Learning and Intelligent Systems (Ellis). Sí que hem d'impulsar des de la ciutat la investigació multidisciplinària, mitjançant col·laboració d'entitats i empreses, i l'atracció de talent, amb sous competitius i una visió transversal per influir en les polítiques. Barcelona s'ha convertit en un referent en digital health, però encara té deures per fer en altres sectors. Tenim els ingredients adequats, només falta la voluntat política i la visió estratègica a llarg termini.

Unes 12.000 persones acudeixen cada any al festival Gargar en aquest poble de 500 habitants

Rere els grafitis de Penelles

ROSA MATAS

Lleida

nes 50.000 persones visiten cada any Penelles (Noguera) per contemplar els seus 145 famosos murals, obra dels grafiters i dibuixants de tot el món que cada maig, des del 2016, al Gargar, el Festival de Murals i Art Rural, pinten a les parets de les cases del poble. Rere el fenomen Penelles hi ha la María del Mar López-Pinto i la seva parella, el dissenyador gràfic Jordi Solsona, socis en l'empresa de disseny gràfic i aplicacions interactives Binomic. El 2008 es van instal·lar al poble, a la casa dels avis de la María del Mar.

Una conversa amb el seu marit sobre com atreure turistes a la cerveseria artesanal, que ella va muntar amb la seva amiga Jordina Bonet i va incloure a la ruta de la cervesa de Lleida, va ser l'embrió del Gargar, que ja compta amb nou edicions.

Durant el cap de setmana que se celebra, al maig, algun any han passat 12.000 visitants pel poble, on viuen 500 veïns. La María del Mar explica que el festival va ser una idea d'en Jordi, "entre bromes i recordant l'street art que havien descobert al Brasil". Una broma que ella es va prendre molt seriosament presentant un projecte que va convèncer l'Ajuntament i la Diputació de Lleida.

Gargar és el soroll que fa quan se sent amenaçada la ganga ibèrica, un ocell en perill d'extinció amb una taca negra en forma d'antifaç que viu a la zona. "El seu cant encaixa amb el crit dels pobles que volen mantenir-se, és important la repoblació als pobles", afirma

la María del Mar, i afegeix que "penso que la gent del poble també es va creure que Gargar havia de funcionar, els murals aporten alguna cosa i contribueixen al fet que el poble es mantingui".

Deu anys després, el Gargar dona nova vida a Penelles. "Vull creure que l'art ha trans format Penelles, en parlo amb les famílies i estan superagraïdes perquè els seus fills han vist el poble viu. Hi ha concerts als bars, abans teníem un bar i ara n'hi ha tres. La gent ha tornat a obrir les cases com a segona residència, hi ha un taller de serigrafia, allotjaments turístics i s'ha reobert el cinema amb l'ajuda del programa de televisió Volando voy, de l'aventurer Jesús Calleja". I també diu que el festival seria inviable sense els voluntaris del poble, un centenar, entre ells els pagesos,

Els impulsors María del Mar López-Pinto i Jordi Solsona amb un dels 145 murals que es poden contemplar a Penelles i que han pintat grafiters d'arreu del món Museu a l'aire lliure Després de nou edicions del festival, ara el poble té 145 murals, que s'han convertit en un atractiu per als visitants de Penelles durant tot l'any

u per pío

que, amb els seus tractors, aplanen una finca per fer un pàrquing.

A l'última edició, la dibuixant Pilarín Bayés, de 83 anys, va compartir cartell amb artistes com la barcelonina Irene López León, la finlandesa Anetta Lukjanova i l'aragonès Isaac Mahow.

La María del Mar és una de les 134 dones que participen en el projecte de la Delegació del Govern de Lleida Terra de dones transformadores, que dona visibilitat a dones del món rural al sector agrari, en les arts o en empreses de qualsevol sector. Ella es considera trans-

Mitjançant l'Associació Binòmica, les persones amb discapacitat també pinten el seu mural

formadora i, sobretot, "una dona batalladora, tossuda i pencaire".

Ja no té la cerveseria, la va tancar a l'inici de la pandèmia. El seu espai ara és un taller artístic on treballa amb persones amb discapacitat. "Tinc l'Associació Binòmica. Col·laborem amb l'escola Estel de Balaguer. Venen nens i nenes i treballem amb obra artística, pintura, grafiti o collage i al Festival Gargar fem una exposició, te-També col·labora amb l'Associació Josep Santacreu, que dona visibilitat a persones amb diversitat funcional, malaltia mental o risc d'exclusió, en el projecte Art Singular.

Tot i que és barcelonina i no havia viscut mai en un poble fins a l'any 2008, la María del Mar és una de les protagonistes de la publicació del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació *Aldeanas del siglo XXI*, que, segons el ministeri, "dona veu a dones extraordinàries del

món rural".●

OVERBOOKING

El castell de conte de fades

2

María-Paz López Berlín

El castell que va manar construir el rei Lluís II de Baviera per als seus somnis de cavalleria medieval, Neuschwanstein, va obrir les portes als visitants poques setmanes després de la seva mort, el 1886, malgrat que les obres no s'havien acabat. Conegut per la història com el Rei Boig, Lluís II, cosí de l'emperadriu Sissi d'Àustria-Hongria, va ser trobat mort als 40 anys al llac de Starnberg en misterioses circumstàncies, que la família reial dels Wittelsbach va cobrir amb un espès vel per ocultar la turmentada ĥomosexualitat del monarca. Que ja a finals del segle XIX, amb prou feines mort el rei, el seu castell de conte de fades enclavat al paisatge alpí comencés a rebre visites, tot i estar a 125 quilòmetres de Múnic, va ser un preludi de l'encanteri que la seva arquitectura historicista i desmesurada exerciria amb el temps sobre els turistes.

Per als segles posteriors, la companyia hollywoodiana de dibuixos animats Walt Disney va fer la resta, inspirant-se en l'encant kitsch de les muralles, torrasses i merlets de Neuschwanstein per al disseny del logotip, el 1985.

Neuschwanstein està enclavat en paratges alpins a 125 quilòmetres de Múnic

L'extravagant

edifici construït pel

'Rei Boig', Lluís II

de Baviera, que va

inspirar després el

logotip de Disney,

fascina el turisme

internacional

SEAN GALLUP / GETT

Però Disney ja va sobrevolar gran èxit amb els estrangers. abans aquest univers. Es conside-L'any passat va rebre 800.000 vira que Neuschwanstein va ser sitants, i abans de la pandèmia del font d'inspiració per als castells coronavirus va arribar a rebre 1,5 de dues pel·lícules: La Ventafocs milions a l'any, almenys la meitat (1950) i *La Bella Dorment* (1959). dels quals van arribar de fora Aquesta connexió amb la cultura d'Alemanya. De fet, hi ha turistes popular filmica va acabar de conasiàtics i dels Estats Units que van vertir al castell bavarès en un a Europa només per visitar aquest imant per al turisme internaciocastell. Només és possible veure'l amb visites guiades. Neuschwanstein no figura en-

La humitat que es desprèn de la respiració de tants éssers humans està afectant les pintures de les sales que el Rei boig –també anomenat més pietosament *Märchenkönig* (Rei de conte de fades) – va voler decorar amb els seus motius preferits. Hi ha el saló del tron, les al·legories sobre el rei sant Lluís IX de França o els personatges de les òperes de Richard Wagner, les nissagues d'inspiració germànica del qual adorava.

Però al segle XXI toca restringir visites. El 2017 l'administració del castell va iniciar un projecte de renovació per valor de 20 milions d'euros. De resultes, els grups de visites guiades es van reduir de

Abans del coronavirus rebia 1,5 milions de visitants, i ara en són 800.000, però el pla és reduir més les xifres

les fins aleshores 58 persones a 35. Quan aquesta tardor acabin les obres de restauració, el límit definitiu serà de 45 persones. Resultat: 650.000 visitants anuals. L'administració de palaus de Baviera vol que no siguin més, per així "garantir la millor conservació possible de l'edifici".

Lluís II va construir el castell en aquests paratges per procurar-se solitud i va coquetejar amb la idea que fos destruït després de la seva mort. L'actual afluència de visitants l'hauria deixat estupefacte.

Subscriu-te a La Vanguardia i passa't a les càpsules de cafè 100% compostables

tre els deu llocs més visitats d'Ale-

manya (el rècord el té la catedral

de Colònia), però demostra un

Subscriu-t'hi

al 933 481 482 o a alta.lavanguardia.com/coffeapolti

LAVANGUARDIA

Oferta vàlida per a noves subscripcions a La Vanguardia o subscripcions addicionals pagant amb targeta bancària. Regal d'una cafetera Coffea de Polti i una capsa de 54 càpsules E.S.E. valorada en 159 € amb l'edició impresa i digital de La Vanguardia de dilluns a diumenge per 39 €/mes. És condició necessària que l'adreça i/o el subscripció durant els últims 6 mesos. Promoció limitada a Catalunya i a una subscripció amb regal per cada adreça de subscripció i client, vàlida fins al 31 d'agost del 2024 o fins que se n'exhaureixin les existències. Sense compromís de permanència. Consulta la resta de les condicions trucant al 933 481 482. * Si ja ets titular d'una subscripció de La Vanguardia, també pots aconseguir una cafetera Coffea de Polti. Truca al 933 481 482, actualitza les teves dades personals, sol·licita una targeta de beneficiari del Club Vanguardia per a un familiar i entraràs a formar part del sorteig de 5 cafeteres. Promoció limitada a 5 regals i no vàlida per a guanvadors d'altres sorteigs durant els últims sis mesos.

26 LA VANGUARDIA DILLUNS, 12 AGOST 2024 **GENT**

Amb Alves a Mallorca Joana Sanz: "A qui li molesti, que no miri"

Joana Sanz ha penjat fotos de les seves vacances amb el seu marit, Dani Alves, a Mallorca. I li han plogut les crítiques, però ella ha respost: "A qui li molesti, que no miri". I en una altra publicació diu: "Estic tan en pau que el soroll de fora ja no em molesta".

Aniversari de Hemsworth Pataky: "La vida és molt millor quan riem junts"

Chris Hemsworth va fer ahir 41 anys i Elsa Pataky, des d'Espanya, on està rodant, l'ha felicitat a Instagram amb unes divertides fotos de l'australià: "Per molts anys a l'espòs i pare més divertit de tots els temps. La vida és molt millor quan riem junts".

La moda s'emporta l'or a París

Els Jocs Olímpics han unit els dos mons en un mateix esdeveniment

SANDRA ARBAT

Dior va ser una altra firma present en la cerimònia d'obertura hores de feina de creació.

aquesta ocasió juntament amb el dissenyador de la línia masculina

d'LV, Pharrell Williams.

El més car de la història. Simone Biles va portar un mallot amb 6.359 cristalls Swarovski

Uniformats La selecció

de Mongòlia, la més bonica; la canadenca, la més vistosa

STEPHANE DE SAKUTIN / AFF

'Nail art'

Sha'Carri Richardson, Sara Balzer i Noah Lyles es van expressar amb les ungles

OLYMPIC BROADCASTING SERVICES / REUTER:

PETR DAVID JOSEK / AP-LAPRESSE

d'aquests Jocs Olímpics, i ho va fer vestint les estrelles musicals que van actuar el 26 de juliol. Céline Dion va brillar com una estrella olímpica més amb una peça d'alta costura dissenyada per Maria Grazia Chiuri especialment per a ella, que va comportar més de mil

Simone Biles va protagonitzar un altre moment estel·lar al tor-

Moda i esport s'han aliat com mai abans en uns Jocs Olímpics per augmentar l'atractiu de França

neig amb un look cobert per 6.359 cristalls de Swarovski de diferents colors disposats formant estrelles, una picada d'ullet a les 50 estrelles presents a la seva bandera. Una malla batejada com a Star Splangled Shine -brillantor d'estrelles en català- que es va convertir en la més cara lluïda per qualsevol gimnasta olímpica en la història, amb un preu de 5.000 euros.

Sha'Carri Richardson, una de les figures de l'atletisme, va tornar

N'ha portat un de més curt Britney Spears respon a Blake Lively pel vestit

Britney Spears ha respost a Blake Lively, que en homenatge a ella va portar fa uns dies un vestit seu de Versace del 2002. La cantant ha publicat un vídeo amb un disseny semblant però molt més curt i ha assegurat que li agrada més perquè ensenya les cames.

SANTORAL

Herculà, Hilària d'Augsburg, Anicet de Nicomèdia, Innocenci XI, Joan de Rieti, Joana-Francesca de Chantal, Fotí, Eupil, Julià

ANIVERSARIS

actriu i model

32
Cara Delevingne

8 Carlos Álvarez

75 Mark Knopfler guitarrista

tennista

François Hollande

Stéfanos Tsitsipàs

expresident de França

Ares Teixidó continua trencant tòpics

Actriu i presentadora, estrena l'obra de teatre 'Showgirls, la comedia'

GTRES

a fer servir les ungles llargues com a arma d'empoderament i les va decorar amb brillants i joies de colors. "Reflecteixen l'humor en què estic", va explicar a la revista Nylón. No va ser l'única. Les ungles de l'esgrimidora Sara Balzer eren pintades dels colors de la bandera de França i amb les anelles olímpiques. I encara que alguns pensin que això és cosa només de dones, una altra estrella de l'atletisme dels Estats Units, Noah Lyles, es va fer viral per escriure la a més de portar una gorra amb el missatge "made it" -ho vaig fer- al folre interior de la visera.

I respecte als uniformes, Mongòlia es va coronar com el més atractiu gràcies als vestits de Michel & Amazonca, unes peces inspirades en les tradicionals del país amb detalls sobre els Jocs Olímpics. Lululemon va anar un pas més enllà i va dissenyar per a l'equipament canadenc uns models que no entenien de gèneres i combinaven funcionalitat i estil amb estampats d'inspiració canadenca.

ANDRÉS GUERRA

Presentadora de televisió i d'esdeveniments culturals, participant de realities, col·laboradora en programes de primera divisió, actriu de cinema, teatre i sèries... Són moltes les Ares que caben dins d'Ares Teixidó (Lleida, 1987), gràcies a una barreja d'esforç constant i talent innat: "Se'm pot titllar de moltes coses, però a curranta no em guanya ningú: la feina em dona la vida". L'Ares es multiplica: al capdavant del videopodcast Está el horno para bollos a Playz, la plataforma streaming de RTVE, i a la taula de Zapeando. Aprofita l'aturada de l'estiu per pujar a l'escenari: el 15 d'agost estrena Showgirls, la comedia al Teatre Gaudí de Barcelona. Amb ella, Mimitus i Fiorella Aita: "Som tres dones empoderades que desmuntem el concepte antic i cosificant d'una showgirl tractant amb naturalitat el sexe, relacions, amors tòxics, infidelitat... Ara ens toca a nosaltres parlar sense filtres". El discurs de l'Ares és decidida-ment feminista. "Estem en el moment d'empènyer: si no ens movem, no sentirem les cadenes que les dones hem arrossegat tants anys en molts àmbits de la vida".

Està tan emocionada amb l'estrena que ha ofert casa seva com a parada i fonda per als molts amics que la vindran a veure des de fora de Catalunya. "Va de debò, eh? He trobat una casa altra vegada a Barcelona després de mudar-me a Madrid l'anv

PLAYZ

Está el horno para bollos dona visibilitat i veu als temes que interessen a lesbianes i bisexuals

passat. Viu al Mirador d'Esplugues, una comunitat saludable que ha creat Grup Corp i que inclou activitat física, coworking, cursos de

Va decidir mostrar la seva bisexualitat només quan es va enamorar per primera vegada d'una dona

nutrició i gestió emocional... fins i tot un entrenador personal. Si sempre m'ha agradat tenir gent a casa, imagina't ara".

La seva feina més personal

dels últims anys és el videopodcast Está el horno para bollos, que comanda amb Paula Blas, i pel qual han passat convidades com Sara Socas, Patricia Galván, Carolina Yuste i Soy una pringada, entre molts altres referents. "Des que vaig sortir de l'armari fa poc més de tres anys m'he fet un forat i m'enorgulleix donar veu a la comunitat LGTBI. Al nostre forn, les dones lesbianes i bisexuals se senten representades, escoltades i celebrades". Fins que va obrir a tots la seva relació -ja extinta- amb Bruna Bravo, la majoria no sabia que l'Ares era bisexual. "M'incomodaven els tòpics que envolten la bisexualitat, com que som uns viciosos o estem passant per una fase. Així doncs, em va ser més fàcil quan vaig poder explicar que m'havia enamorat d'una dona".

Tot i que està en un moment professional magnific -ha intervingut en l'exitosa sèrie La Mesías, de Los Javis, i coprotagonitza el curt A una bala amb Octavi Pujades i Macarena Gómez-, sent aquesta llosa que pesa sobre intèrprets amb accentuada presència a la televisió. "Et treu respecte. A mi em genera el doble d'esforç reivindicar-me, quan jo em vaig formar com a actriu fa molts anys i els nervis i l'adrenalina que sento quan estic en un projecte com a actriu em donen moltíssima vida"...

Uns àudios compliquen el futur judicial de Màrius

REDACCIÓ Barcelona

Un enregistrament amb amenaces complica la defensa judicial de Màrius Borg Høiby (27). Diumenge, el fill de la princesa Mette-Marit de Noruega va ser detingut acusat d'agredir verbalment i físicament una jove al seu apartament. Ahir el mitjà *Se og*

Hør va publicar que la policia posseeix un àudio en què Màrius amenaça una dona de calar foc a la seva roba i a totes les seves pertinences si ella no cedeix a les seves peticions. És una trucada que va tenir lloc just després de l'incident i abans que Màrius fos detingut. També, segons el mitjà noruec, els agents van confiscar un ganivet clavat a la paret.

Màrius Borg

De moment, es desconeix la identitat de la víctima, si bé s'estudia la possibilitat que podria ser Rebecca Helberg Arntsen, amb qui manté una relació des de final del 2023.

El fill de Mette-Marit, nascut d'una relació anterior al seu casament amb Haakon de Noruega, va estar 30 hores detingut i la víctima va haver de ser hospitalitzada. El diagnòstic de la jove, també recollit a la premsa, és de "commoció cerebral". S'ha puntualitzat que en res no influeix que Màrius fos posat en llibertat: els càrrecs segueixen el seu curs. •

ELS MOTS ENCREUATS Màrius Serra

ELS 8 ERRORS

En el dibuix de dalt hi ha vuit diferències respecte al dibuix de baix

Original publicat a La Vanguardia entre 1982 i 1999

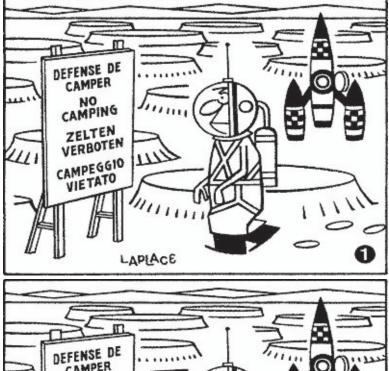
9 10 11 12 13 14 2 4 5 6 7 8 1 3

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

HORITZONTALS 1. Fent una sèrie de petits plecs a una faldilla escocesa. S'ajusta. 2. Estacions de servei al bell mig del desert. Afaita. Centúria. 3. De la naturalesa d'un carbó de pedra més recent que l'hulla. Poble de l'Est. 4. Ho conec. Tanquem. Tres d'una Iloba. **5.** Sembla que roba sofre, encara que sigui amb aquest verb arcaic. Fereixi un ocellet perquè no aixequi el vol. Introdueix paraules malsonants en italià. 6. L'ham de l'alfabet. Ajudi l'Heidi. Axial. 7. Associació de trens batalladors. Endeguis amorosament. La part del darrere del bosc. 8. Faig fora la

banda sonora. Gairebé fa gol. Clima molt calorós, quasi desèrtic. Escaire. 9. Ventets suaus. Transforma el ferro en un aliatge. 10. Fabricant de pues per als telers. Ena sacseiada. Membre en Parlament, per parafrasejar els britànics. 11. Principi actiu. Sifilítics. Estació de servei al bell mig del desert. **12.** Veloç. Expel·leix gargalls. Prou aviram! 13. Cada vegada que es torna a publicar un Ilibre antic amb modificacions d'alguna mena. Fecundació en què un gàmeta gros i immòbil, l'ovocèl·lula, és fecundat per un gàmeta petit i ciliat, l'anterozoide o l'espermatozoide, i dona lloc a un zigot. 14. Remolliment anormal. Sotmesos a l'acció dels batans.

VERTICALS 1. Empolsegat després de picar amb el drap de cuina. Aturem. 2. Anàvem a parar. Foradada. 3. Institut de socialització grotesca. Aquesta no té cap malícia, però també és grotesca. Repetit, fa bacallà. **4.** Sinclinal amb tots els ets i uts, encara que sembli més familiar. En Kant la va fer de la raó pura. **5.** Acollida en una residència de la tercera edat. Que conté iridi, especialment aplicat als compostos en què aquest actua com a quadrivalent. **6.** Nitrogen. Tonalitat. Marededeus, Basca, 7. Fa tard, Crit d'admiració torera. Al bell mig dels dies. Acaba com comença. **8.** Arrambat per la part posterior. Replec de greix indesitjat, però treballat amb plaer. 9. Has perdut la porteria de rugbi. Sortia. Banc llarg amb respatller ample. **10.** Portem. Ho sentiran. L'Hugo perd la corona. **11.** Al capdavant de l'Arsenal. Tots els equips de futbols tenen un preparador que duu aquest qualificatiu. Que no deixa passar la llum. **12.** Esblanqueït. El dia que vindrà. Capa, sobretot quan és de pintura. 13. En un tres i no res. Aixeques. Temps concedit per a diferir l'execució d'alguna cosa, per a prolongar una cosa més enllà del que s'havia convingut. 14. Dificulta la respiració d'algú amb dilemes que oposen pàtria o mort. Cridaràs com un gosset.

Acceptes el repte? Juga ara a EntrenaMents

CRUCIGRAMA Fortuny Núm. 13809

10 11 12 13 14 1 9 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

HORIZONTALES 1. Por lo que respecta a los caprichos es una manía que tiene bemoles. Pocos maños osarían dormir en su lecho. 2. Se repite por supuesto. Da un vuelco a la etapa de una manera asombrosa. El Rafa, cuando se pone en plan formal. 3. Resulta útil para hacer filigranas. Suele estar por los suelos, y no sólo en las carpinterías. La créme del parnaso. 4. Sus comedores se pican. Título oriental que se consigue al pagar. No le dieron ninguna copa en el barco. 5. Practicar un deporte acuático. Conducto de aguas menores. Está en fila. 6. Dos de tres. Sólo contiene la mitad. Sabe mucho de todo el mundo. **7.** En junio consiguió un aprobado justo. El último pedazo delgado de tripa.

8. Hace una estación en vano. La seda íntima caprichosa no se valora adecuadamente. 9. Doblada en castellano. Trabajo de albañil. Hace siglos que señorea la isla de Pascua. Matrícula informática. 10. Introduce el modo. Remar como los cangrejos. Sólo las grandes entradas consiguen llegar hasta ella. 11. Atosiga de mala manera mientras vosotros compráis el último libro. Si bien se mira es un soponcio. 12. Nave que carece de popa. Cebo para rapaces. Se repite para hacer justicia. **13.** Penetrar en lo más íntimo de una persona. Espanta sus males mirando la puesta de sol. 14. El infierno de Sartre. Se hace clavando la vista como si fuera una espada (tres palabras).

VERTICALES 1. Para los detalles del genoma resulta muy innovador. Planta de hojas rizadas, llamada vulgarmente cardo. 2. Del cielo. Arrugarse y marchitarse. Tremendamente grato, sobre todo si sube. 3. Cubre al altar mirando al cielo. Dar juego a la promoción. **4.** Invertidas en el campo. Familiar del besugo al que llaman besuguete. Algo menos y algo más que un robot. Ha conseguido hacer un gran delta. **5.** El signo de la cruz. Echar un rapapolvo. Serie familiar que está en alza. **6.** De la iglesia prefiere no hablar. Cesión por la cara. 7. Artículo para fumadores sedentarios. Se profesa en alguna isla diterránea. 8. Se repite por vicio. No se prodiga. Hermana la chusma con la pasma. Reza por el buen fin de Pandora. 9. Principio de Aristóteles. Realizan un trabajo impresionante. Letra de caja alta. 10. Zona de transición entre Asia y Europa. Complicad el asunto de Dalí. **11.** Virtud invertida. Lo más ruidoso de la carraca. Más alto que los demás. 12. Conjunto de palos de madera verde puestos sobre un hueco a manera de parrilla, que usan los indios mexicanos para asar carne. Lancero que iba a caballo y en mula no tanto. **13.** Gran cornudo del norte de Europa. Raras veces lleva anillo. Invertidas en jamón. 14. Mujer que tiene una aureola llamativa. Hace harina de tapioca sin mover un dedo.

SOLUCIONS

MOTS ENCREUATS ANTERIORS F L E C T E M T R O M P A U L L A R I E M E R E R I A N S A R I I E N E M U L R E N I A T Z E N C A E R R I V E U E N C F T USEN ACARAR D I U R N E S R A S A C O R A T R I B O L O R I LAUDES ENVINAT I S L A M A N A E R O B I **CRUCIGRAMA ANTERIOR** N I T A N T O N I T A N C A A A N U R I A A B R I L R M T B O C A I D F V C A L I E N T E S O G R O I J A R E U R I T M I A SAGRERA NEIBRIS AVARO ANADE M A N I A G I L L O D O O F I C I O E S P E S A R

PROBLEMA D'ESCACS ANTERIOR

P I A R A D E N T R O D D A S T O S A C O R N E A

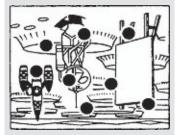
A L A C R A N E S A L C A S L O T I T I S R O I

1... **Zg2+** [també guanya 1...⊈xg3, però la textual és més directa] 2.\$\document{\pi}h1 &f5!! 3.\(\mathbb{Z}\)xf5 [3.\(\mathbb{Z}\)f1 \(\overline{\Delta}\)xg3#] 3...\(\mathbb{Z}\)g1, mat. 0-1 Twitter: @illescasmiguel YouTube: ChessFM

JEROGLÍFIC ANTERIOR

AMB L'AIGUA AL COLL

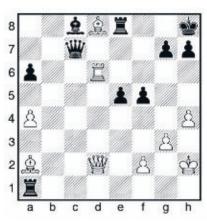
ELS 8 ERRORS

ESCACS Miguel Illescas

Núm 6810

DIFICULTAT BAIXA, D'1 A 5 MINUTS

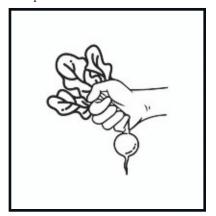

NEGRES JUGUEN I GUANYEN

Tompa - Honfi (Hongria, 1973). Les negres tenen qualitat i peó d'avantatge, i n'hi hauria prou amb qualsevol jugada raonable per mantenir aquest avantatge, i conduir a poc a poc la partida cap al seu desenllaç natural. Però es presenta la possibilitat de resoldre la lluita per la via ràpida, gràcies a una senzilla però eficaç combinació, i el conductor de les negres no va desaprofitar l'oportunitat. Informació proporcionada per www.ajedrez21.com

JEROGLÍFIC

Mira que ets exagerat i mal pensat. Sempre ho fas!

FRED BASSET Alex Graham

SUDOKU

FÀCIL

3 5 © 2006 Knight Features, Distribuït per Universal Press Syndicate, Tots els drets reservats

DIFÍCIL

		9		1				
		3	4			8		
	2						6	7
			8	4	6		1	
9				5				4
	7		3	2	9			

7 1

8

3

INTERMEDI										
	2			6						
			9					4		
		5		1		7				
			1		5		3			
4		3				5		8		
	6		7		8					
		4		5		3				
8					6					
				2			9			

		7						
	3		2	4		1	7	
	4				9			8
		5					2	
	7			6			4	
	8					5		
9			3				6 5	
	2	8		9	6		5	
						7		

COM S'HI JUGA: Completeu el tauler (subdividit en nou quadrats) de 81 caselles (disposades en 9 fileres i 9 columnes) omplint les cel·les buides amb un número de l'1 al 9, sense repetir cap número en la mateixa filera, ni en la mateixa columna ni en cada quadrat

SOLUCIONS D'AHIR

4

FÀCIL											
2	3	1	4	5	8	9	6				
1	4	8	6	3	5	7	2				
8	5	2	7	9	3	4	1				
6	9	3	8	4	1	5	7				
5	1	7	2	6	4	3	9				
3	7	9	5	1	6	2	8				
9	6	5	3	7	2	8	4				
4	2	6	9	8	7	1	3				
7	8	4	1	2	9	6	5				
	2 1 8 6 5 3	2 3 1 4 8 5 6 9 5 1 3 7 9 6 4 2	2 3 1 1 4 8 8 5 2 6 9 3 5 1 7 3 7 9 9 6 5 4 2 6	2 3 1 4 1 4 8 6 8 5 2 7 6 9 3 8 5 1 7 2 3 7 9 5 9 6 5 3 4 2 6 9	2 3 1 4 5 1 4 8 6 3 8 5 2 7 9 6 9 3 8 4 5 1 7 2 6 3 7 9 5 1 9 6 5 3 7 4 2 6 9 8	2 3 1 4 5 8 1 4 8 6 3 5 8 5 2 7 9 3 6 9 3 8 4 1 5 1 7 2 6 4 3 7 9 5 1 6 9 6 5 3 7 2 4 2 6 9 8 7	2 3 1 4 5 8 9 1 4 8 6 3 5 7 8 5 2 7 9 3 4 6 9 3 8 4 1 5 5 1 7 2 6 4 3 3 7 9 5 1 6 2 9 6 5 3 7 2 8 4 2 6 9 8 7 1				

INT	ERN	DIF	ICIL									
_	_		_	_	_	_	_		_	_		_
9	2	1	7	8	6	3	5	4	7	3	1	
5	7	8	4	3	2	6	9	1	9	5	8	
6	4	3	1	9	5	2	7	8	2	6	4	Γ
8	9	6	5	2	1	4	3	7	5	7	6	1
1	5	7	8	4	3	9	2	6	1	4	3	
2	3	4	6	7	9	1	8	5	8	9	2	
7	8	2	9	6	4	5	1	3	6	1	9	ŀ
4	1	9	3	5	7	8	6	2	3	8	5	1
3	6	5	2	1	8	7	4	9	4	2	7	

Informació proporcionada per www.taikometeorologia.com

23°/369

Barcelona

Sta. Cruz 🦯

de Tenerife

23°/29°

Sortida 06 h 57 min

Posta 20 h 55 min

Posta 00 h 20 min

Nivells moderats

d'urticàcies

Hora de demà

SOL

ASTROLOGIA

al 19 d'abril

Blanca Herrero

Àries 21 de marc

Aneu amb compte amb les paraules que surtin de la vostra boca, perquè podríeu ferir els sentiments de les persones que més estimeu.

Taure 20 d'abril al 20 de maig

Avui serà un dia de feina gratificant. En l'àmbit familiar és possible que sorgeixin alguns imprevistos que haureu de solucionar.

Bessons 21 de maig al 20 de juny Avui el vostre estat mental tendirà a l'anàlisi i podreu aprofitar-ho per a la feina, sobretot si està relacionada amb la investigació.

Cranc 21 de juny al 22 de juliol Avui els aspectes del dia afavoriran totes aquelles activitats relacionades amb l'art en qualsevol de les seves formes.

Lleó 23 de juliol al 22 d'agost Avui tindreu un dia d'aquells en què sembla que atraiem la negativitat. Rebaixeu l'ego, no discutiu ni entreu en controvèrsies.

Verge 23 d'agost al 22 de setembre

El vostre estat mental serà el perfecte per a l'anàlisi i la investigació, així que si us hi dediqueu aconseguireu bons resultats.

Balança 23 de setembre al 22 d'octubre

Avui els aspectes seran propicis per a aquelles activitats relacionades amb l'art, les relacions i la comunicació en general.

Escorpió 23 d'octubre Les activitats relacionades amb l'intel·lecte estaran propiciades avui, a més, podrien ajudar-vos a millorar de posició en la feina.

Sagitari 22 de novembre al 21 de desembre

Serà millor que avui cuideu la manera com us expresseu, perquè si ho feu d'una manera brusca aconseguireu el rebuig.

Capricorn 22 de desembre al 20 de gener

Avui tindreu un gran discerniment intel·lectual i us anirà molt bé, ja que haureu d'estar alerta davant qualsevol perill.

Aquari 21 de gener al 19 de febrer Avui podrà ser un dia de bastantes tensions, i moltes d'autoprovocades. Aneu amb compte en l'àmbit de les relacions.

Peixos 20 de febrer al 20 de març

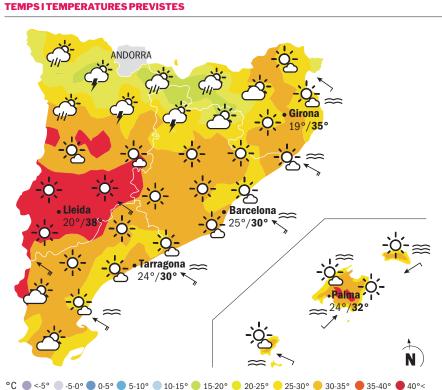
Us espera un dia de molta feina, però també tindreu la vitalitat necessària per desenvolupar qualsevol activitat.

blanca.herrero@astro.virtualmedia.es

EL TEMPS

A Coruña

MÉS INFORMACIÓ A: http://eltiempo.es

DIMARTS Tempestes entre Lleida i el Pirineu. Més núvols i últim dia de calor canicular

DIMECRES Canvi de temps Tempestes a moltes comarques i suavització de la temperatura

DIJOUS Clarianes, restes de núvols i algunes tempestes al Pirineu. Remuntada del mercuri

nord-est. Calor moderada

QUALITAT DE L'AIRE A BARCELONA

Contaminació

Contaminació

moderada al matí i

millora a la tarda

03/09 LLUNA Sortida 15 h 54 min

DIVENDRES Retorn de l'anticicló. DISSABTE Temps estable amb Sol en conjunt i algun ruixat al més sol que núvols i algun ruixat. Ambient estiuenc

Alfred Rodríguez Picó

Setmana moguda

9 enèsima fuetada càlida de l'estiu ja gairebé ha acabat, i l'atmosfera s'agitarà aquesta setmana amb dos episodis de tempestes. El primer ja està confirmat per dimarts 13 i dimecres 14 d'agost i només ens queda per aclarir la distribució de les precipitacions, que podrien ser intenses i agressives. La traca final arribaria el cap de setmana, però aquesta situació encara està en estat embrionari i encara no podem donar llum verda. Avui, l'anticicló s'afeblirà a Catalunya i, simultàniament, arribarà un formiguer de borrasques entre Islàndia i Irlanda que ens enviaran tàlvegs. Aquestes àrees d'inestabilitat podrien convertir-se en una DANA erràtica quan arribin al Mediterrani. El canvi de temps també suavitzarà la temperatura i ens donarà un respir, però no serà el final de l'estiu.

Catalunya. Sol, núvols decoratius a la costa i tempestes de tarda al Pirineu, localment amb calamarsa i molta activitat elèctrica. El vent de marinada es reforcarà als microclimes de l'interior. Calor canicular, sense canvis.

Espanya i Europa. Borrasca profunda amb pluges i vent a Islàndia i Escòcia. Ruixats als Alps i estabilitat amb calor a la resta: Avui, a Paris, 37°C. Primeres tempestes al nord d'Espanya, sol al sud i calor menys extrema.

Operació 'actriu respectable'

Glenn Close i Naomi Watts acompanyen Kim Kardashian en una reinvenció

PERE SOLÀ GIMFERRER

Barcelona

Kim Kardashian va participar per sorpresa al maigen el *roast* de Tom Brady, una trobada de còmics en què tocava fer les bromes més animals sobre el jugador de futbol americà. Algú del públic la va esbroncar i, com si hagués sabut llegir els ànims de la platea, milers de persones se li van unir. Què havia passat amb l'opinió pública perquè fos el blanc de l'acudit més cruel de la nit i que Netflix va eliminar del muntatge final? El frívol regnat Kardashian havia arribat a la fi? És improbable. La Kim té un pla en marxa: ser una actriu i productora respectable i, de moment, té el suport d'estrelles respectades de Hollywood en l'operació.

El productor, guionista i director Ryan Murphy va quedar tan impactat pel seu talent interpretatiu a American horror story que

li va proposar de fer una sèrie. Li va vendre el projecte com una mena de Sexe a Nova York en un bufet d'advocades. De guionista, Jon Robin Baitz, conegut per crear Cinco hermanos i per haver estrenat aquest any Feud: Capote vs. the Swans. De productor i director, el mateix Murphy, un rei

Kardashian sap que, a causa del bòtox, no pot mostrar l'emoció que requereixen alguns papers dramàtics

Mides com a artifex de Glee, AHS, Dahmer o Nip/Tuck. Kim Kardashian en serà la ferotge protagonista: una formidable i caríssima advocada de divorcis en un bufet format exclusivament per dones.

Malgrat que el projecte, que

Ja ha venut tres projectes com a actriu o productora

porta per títol *All's fair*, es va vendre només amb aquests noms, Glenn Close, vuit vegades nominada a l'Oscar, es va unir al repartiment al juliol com la cap del bufet. Un mes després, tres actrius més s'hi han afegit en papers fets a mida per al seu talent: Naomi Watts, tot just sortida de Feud; Sarah Paulson, musa de Murphy amb rols a AHS, American crime story i Ratched, i Niecy Nash, que va guanyar l'Emmy per Dahmer.

All's fair no es pot interpretar com una maniobra aïllada de Kardashian després del seu pas

per la sèrie de terror. A Las Kardashian, el reality que ha estat renovat per una sisena temporada, va revelar la seva estratègia audiovisual per a la pròxima dècada: considera que li queden uns deu anys per lluir un bon aspecte i vol fer una pel·lícula a l'any per després retirar-se un temps. És més conscient de les seves limitacions que altres actrius amb més experiència: "Sento que necessites menys bòtox per mostrar més emoció, i jo no la tinc". "Com ploraré? Com m'espantaré de debò? No puc moure'm", va fer broma.

Té les portes dels estudis ben obertes. Ha col·locat una pel·lícula de comèdia a Netflix, Fifth wheel, que protagonitza i produeix. Aquesta mateixa plataforma li ha comprat Calabasas, un Sensación de vivir ambientat en la seva ciutat natal que produeix amb Emma Roberts. I Disney ha comprat All's fair a través del servei de streaming Hulu. Entre la seva operació actriu respectable, la seva empresa de roba Skims, valorada en 4.000 milions, i la continuïtat del *reality*, el presumpte ocàs de Kardashian no sembla a prop. Va passar una mala estona a l'espectacle de Tom Brady, però, com diu l'expressió, riurà bé qui riurà darrer.

GRAELLA ELABORADA PER ONEDATA. COMERCIAL@ONEDATA.ES

PROGRAMACIÓ TV

Noticias 24 horas. (ST) La hora de La 1 (magazín d'actualitat). (ST)

10.40 Mañaneros (magazín d'actualitat). Presentadors: Ana Prada i Alberto Herrera. Col·laboradores: Laura Lobo i Valle Aguilón. (ST)

14.10 Ahora o nunca verano

14.00 L'informatiu. (ST) (magazín). Presentadora:

Mònica López. (ST)

15.00 Telediario 1. (ST) 15.50 L'informatiu. Inclou El temps. (ST)

16.15 El tiempo. (ST) 16.30 Salón de té La Moderna 17.15 Grans documentals (sèrie). Males notícies per a la Trini i el Miguel: l'Aureliano es fa enrere i

no oficiarà el seu enllaç.

15.45 Saber y ganar. (ST) 16.25 Grans documentals (documental). El cos de l'edat de gel. (ST)

(sèrie documental). La color. (ST)

vida en color amb David Attenborough: Veure en

Página 2: Leila Guerriero.

Grans documentals. (ST)

El escarabajo verde. (ST)

Seguridad vital 5.0. (ST)

Cañones para Córdoba.

Escala humana.(ST)

10.20 Arqueomanía. (ST)

13.15 Mañanas de cine:

10.50 Documenta2. (ST) (R)

11.50 Un país para leerlo. (ST)

12.20 Las rutas D'Ambrosio.

FUA. 1970, (ST)

14.55 Celia: Soy Celia. (ST)

18.15 Merlí (sèrie): Els sofistes. L'Eugeni rep una sorpresa desagradable a classe i sospita que és cosa del

19.10 El Paraíso de las Señoras. Capítol 151: La mansió és buida sense l'Adelaide, i els seus nebots es conformen a visitar-la al Cercle. (ST)

20.30 Diario de un nómada. Carreteras extremas.

6.00 Notícies 3/24. (ST) 11.15 El convidat (entrevistes). Presentador: Albert Om.

12.55 Atrapa'm si pots (concurs): Especials estiu. Presentador: Llucià Ferrer. Programa de preguntes i respostes a participar des de casa seva. (ST)

cuatre'

Islas Fiyi

que convida l'espectador

14.00 Telenotícies comarques. **14.30 Telenotícies migdia.** (ST)

15.40 El doctor Martin (sèrie).

Emissió de dos capítols.

Exposició perillosa: El

Malcolm té problemes

per respirar, i el Martin

sospita que podria tenir

una malaltia relaciona-

Capítol 6: L'Amanda i el

Ditmar ultimen l'acord

per divorciar-se. (ST)

da amb l'exposició a

l'asbest. (ST)

17.15 Hotel Voramar (sèrie).

19.00 Presentació primer

oficial, dissable.

Callejeros viajeros

(reportatges): Singapur i 10.15 Viajeros Cuatro (repor-

tatges): Melbourne v Tasmania (R) 11.30 En boca de todos (actu-

14.00 Noticias Cuatro. Presentadora: Alba Lago. (ST)

14.55 ElDesmarque Cuatro. Presentador: Manu Carreño. (ST)

15.15 El tiempo. Espai d'informació meteorològica.

Todo es mentira (humor). Presentadors: Marta Flich i Pablo González Batista. La política, la societat, la televisió i la cultura sotmeses a una persona visió de l'univers

15.00 Informativos Telecinco. Presentadora: Ángeles Blanco. (ST)

15.25 ElDesmarque Telecinco Presentadora: Lucía Taboada, Espai dedicat a la informació esportiva.

15.45 El diario de Jorge (talk

17.30 TardeAR (magazín). Pre-

Javier Vázquez.

show). Presentador: Jorge

sentadora: Beatriz Archi-

Antonio Hidalgo, Manuel

Marlasca, Laura Madru-

dona. Col·laboradors:

15.35 El tiempo. (ST)

Informativos Telecinco.

Presentadores: Carme

Chaparro, Laila Jiménez i

Arancha Morales, Inclou

(magazín). Presentadors:

Antonio Texeira i Jano

d'actualitat). Presenta-

dors: Adriana Dorronsoro

FI tiempo. (ST)

Mecha.

La mirada crítica

10.30 Vamos a ver (magazín

i Alfonso Egea

¿Quién vive ahí? 7.15 (reportatges). Emissió de dos capítols. Capítol 43 i Capítol 44. (ST)

Aruser@s fresh (entreteniment). Presentador: Alfonso Arús. (ST)

11.00 Al rojo vivo (debat). Presentadora: Inés García.

14.30 La Sexta noticias 1ª edición. Presentadora: Helena Resano. (ST)

15.10 Jugones. Presentador:

mitians. (ST)

15.30 La Sexta meteo. Infor-

15.45 Zapeando. Els millors

mació meteorològica.

moments de les cadenes

nacionals i internacio-

nals sota el prisma de

Josep Pedrerol. Espai

d'informació esportiva

que compta amb la col-

laboració i l'anàlisi dels

especialistes de diferents

Ventaprime (promocional). Las noticias de la mañana. Inclou Deportes

ST SUBTITULAT / R REPETICIÓ

v El tiempo. (ST) Espejo público (magazín). Presentadora: Lorena García. (ST)

13.20 Cocina abierta con Karlos Arguiñano

(gastronòmic). (ST)

13.45 La ruleta de la suerte (concurs). (ST)

15.00 Antena 3 Noticias 1.

15.30 Deportes. (ST) **15.35 El tiempo.** (ST)

15.45 Sueños de libertad (sèrie). El Damián intenta que la denúncia de la Begoña no arribi a bon port. (ST)

17.30 La Promesa (sèrie). La Jana i la Catalina revelen al Manuel uns secrets importants. (ST)

18.30 El cazador stars (concurs). Presentador: Rodrigo Vázquez. (ST) (R) 19.30 El cazador (concurs). Presentador: Rodrigó

Vázquez. (ST) (R) 20.30 Aquí la Tierra (divulgatiu). Presentador: Jacob

21.00 Telediario 2. Presentado- 21.00 Diario de un nómada. ra: Marta Carazo. Esports Arsenio Cañada. Inclou El tiempo. (ST) continua la Ruta de les

21.55 La suerte en tus manos (loteria). (ST)

22.00 El Grand Prix del verano (concurs): Binissalem vs. Villanueva de la Torre. Presentador: Ramón García. Col·laboradora: Cristinini. Avui és el torn de Binissalem, a Mallorca, apadrinat per María Gómez, i Villanueva de la Torre, a Guadalajara, amb Manuel Díaz El Cordobés com a padrí. (ST)

0.15 Vuelvo a empezar (sèrie documental). (ST)

Carreteras extremas. Des de Skoura, el Miquel

Mil Kasbahs. (ST) 21.30 Cifras y letras. (ST) (R) 22.00 Días de cine clásico: Evasión o victoria. R.U., EUA, Itàlia, 1981. Dir.: John Huston, Int.: Sylvester Stallone i Michael Caine. Un oficial alemany visita el camp de concentració de Gensdorff coincidint amb un partit de futbol organitzat pels mateixos presoners. (ST)

23.55 Abuela de verano: A de árbitro. (ST) Metrópolis. (ST) (R)

equip masculí FC Barce-Iona (futbol). (ST) 19.55 Trofeù Joan Gamper (futbol): FC Barcelona-AS Monaco FC. Últim assaig del Barca abans que comenci la competició

> 22.30 Cita bestial (entreteniment). Presentadora: Candela Figueres. Espai que dona a conèixer les històries que s'amaguen darrere dels gossos abandonats. L'espai demostra que hi ha moltes persones disposades a donar-los una segona oportunitat, i fins i tot una

tercera i una quarta. (ST) Natura sàvia (humor): Os bru. El Jaume porta el Peyu als Pirineus a buscar rastres d'os bru, i explica els problemes que ha tingut sempre aquest animal amb els humans. (ST)

18.30 Tiempo al tiempo (magazín). Espai que aborda continguts relacionats amb la cura del planeta i la ciència, així com temes d'interès en l'àmbit del benestar, com ara la salut, l'alimentació i l'esport.

20.45 ElDesmarque Cuatro.

21.00 First Dates (entreteni-

21.55 First Dates (entrete-

niment). Presentador:

personas desaparecidas

capítols. Miguel: La Unitat

Filadèlfia investiga un cas

nou: la desaparició d'un

home que treballa per a

una agència d'adopció. A

mesura que indaguen en

el succés, descobreixen

una xarxa d'adopció

il·legal de menors.

(sèrie). Emissió de dos

de Persones Desapare-

gudes de la Policia de

Carlos Sobera, (R)

20.55 El tiempo. (ST)

ment). (R)

23.00 Alert: Unidad de

20.00 Noticias Cuatro. Presentador: Diego Losada, (ST)

eño, Miguel Ángel Nicolás i Jorge Luque. 20.00 Reacción en cadena

(concurs). Presentador: Ion Aramendi.

21.00 Informativos Telecinco.

21.40 ElDesmarque Telecinco. **21.50 El tiempo.** (ST)

22.00 ¡Allá tú! (concurs). 22.50 Cine 5 estrellas: El libro secreto de Henry.

EUA, 2017. Dir.: Colin Trevorrow. Int.: Naomi Watts i Jaeden Lieberher La Susan Carpenter és mare de dos nens: el petit Peter, de 8 anys, i el Henry, de 12. Malgrat la seva curta edat, el Henry té una creativitat i una maduresa desbordants, i és un suport constant per 1.10 a la seva mare.

l'humor. (ST) 17.15 Más vale tarde (actualitat). Presentadores: Marina Valdés i María

Lamela. (ST) 20.00 La Sexta noticias 2ª Cristina Saavedra i

21.00 Especial La Sexta

noticias. (S1)

21.20 La Sexta meteo. (ST)

21.25 La Sexta deportes. (ST)

21.30 El intermedio Summerti-

22.30 El taquillazo: Los her-

me (entreteniment).

manos Sisters. França, Espanya, Romania, Bèl-

gica, EUA, 2018. Dir.: Jac-

ques Audiard. Int.: John

C. Reilly i Joaquin Phoe-

nix. L'any 1850, el Char-

lie i l'Eli Sisters viuen en

un món salvatge, en ple-

na febre de l'or. Són pis-

tolers i tots dos tenen les

mans tacades de sang.

Pel·lícula: Traición a los

17. EUA, 2011. (ST)

edición. Presentadors: Rodrigo Blázquez, (ST)

17.00 Pecado original (sèrie). Quan la Kumru va a casa del Selim, descobreix que la Zeynep hi ha passat la nit i se'n va enfadada. Tot i això, es tracta d'un malentès. (ST)

18.00YAS Verano (magazín d'actualitat). Presentadora: Pepa Romero. (ST)

20.00 Pasapalabra (concurs). Presentador: Roberto Leal. (ST)

21.00 Antena 3 Noticias 2. Presentadors: Vicente Vallés i Esther Vaquero.

21.30 Deportes, (ST) 21.35 El tiempo. (ST)

21.45 El hormiguero 3.0 (talk show). (ST) (R) 22.45 Hermanos (sèrie).

Emissió de dos capítols. Capítol 225: L'Emel celebra el seu aniversari, però està molt disgustada perquè troba a faltar l'Asiye. La resta dels nois porten regals i pastissos, però la tristesa de tothom es percep en l'ambient.

The Game Show (entreteniment).

Cultura

L'empremta artística que deixa París 2024

Il·lustradors del món aprofiten el ganxo de les Olimpíades per incloure esportistes a les seves vinyetes

Els Jocs amb més manga

L'il·lustrador Jordi Sansa, més conegut com a J.S. Linares, dibuixa al seu estudi la tiradora sud-coreana, medallista de plata, Kim Ye-ji

LARA GÓMEZ RUIZ

es que la tiradora sud-coreana Kim Ye-ji va aparèixer per la porta del centre de tir de Châteauroux, on es disputen algunes proves dels Jocs Olímpics, el món no li treu l'ull de sobre. Qui és aquella dona que dispara amb actitud passota i l'ull tapat mentre porta un ele-fant de drap de la seva filla a l'altra mà? La seva serenitat i precisió li van permetre aconseguir la medalla de plata en la categoria de 10 metres de pistola d'aire i, també, guanyar-se la simpatia d'il·lustradors d'arreu del món, molts d'ells mangakes, que han vist en ella potencial per convertir-la en la protagonista principal d'alguns dels seus treballs.

Jordi Sansa, més conegut com a J.S. Linares, n'és un. El dibuixant recorda que era al

Els protagonistes Els tiradors Kim Yeji (Corea del Sud) i Yusuf Dikec (Turquia) s'han convertit en les estrelles d'internet des-

prés de la seva aparició als Jocs Olímpics de París. Il·lustradors d'arreu del món han aprofitat la tirada per incloure'ls a les seves vinyetes

seu estudi de Barcelona amb el seu gos Murphy i les seves dues gates, la Fusta i la Yuya, quan a les xarxes socials es va adonar que molts dels seus seguidors començaven a compartir imatges de l'esportista asiàtica.

"Em vaig animar a fer un esbós ràpid, el vaig pujar a la xarxa social i es va viralitzar. Les xarxes em permeten, a més de donar-me a conèixer, testejar i tenir més informació del que li agrada a la gent. És una espècie

"Quan un tema és tendència i aportes alguna cosa, és un valor afegit", assegura J.S. Linares

de laboratori en què fer experiments, i quan un tema és tendència i aportes alguna cosa, és un valor afegit. Cal saber estar en el moment, i el públic demana Joes Olímpics durant aquest agost. Més concretament, demana Kim Ye-ji, però també el seu company de disci-

plina, el turc Yusuf Dikec", explica a La Vanguardia.

comparaven Kim amb una espia, digna d'un guió de Tarantino, amb Dikec passa el contrari. "Tenen energitotalment

Quan tots està-

oposades.

vem embadalits amb ella, de sobte ve un home sense lents ni protecció, i amb aires d'estar per casa, que podria ser el teu pare, i treu la medalla de plata. Una cosa admirable que ens va fer embogir a tots. Als artistes, els primers", afirma l'il·lustra-

LA MEVA PEL·LÍCULA PREFERIDA

El film de Paolo Sorrentino, amb Toni Servillo, és un monument a la bellesa de Roma i també a la seva superficialitat

Tots som Jep Gambardella

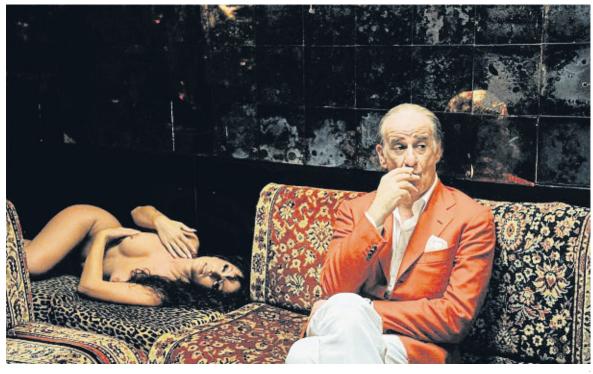
Salvador Llopart

uan es va presentar *La gran bellesa* al Festival de Canes del 2013, molts vam entendre la pel·lícula de Paolo Sorrentino com un homenatge a la ciutat de Roma i, en un sentit més ampli, com la continuació de la feina de Fellini sobre la capital italiana.

Deu anys més tard la pel·lícula de Paolo Sorrentino continua sent la mateixa admirable obra que va guanyar l'Oscar a la millor pel·lícula estrangera. Però, amb el temps, s'ha carregat de nous significats. Tot i el risc de posarse formidable, un diria que La gran bellesa és una talaia immillorable des d'on contemplar els desafiaments de l'ésser humà al segle XXI, escindits com caminem entre la grolleria més absoluta – l'absoluta superficialitat – i la necessitat, també absoluta, de trobar algun sentit a tot plegat. O sigui, que és la pel·lícula per a, amb, sobre i, abans que res, de Jep Gambardella, el seu protagonista, el nou Prometeu.

Tot comença amb una passejada preciosa per la ciutat de Roma. Fins que algú es mor; possiblement afectat del mal de Stendhal, aquella afecció de l'esperit, real o fictícia, que parla de la possibilitat de sucumbir en vista de l'excés de bellesa. D'allà saltem, al ritme de la música de Raffaela Carrà, a la vulgaritat feliç d'una festa amb magnificència. Amb magnificència, fins i tot en la seva situació, ja que transcorre en un àtic magnific que té vista sobre el Colosseu romà.

Una imatge de La gran bellesa

La gran bellesa

Director: Paolo Sorrentino Intèrprets: Toni Servillo, Carlo Verdone, Sabrina Ferilli Any: 2013

> Durada: 238 minuts País: Itàlia

(M' expliquen, no sé si amb afany de crítica o simplement des de l'enveja, que és la casa de Sorrentino, i també, com per posar-lo al seu lloc, que a sobre seu, al sobreàtic, hi viu Matteo Garrone, l'altre gran director italià). La festa, en la seva vulgaritat, és un festival d'actituds lliures de lligaments, lluny de les bones maneres, amb personatges perduts en el terrabastall, pintorescos i significatius alhora. Únics.

Som en la celebració del 65è aniversari del protagonista, interpretat d'una manera indiscutible pel mestre Toni Servillo. Gambardella és o exerceix de periodista mundà, elegant membre de la redacció d'un gran diari romà. El rei de la nit de la seva ciutat. De jove va escriure un bon llibre i després res: la desídia del creador summament dotat. Amb la mirada irònica i les paraules càustiques, amb l'actitud per moments vulnerable i d'altres cínica, Gambardella s'erigeix en el centre del film.

Com si fos un capítol qualsevol de Seinfeld, La gran bellesa no va de res en realitat. En les seves gairebé tres hores de metratge avança gairebé sense trama, mitiançant trobades, converses, passejades i remembrances de la ciutat i els seus personatges. Té el film de Sorrentino l'alegria multicolor d'una postal, tot i que per moments opta per l'atmosfera verinosa d'un malson. Per les

Altres títols

Poesía 2010 Lee Chang-Dong

L'arbre de la vida 2011

Terrence Malick

Paterson 2016

Jim Jarmush

Una separació 2011

Asghar Farhadi

Amor 2012

Michael Haneke

El fill de Saül 2015

László Nemes

Moonlight 2016

Barry Jenkins

seves imatges hi desfilen els records, els somiejos, les experiències i les trobades de Gambardella en la seva contínua deambulació per la ciutat. És ell, en realitat, Roma?

Cada una de les escenes, a més de ser peces del film, són un holograma del conjunt, unificat per la mirada de Gambardella i el seu somriure maníac. La pel·lícula, més que d'un traç ferm, és una col·lecció de punts discontinus -de detalls- que hem de completar nosaltres mateixos. Quin sentit té la stripper retirada? Per què són allà aquella barreja d'homes ridículs i dones neuròtiques, aspirants a escriptors i matrones adinerades? Què fa a l'àtic Gambardella/Sorrentino aquella espècie de mare Teresa de Calcuta? I aquell futur Papa

La pel·lícula, més que d'un traç ferm, és una col·lecció de punts discontinus que hem de contemplar

obsessionat per la cuina? Què significa l'aparició de Fanny Ardant, com ella mateixa, perduda per la ciutat? Tot i res: d'allà la natura canviant i única del film, la seva singularitat, en la qual s'ofereixen respostes per a preguntes que se'ns han oblidat o ni tan sols sabem plantejar.

El film deu la seva atmosfera màgica a la fotografia de Luca Bigazzi. Amb les seves imatges, atrapa la singularitat de Roma, la seva aura i vulgaritat. Als setanta Fellini va fer una cosa semblant: afrontar el caos canviant d'una ciutat que, en realitat, acaba per ser metàfora de totes les ciutats. Sorrentino ha continuat la tasca del cineasta de Rimini arribant una mica més enllà. No imita Fellini, no. L'homenatja i continua endavant. Posant l'accent, en el seu cas, en un cert buit existencial, propi del moment. Tan contemporani. Un buit no exempt de bellesa, si hem de ser francs. La gran bellesa.

"Falta per veure si algú en farà un còmic o un anime"

per veure si algú desenvoluparà o no un còmic o un anime amb ells, ja que donen molt de si, o si això es quedarà només en una febre d'aquests dies".

Des del Japó, també són molts els que han compartit el seu art a les xarxes i algun fins i tot s'ha atrevit a escriure breus capítols d'un conte d'acció, com ara Mihir, d'Average Engineer. "Va ser veure'ls i sentir la necessitat d'explicar una història. Són els personatges perfectes que tots necessità-

vem. Donen per a una pel·lícula. Qui sap si m'acabo animant amb un guió més complet". No seria estrany, ja que són diversos els seguidors que li demanen al seu perfil que continuï desenvolupant la trama. "El nom, el tinc: El dilema dels franctiradors". El mateix Elon Musk, director executiu de Tesla i actual director executiu de Twitter, ha expressat el seu desig de veure Kim Ye-ji a la pantalla gran. "Haurien d'escollir-la per a una pel·lícula d'acció. No fa falta que actuï!".

De moment, els fans dels dos

tiradors es conformen a continuar dibuixant i escrivint relats i somiant que tots dos guanyin la partida al temps i s'acabin convertint en figures de la cultura pop. En aquest sentit, que mai no s'havia compartit tant d'art que hi estigués relacionat a les xarxes en el moment dels fets.

No hi ha dubte que Kim i Dikec han estat les grans estrelles de les xarxes de París 2024, però no els únics. La gimnasta xinesa Zhou Yaqin, que es va guanyar el cor de l'audiència després d'imitar amb innocència les companyes italianes en el ritual de mossegar les medalles, també ha protagonitzat diversos esbossos, com en va protagonitzar Simon Biles, especialment quan va guanyar la plata i va compartir podi amb la brasilera Rebeca Andrade i nord-americana Jordan Chiles, en una gran escena de companyonia i sororitat.

L'art s'ha compartit a les xarxes socials com a diversió i, també, per debatre temes d'actualitat

A més de compartir-se per diversió, l'art també s'ha compartit per debatre temes d'actualitat, com per exemple el de la boxejadora algeriana intersexual Imane Khelif, la par-

ticipació de la qual va generar controvèrsia entre altres púgils; o el partit de voleibol en la fase de grups entre l'Argentina i el Japó, que ja havia predit el mangaka Haruichi Furudate a les pàgines de *Haikyū!!* i que va tornar bojos lectors i dibuixants, que van posar fil a l'agulla per recrear les seves versions. Malgrat que la sèrie va acabar fa uns quants anys, el seu llegat continua viu, i s'ha tornat a demostrar una vegada

Continuarà aquest entusiasme artístic amb els Jocs Paralímpics? "Per què no? No descarto aquests dies dibuixar més personatges, si tenen la mateixa energia que Kim Ye-ji, Yusuf Dikec i tots els altres", conclou Lorenz Draw.

El fundador de Kiss visita Porta Ferrada sense maquillatge i amb nova banda per seguir la senda del rock

"La següent generació té la resposta"

AXEL HEIMKEN / AP-LAPRESSE

Gene Simmons la setmana passada al festival Wacken, a Alemanya, on va actuar davant de 85.000 persones

SERGIO LOZANO

Barcelona

es prepara per escoltar *Eres tú*, de Mocedades, amb la veu de Gene Simmons. El fundador de Kiss i líder de la banda durant mig segle canta un vers de la cançó per telèfon des de Luxemburg poc abans d'actuar al petit país centreeuropeu, i rumia sobre la possibilitat de cantar *Black is black* de Los Bravos -"o Guantanamera"- al festival de Porta Ferrada, on anirà aquest dimarts 13 d'agost al capdavant de la Gene Simmons Band (l'endemà serà a Madrid). El músic, de 74 anys, nascut a Haifa i fill d'una supervivent dels camps de concentració nazis, va posar punt

final l'any passat a Kiss, una de les bandes més trencadores, xocants, reeixides i devastadores de la història del rock, coneguda sobretot pel seu maquillatge i les disfresses que es posaven en els directes. "Tocar amb aquesta banda no és el mateix que amb Kiss" comenta sobre la seva nova etapa, "50 anys són suficients, tots sabem que algunes bandes no haurien de tocar més perquè són massa velles". Hi havia, a més, una altra raó física per dissoldre el grup, i és que "havia de portar molt de pes, l'armadura, botes molt llargues, i escopir foc, era molt exigent físicament".

Sense maquillatge i acompanyat només per dos guitarristes i un bateria, "tot és més fàcil, no tinc mànager, ni camions o personal de gira. El promotor ha de llogar tots els amplificadors i nosal-

tres tan sols pugem a l'escenari a tocar". Anem tan lleugers d'equipatge que Simmons, sempre preocupat pels negocis, ha fet broma en alguna ocasió adient que guanya més diners ara que quan girava amb Kiss. "No hem de pagar el sou a 60 persones ni el lloguer de 20 autobusos i un jet privat". Amb el seu nou grup, la llengua més llarga del rock'n'roll ha recuperat el gust pels auditoris petits, on interpreta temes de Kiss que no sonaven en les grans gires, i que ara toca acompanyades per versions de Led Zeppelin, els Van Halen que el mateix Simmons va descobrir i va produir, així com temes de Motörhead. "En Lemmy i jo vam ser amics, la família em va convidar al seu funeral juntament amb Ozzy Osbourne o Dave Grohl", recorda. El bateria Brian

Tishy és l'encarregat de cantar *Ace of spades*, i el que va proposar d'afegir el tema als concerts en honor del mític baixista, "ho vam provar i sona genial, pensaràs que són els mateixos Motörhead" assegura el baixista de Kiss.

"És divertit, no és feina però continuem suant", comenta Simmons sobre aquesta gira, que arriba després de vendre per 300 milions de dòlars els drets de les cançons i la imatge de Kiss a la companyia sueca Pop Entertainment House, responsable dels concerts virtuals d'Abba, i que ara vol fer el mateix amb els novaiorquesos. "Imagina una experiència Kiss en altres planetes i altres dimensions sense necessitat d'ulleres de realitat virtual, serà una co-

"Vaig créixer amb els Beatles,

és la meva banda preferida", comenta Simmons quan se li pregunta per la música que tocaria ara si tornés a tenir 20 anys. "També m'agrada el heavy metal, però Kiss cantava i componia cançons abans que existís el heavy metal. Per això crec que el millor és compondre cançons honestes, no importa si sonen fortes o suaus. És el que hem fet nosaltres, igual com els Beatles, algunes cançons són ràpides i d'altres són més lentes".

Les coses no són tan senzilles quan es tracta de la política del seu país, els EUA: "Està en una situació difícil, però això passa en tots els països", afirma. "No fa tant Espanya tenia Franco i hi va haver una guerra civil en què els espanyols es van matar els uns als altres". Tampoc no s'oblida del debat sobre l'idioma a Catalunya per

"Tot és més fàcil, no tinc mànager ni camions o personal de gira, tan sols pugem a l'escenari a tocar"

apuntar que cada país té "problemes" (ho diu en castellà), "però la següent generació sempre té la resposta. A la Segona Guerra Mundial els joves eren nazis, però la següent generació va ser liberal i progressista".

Per això aquest llegendari monstre del rock'n'roll està convençut que "tot és possible sempre que hi hagi una nova generació, i sempre que hi hagi llibertat de premsa per saber què pensa i diu l'altra gent". Això sí, deixa clar que els artistes no són polítics, "alguns creuen que la seva música hauria de ser política, i està bé, però crec que la nostra feina és fer que t'oblidis dels embussos de trànsit i donar-te un lloc on siguis feliç, perquè la vida pot ser molt trista. Aquesta és la nostra feina".

CRÍTICA DE ROCK

Poeta desbocat

Robe

Lloc i data: Festival Porta Ferrada. Espa Port, Sant Feliu de Guíxols (10/VIII) ★★★☆

RAMON SÚRIO

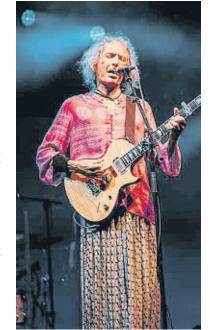
Va ser una nit gran, desmesurada, la que es va viure al festival Porta Ferrada de Sant Feliu de Guíxols, amb la presència de Robe Iniesta i el seu sextet, que van penjar el cartell d'entrades esgotades després de vendre 5.690 tiquets. Van arribar en la que és gira de presentació del seu nou disc *Se nos lleva el aire*, i mentre provaven so, cap al

tard, es va anar formant una llarguissima cua que voltava el recin te fins a reunir una variada legió de seguidors, entre els quals es va poder veure Jordi Évole, Anna Gabriel o un dels bessons Torres. Això ja feia preveure que el concert no començaria a l'hora. Així doncs, vint minuts després del que estava previst, van sonar els primers acords de Destrozares, mostrant el to suau que imperaria en la primera part, amb pinzellades de violí i saxo, movent-se entre el folk i els recurrents rampells del guitarra solista.

El nou disc, que va sonar gairebé sencer, el van estrenar amb Adiós cielo azul, llegó la tormenta, una bona metàfora del que són les cançons de Robe, un poeta desbocat, de verb solt, que ara sap bressar amb capes de teclats, sense perdre mai la tensió que va caracteritzar els seus temps amb Extremoduro. Tal com diu a Contra todos, ell sempre va a contracorrent, sense que li importi que li diguin incendiari, malgrat que, tal com va sonar el tema, bé podria figurar en el repertori de Sabina.

A Puntos suspensivos parla d'estar perdut al seu interior, entre plors de violí i piano solemne, abans de tornar-se tempestuosos. Després va dedicar Nana cruel a tots els menors que viuen en conflicte, especialment als de Gaza.

Les primeres repesques d'Extremoduro, *Stand by* i *Si te vas...*, van ser molt celebrades. De la mateixa manera que va ser totalment inesperada la seva versió de *La se*-

Roberto Iniesta

quía d'Albert Pla, cantada en un voluntariós català, en una primera part que finalitzaria amb la notable El poder del arte.

table *El poder del arte*. Al cap d'una hora i vint minuts, Robe va proposar una "paradita", que es va allargar gairebé mitja hora, per reprendre un concert que s'allargaria fins a dos quarts de dues de la matinada, amb una segona part més lluent i rockera en què no es van privar de rescatar dos moviments del seu anterior àlbum Mayéutica. I van continuar immutables amb el guió Via*jando por el interior*, amb indicis de teclat groove i desmesura controlada, per tancar amb himnes de l'era Extremoduro, com la corejada Jesucristo García i el colofó, Ama, ama, ama y ensancha el alma, la intensitat brutal del qual certifica Robe com un indomable i inclassificable franctirador del

La Lámpara viatja a Huelva i el Desplante al Japó

Jesús Corbacho va aconseguir la Lámpara Minera al festival de La Unión

ÁNGELA DE LA LLANA

Retingueu aquest nom perquè diumenge a la matinada va passar a formar part dels annals del flamenc. El cantaor de Huelva Jesús Corbacho va dir "que era en

un somni" quan es va alçar, entra-

José 'El Marqués' va obtenir el Filón al millor instrumentista defensant el violoncel flamenc

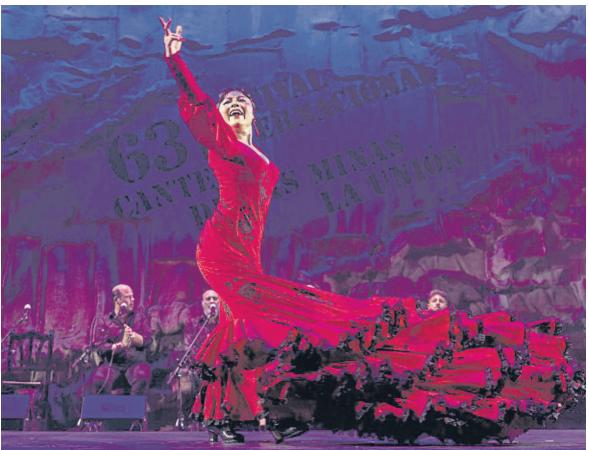
da la matinada, amb la Lámpara Minera de la 63a edició del Festival Internacional del Cante de las Minas de La Unión (Múrcia), el guardó més preuat d'un dels festivals flamencs més prestigiosos.

Jesús Corbacho va conquerir el jurat i es va emportar a casa el premi per Mineras i Guajira (Grup III) i, per tant, el guardó més cobejat del cant flamenc. "Encara no m'ho crec. He desitjat tant aquest premi que he tingut moments de veure'l tan a prop i alhora tan lluny, que sembla que soc en un somni", va dir emocionat mentre sostenia entre les mans la Lámpara Minera.

Corbacho no era un desconegut per al públic fidel que cada any atreu el Cante de las Minas de La Unión, ja que el 2008 va guanyar el premi per Malagueñas. El cantaor, que va dir que procedia d'una família "humil i amb molts valors", es va inspirar a tota hora en el seu avi José, "el meu *laito*, que m'ha donat forces, la meva dona, els meus fills i la Verge del Rocío, que ha estat al meu costat".

D'altra banda, la japonesa La Yunko es va alçar amb el Desplante Femení i es va convertir en la primera bailaora no espanyola que aconsegueix aquesta distinció. "Tothom pensa a guanyar el premi, però jo ni m'ho pensava", va assenyalar després d'aconseguir un guardó que va ser criticat per un sector del públic que no va compartir la decisió del jurat.

Al toc, el madrileny Joni Jiménez va aconseguir el Bordón Minero, i es va imposar a Marcos de

MAROLAL OLULI ÉN VECE

La japonesa La Yunko, guanyadora del Desplante Femení, entre els xiulets d'una part del públic

Silvia, que va quedar en segon lloc. "Fins ara només havia vingut acompanyant el cant, però aquest any volia el *bordonazo*". Actualment és immers en un projecte personal de guitarra i aviat se n'anirà a la Biennal de Flamenc de Sevilla a actuar amb *El Tomate* i *El Bolita*.

José *El Marqués* es va alçar amb el Filón al millor instrumentista, un premi amb què va voler reivindicar el paper de solista per a un instrument com el violoncel. "És una sensació increïble perquè estic fent un disc de violoncel

flamenc i m'anirà genial perquè la gent el conegui", va confessar el guardonat.

En la categoria de cant, Iván Carpio va aconseguir el premi del Grupo III Cantes Bajo Andaluces per la seva seguidilla i el premi de malagueñas del Grupo II de Cantes de Màlaga, Granada, Còrdova i Huelva i altres cantes derivats del fandango andalús.

El premi de Tarantas va recaure en Francisco Javier Heredia *Isco Heredia*, de Jaén, dotat amb 3.000 euros; el premi de Cartageneras, patrocinat per l'Ajuntament de Cartagena, ha estat per a la sevillana Anabel de Vico, com el premi de Murcianas y Otros Cantes Mineros, que ha anat a parar al taranto del d'Almeria Andrés Amador *Andreles*. El premi Especial del Jurat, dotat amb la quantitat de 1.000 euros, de millor artista d'acompanyament va ser per a Enrique *El Extremeño*.

El jurat d'aquesta edició estava format per José Manuel Gamboa, Kyoko Shikaze, Manuel Bohórquez, Paco Paredes com a president i Juan José Carrión com a secretari.

Club VANGUARDIA

Exclusiu subscriptors

Ja tens cos de festival?

OFERTES, DESCOMPTES I PLANS EXCLUSIUS PER A SUBSCRIPTORS

La pianista va tancar la 38a edició del festival de l'Empordà a l'església del Carme, centre d'aquesta edició

Yuja Wang encisa el públic de Peralada

ESCENARIS

CAMILA BERALDI

No van fer falta paraules, el virtuosisme i el carisma absolut de la pianista Yuja Wang (Beijing, 1987) va embolicar el públic en un encanteri que es va estendre gairebé dues hores ahir a la nit, en la intimitat de l'església del Carme, durant el tancament de la 38a edició del festival Castell de Peralada. Tot just una llum tènue il·luminava les parets de pedra, men-tre cada nota de Wang ressonava amb profunditat i omplia cada racó de l'espai.

Entre aplaudiments que semblaven interminables i espontanis "We love you" per part del públic, Wang va captivar l'audiència de tal manera que ni ells volien que se n'anés ni ella semblava disposada a marxar.

Va ser un repertori exigent que va navegar entre el romanticisme i l'impressionisme. Va començar amb la delicada fluïdesa de Jeux d'eau, de Maurice Ravel, seguida per la intensa Fantasia en si menor, Op. 28, d'Aleksandr Skriabin. Wang va continuar amb el desafiador Estudi per a la mà esquerra, Op. 36, de Féliks Blumenfeld, abans de submergir-se en una sèrie de preludis de Claude Debussy que van incloure *Le vent dans la* plaine i Feux d'artifice. Va interpretar també la Toccata de Pierre

La pianista pequinesa, durant la seva actuació d'aquest diumenge a l'església del Carme

Sancan i les balades núm. 1 i 4 de Frédéric Chopin.

La pianista Yuja Wang és reconeguda a escala mundial pel seu virtuosisme tècnic, carisma a l'escenari i estil interpretatiu audac. Va començar la formació musical al Conservatori Central de Música de la Xina i el Curtis Institute of Music, a Filadèlfia. Wang ha col·laborat amb les principals orquestres i directors del món i és aclamada tant per la seva interpretació de repertoris clàssics com per la seva habilitat per abordar obres contemporànies.

El concert de la pianista de Beijing va ser el final perfecte d'aquesta nova edició del Festival de Peralada, la inauguració del qual va ser a càrrec del tenor polonès Piotr Beczala i la pianista Sarah Tysman. La cita musical de l'Empordà va oferir un total de 14 espectacles, entre els quals va sobresortir l'actuació de la soprano búlgara Sonya Yoncheva, estrella del Covent Garden i del Met de Nova York, i el tenor de Jerez Ismael Jordi, amb un programa de sarsuela i romanços espanyols. En dansa, la companyia de Carlos Acosta va presentar al mirador

del Castell tres peces inèdites. Pel que fa a la dansa, la vetllada dirigida per Aleix Martínez, ballarí principal del Ballet d'Hamburg, va reunir onze destacats artistes catalans amb projecció internacional, incloent-hi Martí

Paixà, del Ballet de Stuttgart, i la

coreògrafa i ballarina Lorena No-

guera, de La Veronal. El festival va comptar amb un

L'última nit del festival va navegar entre Chopin i Ravel, amb peces de Skriabin i Blumenfeld

pressupost de 2,2 milions d'euros, tant per a les edicions de Pasqua del març com la de l'estiu. Aquesta cita musical pretén ser cada any "un laboratori de noves propostes", va assenyalar el director, Oriol Aguilà, amb l'òpera i la dansa al nucli central de la programació.

Les actuacions es van dur a terme principalment a l'església del Carme a causa de retards en les obres del nou auditori, projectat per l'estudi Jordi Marcè als jardins del Castell. Aquesta obra, amb un pressupost inicial de quatre milions d'euros, inclourà sales d'assaig, camerinos i noves oficines, i està dissenyada per potenciar encara més l'oferta cultural del festival en el futur.

al Casino Ceretà de Puigcerdà va comptar amb la presència dels guardonats i representants públics. Entre ells, l'alcalde de

Puigcerdà, Jordi Gassió, que va destacar que "el CFF s'ha convertit en un certamen molt important tant per a Puigcerdà com

per a la comarca". "A la vila, tenim activitats de tota mena, però

aquesta és una de les que li donen categoria i són les que marquen en un àmbit concret de la cultura, ja que tots sabem que cada vega-

da la gent va menys al cinema -la

prova és, desgraciadament, el

tancament del cinema Avenida

de Puigcerdà-, així que aquest ti-

pus de festivals donen a conèixer

que el cinema és molt impor-

tant", va afegir.

Nou premi per a 'Casa en flames'

La cinta de Dani de la Orden s'imposa al Cerdanya Film Festival

REDACCIÓ

El Cerdanya Film Festival (CFF), una de les grans cites culturals de l'any al Pirineu, va clausurar dissabte la seva 15a edició al Casino Ceretà de Puigcerdà amb l'acte de lliurament dels premis. El jurat va premiar com a millor curtmetratge de ficció Azul tierra, de Marine Auclair (també va rebre el premi a millor guió i millor actriu); el premi al millor documental va ser per *Lola*, *Lolita*, *Lolaza*, de Mabel Lozano, i el premi al millor llargmetratge i premi del públic va ser per a Casa en fla-

Els premis a la millor direcció van ser ex aequo per a Àlex Lora per *La gran obra*, i per a Eva Libertad i Núria Muñoz per *Men*tiste, Amanda, que, a més, va rebre la menció del jurat. Amb la gala de lliurament de guardons, conduït per l'humorista Toni Al-

mes, de Dani de la Orden.

bà, el certamen, que va engegar l'1 d'agost, va posar el colofó a onze dies de projeccions i nombroses activitats paral·leles. En total, s'han projectat fins a 160 pel·lícules, entre curtmetratges i llargmetratges, en la que ha estat l'edició més ambiciosa sota la línia de la gran aposta pel talent emergent. Més de 5.500 espectadors han avalat la proposta cinematogràfica del Cerdanya. Els professionals del Congrés Transfronterer de l'Audiovisual del Pirineu, els participants en l'Industry Days (amb rècord d'assistència) i els participants en les diverses activitats i pro-

Gassió: "El CFF s'ha convertit en un certamen important per a Puigcerdà i tota la comarca"

Les actrius de Casa en flames

postes, com el Videoart i l'expesumar 11.000 persones.

El director, Jordi Forcada, va destacar que "l'edició d'aquest any ha estat un èxit tant de públic com de repercussió". "Hem mi-llorat les xifres en el camp dels llargmetratges i també hem portat més professionals i de renom que la passada edició. Pel que fa a la programació paral·lela, el certamen ha comptat amb una desena de productors i de moltes empreses distribuïdores de curtmetratges, productors júniors i més

de cinc projectes en primer test". La gala de clausura del Festival

GUIA TEMPS LLIURE

TEATRES

CONDAL (Av. Paral·lel, 91. 93 442 31 32). A partir del 20 de setembre torna Escape Room 2. teatrecondal.cat i promen

EL MALDÀ, (c/Pi,5). Telf. 93 164 77 78 Un segundo bajo la **arena.** Col·lectiu Desasosiego Compra d'entrades, consulta d'horaris i preus (www.elmalda.cat)

GOYA (Joaquín Costa, 68. Tel. 93 343 53 23). Del 3 al 12 de setembre torna **Poncia**, amb Lolita Flores. teatregoya.cat i

LA VILLARROEL (Villarroel, 87, 93 451 12 34), Del 3 al 22 de setembre torna Les mans. L'Off: del 7 al 22 de setembre torna L'enterrador. lavillarroel.cat i promentrada.com

ROMEA (Hospital, 51. 93 301 55 04). Del 3 al 29 de setembre La colección, teatreromea.cat i promentrada.com

TEATRE GAUDÍ BCN Sta. MªClaret 120 T. 93 603 51 61 'La festa' Dj Dv Ds 21h Dg 17h 'Guitarra guemada. Lorca en el centro' Dt i Dc 20:30h Estrena 15/08 'Showgirls. La Comedia' venda entrades web teatregaudibarcelona.com

TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA (Pl. de les Arts, 1) Informació i venda entrades i abonaments temp. 2024-2025

36 LA VANGUARDIA DILLUNS, 12 AGOST 2024

PARÍS ____ 2024

Missió impossible, Tom?

Los Angeles recull el testimoni olímpic amb el llistó de París als núvols

Després d'ensenyar la ciutat al món en una cerimònia d'obertura aventurera i controvertida (l'art per definició no pot agradar a tothom), París va tornar al seu estadi més emblemàtic per dir adeu als seus Jocs de manera més recollida amb una clausura amb poques dosis d'emoció i molt de futurisme. Va ser el menys important. Escollida la capital de França com a matalàs de seguretat pel Comitè Olímpic Internacional (COI) amb l'excusa del centenari (París 1924), la sensació d'haverla encertat amb la seu no només la tenien els responsables del COI, sinó tot aquell que ha viscut de prop la competició durant aquestes dues llargues setmanes. L'esport ha triomfat, la seguretat no ha patit sobresalts, el públic local i internacional ha respost i de l'organització se n'ha parlat poc, en tot cas per lloar-la. Més enllà del fallit experiment d'integrar el Sena com a afluent olímpic, els Jocs han estat un gran espot que ressitua com a capaç del millor París i França, i per extensió Europa, continent vell però que encara batega. A la recta final de l'espectacle, el testimoni el va recollir la ciutat de Los Angeles, seu dels Jocs el 2028. El llistó parisenc vola molt amunt, fins al punt que els EUA i la seva estrella Tom Ĉruise, protagonista de la part final de l'espectacle, s'hauran de metamorfosar en el supersaltador Duplantis per franquejar-lo. Missió impossible, Tom?

La cerimònia de cloenda, en altres temps rutinària, va ser una altra demostració d'orgull francès, sense caure en el cofoisme, sinó obrint la ment a una visió dels Jocs d'abast planetari. Altre cop sota la batuta del director artístic Thomas Jolly, i després del preceptiu, però inacabable, homenatge a atletes i voluntaris, l'estadi es va transformar en un gran teatre immers en la foscor i la boira que va transitar del futur al passat i viceversa amb un missatge que servia de fil conductor: els Jocs van ser un gran invent de l'antiga Grècia reversionats amb el naixement del segle XX i els seus principis humanístics no haurien de ser oblidats per les pròximes generacions. Una criatura anomenada Golden Voyager, procedent d'un futur i lloc desconeguts, va descendir del cel parisenc i va aterrar al centre de l'Stade de France, convertit ja en aquell moment en un espai desèrtic i inhòspit.

Atapeïdes les grades amb

La cerimònia de cloenda, de temàtica futurista, no va tocar la fibra però la feina ja estava feta

71.500 espectadors i amenitzada la cerimònia per una orquestra simfònica en directe i més de mil projectors de llum i 270 artistes que feia 35 dies que assajaven, el relat es va situar l'any 884 abans de Crist, en una civilització atacada per una pandèmia a què els Jocs, amb poders curatius, aplicaven la seva bondat a tall d'antídot. Més tard, en un altre salt temporal, *Golden Voyager* continuava el seu rastreig a la recerca

Una criatura daurada va baixar del cel a la recerca de vestigis olímpics i, esclar, en va acabar trobant

de vestigis i els trobava en forma d'imatges i sons que ressonaven pertanyents ja al nostre present: gestes olímpiques i rècords que finalment van prendre cos en forma de quatre anelles daurades gegantines suspeses en l'aire a què se'n va afegir una cinquena ascendent fins a dibuixar el conegut logotip universal. Abans, gràcies a un piano de cua també flotant i daurat, havien sonat els himnes dèlfics a Apol·lo, compo-

Thomas Bach, president del COI, va qualificar els Jocs de París de "sensacionals"

sicions musicals conservades de l'antiga Grècia.

Acabada la part més futurista de la cerimònia, el xou va ser interromput momentàniament per un acte d'espontaneïtat dels atletes que havien desfilat prèviament i que van aprofitar una pausa per envair l'escenari. L'afer va recordar el cèlebre missatge de Constantino Romero a Barcelona'92: "Atletes, baixin de l'escenari". En certa manera, va ser una

Cruise es va llançar en tirolina per endur-se la bandera olímpica cap a Hollywood; comença una altra pel·lícula

mostra de complicitat més de ser per casa, sense ciència-ficció ni pianos voladors, però amb la gràcia de l'espontaneïtat.

Va aparèixer llavors la banda francesa electrònica Air per canviar radicalment de to la nit i convertir la cerimònia en una macrodisco més festiva, a què es van anar incorporant diferents artis-

Després dels preceptius discursos dels organitzadors (Tony

Consulti el medaller complet capturant aquest QR

www.lavanguardia.com

De pel·lícula L'actor dels Estats Units Tom Cruise va personificar el relleu de París 2024 a Los

Angeles 2028 descendint en tirolina a l'estadi i emportant-se la bandera olímpica cap a Califòrnia

PHIL NOBLE / REUTER

Estanguet, pel comitè francès, i Thomas Bach, president del COI, que van acabar fent one jar la bandera olímpica), va comparèixer Los Angeles a punt de fer-se les dotze de la nit. Va cantar l'himne dels Estats Units l'artista H.E.R. i al final va afegir quatre acords de Missió impossible. Hora perquè Tom Cruise baixés del sostre, esclar, en tirolina (com li agraden, a en Tom, les tirolines), recollís la bandera olímpica i se l'emportés cap a casa recorrent París amb moto (com li molen les motos, a en Tom), després agafant un avió i llançant-se en paracaigudes (que bé que s'ho passa, en Tom...) per col·locar les anelles a Hollywood Sign. A la platja l'esperaven els Red Hot Chili Peppers. Hi ha cap altra banda més fucking californiana?

KIN CHEUNG/AP-LAPRES
Esportistes tunisians contemplant l'actuació d'un artista ahir a la nit a l'Stade de France

Olimpisme Un cronista enmig del tedi esperant Tom Cruise

Hi havia una vegada a Hollywood, vinga

Si evoco aquella cerimònia de cloenda, una suor freda em recorre l'espinada.

Em refereixo al tancament de Rio 2016.

Ho han dit molts, alguns amb altcàrrec en l'olimpisme, i jo no els desmentiré. Els Jocs de Rio havien estat una mala idea. Esportistes, executius, periodistes i curiosos van experimentar episodis inquietants. A Copacabana hi va haver atracaments a les portes d'hotels. El conductor d'un autobús ple de cronistes es va equivocar de trajecte i es va enredar en una favela. La comitiva va acabar tirotejada. Hi va haver periodistes agenollant-se sota els seus seients mentre les finestres es feien miques. Avui, un ventall de seus d'aquells Jocs han estat preses per rodamons. I bona part dels polítics que van liderar aquell projecte són a la presó. Corruptes.

La nit de la clausura va esclatar una tempesta tropical sobre Maracanã mentre una ridícula xaranga musical es desplegava sobre el terreny musical. L'espectacle evocava les Mamachicho o una escena de festa major. Els cronistes, enrojolats, teclejàvem amb la mi-

rada centrada en la pantalla. Més valia no mirar allò.

Plovia a bots i barrals, i de sobte es va aturar la música. Silenci.

A la fi, una fogonada de música electrònica va prendre l'escenari, i a l'instant el lloc es va poblar de dansarins de pentinats simètrics i d'acròbates sincronitzats al mil·límetre, i del terra en va emergir un contrast de neons que projectava llums cap al firmament, i a la fi es va fer la llum: TOQUIO

I tots els parroquians vam

Barra lliure a escenes lentes, barra lliure després al pop francès, i Hollywood que es fa el romancer

vociferar en aquell moment: -Sí, sisplau, sí, anem-nos-en a Tòquio.

Pensàvem que Tòquio 2020 desplegaria els Jocs mai vistos. I així va ser, Tòquio va llan-

I així va ser, Tòquio va llançar al firmament els Jocs mai vistos. Mai vistos, per estranys: ja que, al cap i a la fi, Tòquio 2020 va ser el que va ser.

Tòquio 2020 es va celebrar el 2021 (cap altra edició no ha estat l'any senar), condicionat per la pandèmia, i en directe només ho vam poder contemplar els enviats especials, fantasmes anònims que deambulaven entre les ombres, sota l'anonimat de les mascaretes. I va ser així, al ritme de quarantenes i quotidianes proves de covid, com es va diluir la meravella, que estranys que van ser aquells Jocs.

Vaig passar una bona estona pensant en tot allò ahir a la nit, mentre contemplava el tancament de París 2024, mentre Thomas Bach i sir Sebastian Coe lliuraven les medalles a les medallistes de la marató, i també més tard, quan el vertiginós futur que s'havia de treure a l'Stade de France, rendint-nos a un món de fantasia i entreteniment sense parió, anava derivant cap a un batibull d'escenes lentes i metafòricament qüestionables que van enervar els internautes

I així es van anar enllaçant moments inconnexos, barra lliure al pop francès, ara apareixia Phoenix interpretant *Lisztomania*, peça dedicada a aquells que han perdut el seu lloc al món, ara la banda indie es barrejava a l'escenari amb Angel i Kavinsky i el *Nightcall* que va popularitzar *Drive*, aquella creació d'antiherois que interpretava Ryan Gosling, ara apareixia Air, i així anava avançant la nit mentre em deia:

-Molt bé, però quan surt Tom Cruise?•

Álvaro MartínDoble medallista

en marxa
"Amb els criteris
actuals de l'RFEA
no hauria anat ni a
la meitat de les
grans competicions
des que vaig debutar amb la selecció
a Londres'12".

Mikkel Hansen Jugador danès

d'handbol

Un mite com Hansen (36) es retira
amb el segon or
olímpic (han escombrat Alemanya,
26-39), que afegeix
a tres ors mundials
i un europeu.

Dominique Lasconi Mulamba

Atleta congolès L'Agència Internacional de Proves ha suspès el congolès pel seu positiu per esteroides anabolitzants després de córrer les sèries dels 100 metres.

MEDALLER

1 Estats Units	40	44	42	12
2 Xina	40	27	24	9
3 Japó	20	12	13	4
4 Austràlia	18	19	16	5
5 França	16	26	22	6
6 Països Baixos	15	7	12	3
7 Gran Bretanya	14	22	29	6
8 Corea del Sud	13	9	10	3
9 Itàlia	12	13	15	4
10 Alemanya	12	13	8	3
11 Nova Zelanda	10	7	3	2
12 Canadà	9	7	11	2
13 Uzbekistan	8	2	3	1
14 Hongria	6	7	6	1
15 Espanya	5	4	9	1
16 Suècia	4	4	3	1
17 Kènia	4	2	5	1
18 Noruega	4	1	3	
19 Irlanda	4	0	3	
20 Brasil	3	7	10	2
21 Iran	3	6	3	1
22 Ucraïna	3	5	4	1
23 Romania	3	4	2	
24 Geòrgia	3	3	1	
25 Bèlgica	3	1	6	1
26 Bulgària	3	1	3	
27 Sèrbia	3	1	1	
28 Rep. Txeca	3	0	2	
29 Dinamarca	2	2	5	
30 Azerbaidian	2	2	3	

Garrigós, primer medallista

Handbol La selecció masculina, que va arribar als Jocs amb baixes de pes, se sobreposa a la derrota en semifinals per batre Eslovènia i continuar al podi

Bronze a la feina

Un bronze guanyat a pols. Una medalla suada fins al sospir final. Un podi amb tot el mereixement del món. L'últim atac va ser eslovè, però la defensa espanyola va aguantar i Gonzalo Pérez de Vargas va aturar el definitiu intent d'Eslovènia. 23-22 per a Espanya, que es va refer del cop de semifinals per emportar-se un premi que es van treballar des del principi dels Jocs. Gairebé sempre a l'elit, gairebé sempre responent amb caràcter, l'equip de Jordi Ribera va donar la medalla número 18, l'última, a l'equip espanyol. I ho va fer amb fermesa. Amb un jugador com Aleix Gómez, superb, que va abandonar el parquet arrossegat pels auxiliars després de rebre un cop que no va ser assenyalat com a penal en la penúltima jugada del partit. Però ni això va descentrar la selecció espanyola.

Espanya no ha jugat mai una final olímpica, però amb el partit d'ahir ja són cinc bronzes de l'handbol masculí (Atlanta, Sydney, Pequín, Tòquio i París). Úna collita per destacar, perquè té molt mèrit. Com el té el seleccionador, Jordi Ribera. Vuit anys al càrrec, des del 2016, i setena medalla entre mundials, europeus i Jocs. Pocs equips tan constants i regulars com el seu. "Aquesta medalla encara té més mèrit, perquè veníem amb un equip amb menys experiència", va valorar el seleccionador.

A les nou del matí, a Lilla, Espanya i Eslovènia van entrar en lliça amb la intenció de refer-se de les derrotes en semifinals. Els espanyols van estar molt a prop d'entrar a la final i van malgastar fins a tres accions des dels sis metres per pràcticament deixar noquejada Alemanya. Però no van resoldre i els tocava aixecar-

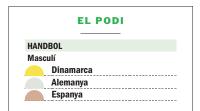
Els jugadors de la selecció espanyola celebren la consecució de la medalla de bronze

ESPANYA 23
ESLOVÈNIA 22

Espanya: Pérez de Vargas, Odriozola (2), Garciandia, Javi Rodríguez, Sánchez-Migallón (2), Casado

dia, Javi Rodríguez, Sánchez-Migallón (2), Casado (4), Dani Fernánez (2); Corrales (ps), Maqueda (2), Alex Dujshebaev (2), Serdio (3), Aleix Gómez (5, 3p), Ian Tarrafeta i Dani Dujshebaev (1).

Eslovènia: Ferlin, Janc (5), Dolenec (6p), Bombac (2), Mackovsek (2), Kodrin (3), Horzen; Vlah (3), Blagotinsek, Jovicic, Gabor, Zarabec i Novak (1).

se per emportar-se el botí, no pas d'or, però sí amb gust de triomf. Perquè de vegades s'acaba amb millor regust vencent en el partit pel tercer lloc que caient a la fi-

Sigui com sigui, esperava Eslovènia, rival conegut, ja que es van enfrontar a l'inici dels Jocs amb victòria espanyola.

El partit es preveia igualat, i ho va ser. Els empats eren constants. Eslovènia va arribar a tenir dos gols d'avantatge, i Espanya, també, però al descans es va arribar amb igualtat a 12.

Quan els de Jordi Ribera podien recuperar la pilota i sortir ràpidament al contraatac, veien la llum, ja que entraven en acció els extrems. Des dels nou metres era el torn per a Maqueda o Gonzalo Pérez de Vargas va aturar en l'instant final l'últim intent d'empatar d'Eslovènia

"Hem lluitat al màxim en un partit duríssim, mereixem la medalla", diu Alex Dujshebaev Dujshebaev. Però Eslovènia s'enganxava al gep d'Espanya i calia continuar remant.

Els de Ribera no anaven per darrere, però tampoc no feien una estrebada definitiva. Un parell d'aturades de Pérez de Vargas. Un parell d'accions de pivot de Serdio. Jugades que permetien a Espanya somiar amb una escapada, però Vlah, ben frenat a la primera part, emergia al partit amb tres gols, amb què els eslovens equilibraven cada petit avantatge. Fins que Eslovènia es va posar 19-20 (minut 51), el seu

Es tracta del cinquè bronze olímpic de l'handbol masculí, que sempre és a l'elit

En vuit anys com a seleccionador, Jordi Ribera ha aconseguit set medalles en grans cites

únic avantatge a la segona part. Era el moment de no entrar en pànic. Era l'hora de la qualitat i l'experiència. Dos gols seguits d'Aleix Gómez des de l'extrem tornaven el timó a Espanya. Després, un gol de Serdio des del pivot i un més d'Alex Dujshebaev donaven als de Ribera un 23-21 molt esperançador. Eslovènia encara va reduir distàncies, però ja no va poder atrapar Espanya. Al final, eufòria espanyola a Lilla. Tenen motius per celebrar. S'ho han guanyat. "És veritat que tots somiàvem de poder jugar la final, però hauria estat molt dur anar-nos-en sense una medalla i per això hem lluitat fins al final en un partit duríssim. Som molt feliços, perquè crec que aquest equip es mereixia tornar a casa amb una medalla", va concloure Alex Dujshebaev. "L'Alex té raó, ens ho mereixíem. Hem fet un gran esforç. Tots els nostres partits han estat molt tancats. Per ser els meus primers Jocs, no em puc queixar", va sentenciar Agustín Casado. Gent estakhanovista. Gent feliç.

Bàsquet Rècord d'ors

Diana Taurasi i l'autèntic 'dream team'

JUAN B. MARTÍNEZ París. E. especial

L'autèntic *dream team* no és l'equip que va vèncer amb dificultats Sèrbia i França. El veritable equip de somni no és el que han liderat a París Stephen Curry, LeBron James i Kevin Durant. No, les autèntiques imbatibles són les dones del bàsquet dels Estats Units, tot i que ahir

gairebé perden. Es van coronar contra França (66-67), i amb això els EUA acumulen 61 victòries consecutives als Jocs. Traduït en ors, vuit de seguits. No perden un partit des de Barcelona'92.

I empenyent el carro en un sentit històric la llegenda Diana Taurasi (42 anys). Es va penjar el seu sisè or. Ningú no ha guanyat tant en els esports d'equip com ella. Ha jugat els mateixos Jocs

que Rudy Fernández, però sense conèixer la derrota. Forma part d'una autèntica màquina de guanyar. Per això quan li van preguntar a Tòquio si es retirava, s'ho va prendre fins i tot com una falta de respecte i va ser molt clara. "Ens veiem a París", va prometre.

Així ha estat. Amb un paper ja més residual, tenint en compte la seva edat (12 minuts per matx i ni un segon a la final), però formant part d'un grup potent. "Dee (com se la coneix al vestidor) ho representa tot al bàsquet americà", assenyala la capitana de la selecció, Breanna Stewart. "Ella encarna com ningú l'exigència de guanyar que tenim. En quan-

MARK J. TERRILL / AP-LAPRESS

Sis ors per a Diana Taurasi

tes de les 61 victòries consecutives ha participat? En moltes. Per tant no hi ha dubte. Dee és la més important", afegeix. El seu historial és impressionant. Tres títols a la WNBA, tres títols universitaris i sis Eurolligues jalonen el seu palmarès. El seu recorregut ha estat interminable i als 34 anys, a Rio, encara era la màxima anotadora de la selecció. "Ara ha tingut un paper diferent però també important", conclou Stewart.

Si la silueta del logo de l'NBA respon a la figura de Jerry West, a la de la WNBA no s'especifica sobre qui es basa. Però molts creuen que hi identifiquen el perfil de Diana Taurasi. De mèrits no n'hi falten.

El balanç L'equip espanyol supera per una les medalles dels Jocs Olímpics de Tòquio i Rio de Janeiro però el rècord de Barcelona se li resisteix una vegada més

Sense el gran salt endavant

MIGUEL GUTIÉRREZ / EFE

La retirada per lesió de Carolina Marín va ser una de les imatges més impactants dels Jocs

JUAN BAUTISTA MARTÍNEZ

París. Enviat especial

l president del Comitè Olímpic Espanyol, Alejandro Blanco, estava convençut que serien els Jocs en què el rècord de 22 medalles de Barcelona 1992 seria superat. No va parlar mai del nombre d'ors perquè els 13 de la cita catalana semblaven una quimera. Però pel que fa a la xifra absoluta no era una barbaritat pensar a aconseguir una nova marca. En aquest cicle Espanya havia aconseguit els seus millors resultats en molts esports del programa olímpic. Tot i això, a l'hora de la veritat l'equip espanyol va acabar amb 18 medalles: 5 ors, 4 plates i 9 bronzes. Un podi més que a Tòquio i a Rio de Janeiro. Més ors que al Japó (3) però menys que al Brasil (7). "Jo vaig ser el que vaig agències internacionals ens donaven 30 medalles", va argumentar Blanco, que va posar un "10 a tots els esportistes perquè han donat el màxim" i va recordar que mai abans Espanya no havia tingut tants quarts i cinquens llocs (9 i 20). "No són els resultats esperats, però sí uns bons resul-

Hi ha llums i ombres en el balanc espanyol, sempre des del punt de partida que no ha tingut lloc el gran salt endavant. No hi ha hagut aquest salt per situar

tats", va opinar el president del

No és el resultat esperat, però sí que és un bon resultat"

"Cal saber quin model esportiu volem i mantenir la inversió"

Alejandro Blanco President del COE

Espanya en cap altra dimensió. Ha acabat al lloc 15 al medaller, el mateix que ocupa en el rànquing econòmic mundial. L'equip s'ha mogut en els seus números clàssics. Per què? Perquè hi ha hagut fiascos amb què no es comptava. Com solucionar aquests déficits? Per Blanco és una questió de política esportiva. "Cal mantenir la inversió en el temps. Ens hem d'asseure per veure quin model volem per a l'esport espanyol. Un model en què els canvis ministerials no influeixin en la planificació a llarg termini", va dir el cap del COE. Va recordar que a Espanya l'esport d'alt nivell depèn del Govern a través del CSD, mentre que en altres països el comitè olímpic de torn és el que rep directament els diners de l'Exe-

Començant per les decepcions, es podria subratllar el fiasco de la selecció de futbol femenina.

Campiones del món i grans preferides, el seu partit de semifinals contra el Brasil va ser incomprensible i van tornar amb les mans buides. Com tampoc no hi va haver res per emportar-se en un dels esports més olímpics que hi ha: la natació. Hugo González no va respondre a les expectatives. El mateix elevat a la màxima potència li va passar a Jon Rahm. Amb tot a favor per penjar-se l'or o almenys una medalla, el de Barrika es va ensorrar de manera inesperada. També s'esperava molt més de la gimnàstica rítmica, per exemple, i l'equip no va entrar ni a la final, o del taekwondo, amb una Adriana Cerezo que va perdre a quarts.

Capítol a part mereix Carolina Marín, que va deixar, tristament per a ella, una de les imatges més impactants dels Jocs. Els seus esgarips de dolor en el moment en què es va trencar el genoll quan anava camí de la medalla sempre es recordaran i Marín no sap si tornarà a agafar una raqueta de bàdminton. Aquí es va escapar un altre metall a Espanya que ja es donava per comptat. Com ja s'havia pràcticament ressenyat la medalla de Xammar i Brugman al 470 mixt. Van acabar quarts.

A l'altre extrem, en el de les satisfaccions, es pot engegar pel paper de dos equips fenomenals. El del waterpolo femení, que es van plantar a París dient que només els valia l'or i se'l van posar, culminant una feina de més d'una dècada, amb Miki Oca al capdavant. I el del futbol masculí, sobre el qual hi havia més dubtes. Amb molts futbolistes modestos, amb Fermín López com a golejador i estendard i amb Sergio Camello

resolent una final inoblidable contra França, Espanya va pujar al primer lloc. Dos ors per equips quan no n'hi havia cap des de l'or del waterpolo masculí del 1996. Aquí sí que hi ha hagut un bon avenç. En els esports col·lectius hi va haver l'última medalla, la de l'handbol masculí, un equip indestructible malgrat les lesions amb què van aterrar als Jocs. L'atletisme ha complert amb escreix, sobretot la marxa, amb Álvaro Martín i María Pérez emportant-se l'or en relleus i un bronze i una plata a les proves individuals. I com el gegant Jordan Díaz volant cap al títol al triple

Toti que el primer or va arribar per a Espanya al mar de Marsella, a càrrec de Diego Botín i Florian Trittel, al 49er. No hi va haver més triomfs a la vela.

Sí, en canvi, van arribar al tennis, un altre plat fort. Perquè Carlos Alcaraz va sumar una plata que va poder ser or i perquè el doble Sorribes-Bucsa va sorprendre amb un bronze que ningú no tenia a les travesses. Sobre les pistes de Roland Garros van tenir lloc altres imatges històriques, les dels últims partits de Rafa Nadal en uns Jocs. El seu doble amb

En esports tan importants com la natació i la gimnàstica el fiasco ha estat total

Els equips han donat la cara i han obtingut els dos primers ors des d'Atlanta 1996

Alcaraz va omplir les grades, però no van poder arribar a bon

En tennis és habitual que Espanya caci podis. Igual com en piragüisme, en què Saúl Craviotto es va convertir en solitari en l'esportista espanyol amb més medalles (6). A l'Estadi Nàutic pròkim a Disneyland París van arri bar tres bronzes perquè el piragüisme superés la vela (23 a 22) com l'esport espanyol més exitós. Al contrari, la plata del bàsquet 3x3 va ser tota una novetat, ja que era la segona vegada que aquest esport era al programa. Molt més recorregut en el temps té la boxa, en què Espanya va acumular una plata i un bronze. En els esports de lluita va venir també un bronze en judo. Especialitat en què Espanya no guanyava res des de Sydney 2000. També va tornar al camí de les medalles la natació artística.

Carolina Marín: "No sé si tornaré"

■ "Estic destrossada, necessitaré molt de temps per recompondre'm mentalment també. Us demano espai a tothom. No sé si tornaré a jugar i si tornaré a uns Jocs Olímpics, ara necessito pau i tranquil·litat". Amb aquestes emotives paraules es manifestava públicament per primera vegada Carolina Marín després de retirar-se greument lesionada dels Jocs de París en les semifinals de bàdminton. La jugadora andalusa enviava un missatge a l'afició en un vídeo difós ahir. "Ha estat un cop molt dur. Una, dues i ara una tercera lesió de genoll. No m'ho esperava. La meva intenció era tornar de París amb l'or. Però he aconseguit una altra medalla, que és el vostre afecte, el de la gent, de milers de persones que m'han fet costat", comentava emocionada Marín.

Sifan Hassan, esgotada, travessa la meta de la marató de París 2024 per proclamar-se campiona olímpica

Sifan Hassan, final perfecte

Al lleuger cos de la neerlandesa s'hi condensen la resiliència de Biles, la contundència de Riner, la glòria de Marchand i la globalització de Jordan Díaz

SERGIO HEREDIA

París. Enviat especia

Si em trobo amb una debilitat, llavors la convertiré en una fortale-

Michael Jordan

En fi, ja s'acaba aquest somni de disset dies, els caps em demanen un resum del que hem viscut i em costa de condensar-ho tot, la veritat, és massa.

Prenc un cafè i m'assec a pensar, i mentre penso contemplo la marató femenina.

Sis atletes africanes i una de japonesa ascendeixen el temible turó de Chaville, de 600 metres al 13%, i després d'elles es cargola una neerlandesa lleugera que fa dies que competeix al Stade de France i no vol perdre pistonada.

Es diu Sifan Hassan i ha estat bronze en el 5.000, bronze en el

I la seva història em resol el di-

lema: interpreto que Sifan Hassan (31) és el resum perfecte, un regal de fi de curs.

A Michael Johnson li agrada jugar amb avantatge: va ser doble or olímpic a Atlanta'96 (200 m i 400 m), i per això sol repetir:

-Si vols transcendir, no en tindràs prou amb un simple or. Has d'arribar fins on ningú no ha arri-

Suposo que, quan va dir això, Michael Johnson està pensant, per exemple, en si mateix, ja que ell mateix ha transcendit en la història de l'olimpisme. Però vull

Michael Johnson sol repetir: "Si vols transcendir, no n'hi ha prou amb un sol or: fes el que ningú no ha fet"

creure que també està pensant en Emil Zatopek, I Zatopek, veritablement, va transcendir: a Hèlsinki 1952, Zatopek va guanyar el 5.000, el 10.000 i la marató.

Al juny, l'NN Running Team ens oferia una xerrada en línia amb Sifan Hassan.

Aquestes trobades són comunes, perquè la firma sap què fa i s'entossudeix a fer el que ha de atletes, compartir-nos les seves històries, llancar-los a l'imaginari popular. De vegades, ens reuneix amb Eliud Kipchoge, el millor maratonià de la història,

Aljuny, Hassan ens

guanyar els 1.500,

més que Zatopek

confessava que volia

I a la trobada, Hassan ens confessa les seves intencions. -A París disputaré el 1.500, el 5.000, el 10.000 i la marató. Silenci a la sala (digital). Perquè ningú en la història de l'olimpisme atlètic no s'havia

De petita, va deixar Etiòpia per una vida millor als Països Baixos, 5.000, 10.000 i la marató, igual que se'n van anar els cubans del triple

tal que ha trencat la barrera de les

dues hores en marató, cita Roger

Bannister, el primer mortal que

va trencar la barrera dels quatre

Ara, l'NN Running Team ens

reuneix amb Sifan Hassan.

minuts en la milla.)

plantejat la idea d'anar tan lluny. un atleta tardoral. (Sovint, Kipchoge, l'únic mor-Ningú.

Ni tan sols Zatopek.

I això és transcendir.

Bé, tan ambiciós era el repte que Hassan l'hauria de reduir lleugerament. Un parell de setmanes i descartava el 1.500.

I aquí tenim Hassan i aquí comença aquest joc de paral·lelismes. Sifan Hassan vol dominar un ventall de disciplines atlèti ques, vol ser com Jakob Ingebrigtsen, l'orgullós noruec que aspira sempre a l'or del 1.500-5.000, i que a París acaba quart a la primera prova, abans de redimir-se i emportar-se l'or a la segona.

Hassan viu una experiència semblant, potser no tan traumàtica. És bronze al 5.000, i després és bronze al 10.000. Dos xuts al pal fins que es redimia ahir: or a la marató.

Contemplo el desenllaç d'aquesta marató i veig Sifan Hassan retorçant-se en la tatxa

de Chaville, igual que Simone Biles es cargola de dolor en la jornada de qualificacions de la gimnàstica artística.

Fa setmanes que el turmell esquerre envia avisos a Biles (27). Últimament, els problemes s'han anat difuminant, però apareixen després de la rutina de terra, tornen a afectar l'estrella de l'olimpisme. Biles coixeja mentre escalfa la següent rutina, el salt, i a les grades ens preguntem coses ("està o no està per competir?") i ella mateixa reviu escenes de Tòquio 2020, aquell twisted (la desconnexió entre el cos i la ment) que havia patit després de la rutina de salt, i que a punt havia estat de costar-li la carrera.

Biles supera aquell moment crític (les penes de Tòquio, els dolors de París), i ressorgeix a la fi per projectar-se fins a tres ors i una plata, pas malament.

A la marató, Hassan es reposa rere la tatxa i es reincorpora al grup de cap, i tortura les seves rivals, les canibalitza una a una: si algú dona mostres de debilitat, Hassan la supera, igual que Teddy Riner, icona local, va tombant tots els judokes al seu camí cap al quart or en +100 quilos: quatre combats, quatre victòries per ippon, l'equivalent a un KO a la boxa.

Hassan és una immigrant etíop que de petita va emigrar als Països Baixos a la recerca d'una vida millor –mentre ella s'obria pas en l'atletisme, la mare fregava pi-

Als turons de Chaville, Hassan es retorça per continuar dreta, com Biles després dels seus mals de turmell

Veient-la buscar l'interior i passar Assefa a l'esprint, Hassan emula Djokovic, el déu que ho arrisca tot

sos-, igual que tres saltadors nascuts a Cuba copaven el podi del triple salt representant la Mediterrània, i un d'ells és l'espanyol Jordan Díaz, or, un altre cas d'immigració resolta amb glòria.

Veient-la buscar l'interior per superar Tigist Assefa (plusmarquista mundial de la marató) i aparèixer al capdavant a la recta de meta, arriscant-ho tot, incloent-hi el físic, Hassan emula Novak Djokovic, el tennista serbi que al juny s'operava d'urgència d'un genoll amb la idea d'aparèixer en aquests Jocs i arribar allà on no ha arribat ningú, ni tan sols Nadal, ni tan sols Federer: ja ha guanyat quatre Grand Slams, la Copa de Mestres, la Davis, l'or olímpic individual...

Hassan aconsegueix la glòria i és com Léon Marchand, el nedador francès que veu com el seu nom sobrevola París (quatre ors), com si fos un colossal monument que un pot contemplar des de la torre Eiffel.

PROTAGONISTES

Simone BilesGimnasta nord-americana

■ La reina dels Jocs Olímpics, amb tres medalles d'or i una plata. Va complir amb les expectatives.

Léon Marchand Nedador francès

■ El rei de la piscina, amb quatre ors en 200 m braça, 200 m papallona i 200 m i 400 m estils, a més d'un bronze en 4x100 estils.

Teddy Riner Judoka francès

Una celebritat a França. Va obtenir dos ors: un a la seva prova individual i l'altre per equips. Tota una personalitat.

Novak Djokovic Tennista serbi

Va aconseguir l'únic títol que li faltava, el de campió olímpic, després de batre Carlos Alcaraz. Feia gairebé vint anys que intentava penjar-se l'or.

PER L'ESCAIRE

Sergi Pàmies

Somnis d'uns dies d'estiu

LOUISE DELMOTTE / AP-LAPRES:

La suïssa Nina Brunner efectua un servei durant la semifinal del torneig de voleibol de platja

uan es basa en fets reals, la propaganda és irrefutable. L'èxit de París com a seu olímpica n'és una prova monumental. Els recels inicials provocats per la inauguració es van esfumar quan, enmig del diluvi, el peveter es va elevar amb estètica nocturnitat i Céline Dion va cantar, des de la torre Eiffel, l'Hymne à l'amour. Després d'anys de polarització i dilapidació autodestructiva del llegat republicà, França devia intuir que havia d'aprofitar desesperadament l'oportunitat olímpica per rearmar-se en una autoestima que sempre s'ha basat en l'exageració de la seva pròpia realitat. Perquè aquest miracle sigui possible ha fet falta que els parisencs més reconsagrats fugin de la ciutat –va passar a Barcelo na- i que un turisme de cartera cuirassada lideri el relat

El resultat ha estat espectacular. Forasters, professionals i indígenes han explicat que l'ambient d'aquests dies –poc trànsit, bon temps, absència de delinqüents– ha sigut formidable i que no recordaven una ciutat tan alegre, agradable i relaxada. Que l'optimisme pugui ser un efecte òptic no importa. Quan, dos dies abans del 14

de la percepció.

de Juliol, la França de Zidane va guanyar el Mundial del 1998, la deflagració retòrica va ser tan potent que va durar fins que el país va entendre que l'eufòria no es traduïa en canvis tangibles. L'emergència d'un nou patriotisme no va evitar que els problemes i les injustícies s'agreugessin i que es consolidessin l'autodefensa dels guetos, les desafeccions

A Barcelona, sabem que les eufòries olímpiques no garanteixen res

d'identitat i les màfies alternatives. Després, la brutalitat del terrorisme islàmic va castigar París amb una virulència que cap alegria olímpica no podrà curar mai.

Els barcelonins sabem que les eufòries olímpiques no garanteixen una socialització dels beneficis de l'èxit: després de la borratxera arriba la ressaca. Els parisencs reconsagrats tornaran i, a partir d'avui, França haurà de gestionar un laberint polític, social, econòmic i cultural que elevarà l'equilibrisme de la responsabilitat a categoria de proesa olímpica. Els Jocs

han sigut un parèntesi d'alegria, una càpsula d'orgull que França s'ha regalat per, no sabem fins quan, canviar de registre i trobar en l'artifici simbòlic dels Jocs un nou codi de relació entre la creixent diversitat de francesos.

Pel que fa a l'amabilitat i l'alegria parisenca, té precedents fugaços. Batalleta. Després de la crisi mundial del 2008, París va introduir canvis urgents d'imatge. L'any 2012, el meu germà i jo hi vam anar amb la il·lusió de recuperar, com hem fet sempre, moments de la nostra infància. Vam entrar en un bar-tabac dels de tota la vida, impacients per trobar-hi el clàssic cambrer parisenc maleducat, malparit, bocamoll i racista i vam ensopegar amb dos cambrers joves, interracials, intersexuals, adorables, que van insistir a parlar-nos en castellà –eren fans d'Almodóvar- i a tractar-nos amb una deferència insuportable. Lògicament, vam sortir del bar escandalitzats pel fet que París hagués transformat la seva proverbial *malafollá* en un exemple de cortesia. Tant de bo aquesta treva olímpica parisenca perduri i es consolidi com una realitat i no com el somni -gairebé l'al·lucinació- de quinze inoblidables dies d'estiu.

L'ÚLTIMA DE PARÍS Jordi Basté

Un altre senyor dels anells

Pere Miró ahir al matí en una terrassa de l'hotel Collectionneur de París

ere Miró (Manresa 1955) té una mirada divertida en un cos petit que vesteix aquests dies amb polos olímpics i bermudes de dia i amb vestits i corbates de nit. Miró és la mà dreta i l'esquerra del president del COI, el conseller directe de Thomas Bach.

Miró és una de les persones amb més poder al món, que ha dissimulat gràcies a la seva capacitat i voluntat de passar inadvertit. Juan Antonio Samaranch el va fitxar després dels Jocs de Barcelona, el 6 de novembre del 1992, per crear un sistema de coordinació en què el COI sabés com actuaven tots els comitès nacionals del món. Va aconseguir construir la xarxa i Samaranch, quatre anys després, el va elevar a director de solidaritat olímpica. Des del 1996 fins avui, gràcies a Miró, aquest programa per ajudar esdesenvolupament ha passat dels 60 milions de dòlars als 700 milions de pressupost. El 2018 el president del COI Thomas Bach el va nomenar director general adjunt del COI. Des de fa un parell d'anys, és l'assessor més important que té Bach. De fet, Miró és el diplomàtic de l'olimpisme mundial, ha visitat 167 dels 206 països que tenen comitè olímpic, s'ha reunit amb més d'un centenar de caps d'estat o primers ministres. A saber

Vladimir Putin, Shimon Peres,

Barack Obama.... no només això, Pere Miró ha negociat en conflictes bèl·lics en nom del moviment olímpic. Exemples:

El 2001, Samaranch i Miró van anar a Israel i a Palestina per reunir-se amb les autoritats dels dos països. La primera nit hi va haver un atemptat amb morts en una discoteca de Tel-Aviv i es va ordenar el tancament de fronteres. L'endemà al matí, després de reunir-se amb el president d'Israel, Samaranch i Miró van anar en un cotxe oficial fins a la frontera amb

Miró és una de les persones amb més poder al món, és el diplomàtic de l'olimpisme mundial

baixar del cotxe i caminar uns metres amb l'anècdota que, de sobte, se'ls va aparèixer un home barbut, suat i brut que en català els va dir:

-Samaranch, estic fent la volta al món amb bicicleta i no em deixen passar. Puc venir amb vostès? -va dir que sí, va comencar a pedalar i adeu.

Hores més tard, Samaranch i Miró es van reunir amb el president de Palestina.

Explica Miró que, quan el 1995 es van signar els acords de

Dayton i a Bòsnia es va acabar la guerra, el president Samaranch li va demanar que visités a Sarajevo el palau d'esports de Zetra, on, als Jocs d'hivern del 1984, es va celebrar la cerimònia de cloenda. El pavelló estava destruït per les bombes. Samaranch va ordenar a Miró: "Reconstrueixi Zetra". Miró va respondre: "No soc arquitecte". Samaranch li va dir: "No li he preguntat quin és el seu ofici" (Samaranch i Miró tenien una extrema confiança). Miró va anar llavors a Madrid i des d'allà va volar a Za-

A Pere Miró, aquests Jocs Olímpics de París li han recordat els de Barcelona'92

Palestina, on se'ls va obligar a greb amb un grup de legionaris (i la cabra), que hi anaven en missió pacificadora. Amb un xofer, va creuar una desena de zones militars portant, com Miguel Strogoff, una carta signada per Samaranch per a l'alcalde de Sarajevo, que confirmava que el COI s'encarregaria de la reconstrucció. I així va passar.

Són dos exemples del paper de Miró en la geopolítica del moviment olímpic, en què també s'ha encarregat de gestionar amb els russos les seves participacions en els Jocs en què ha estat el negociador amb països en guerra com ara l'Afganistan, on el COI va ajudar a la reconstrucció de Kabul i Miró va tenir un paper primordial.

Pere Miró ha tingut, des de l'any 2002, en la seva assistenta directa Eliane Braillard, la persona més fidel, que es jubilarà l'any que ve per a desgràcia del COI. És molt probable que Miro faci el mateix, perquè el seu compromís era fins al final del mandat de Thomas Bach i Bach va anunciar dissabte, malgrat enormes pressions de la majoria de comitès olímpics, que no renovarà i que acabarà el juny de l'any que ve.

Pere Miró se n'anirà, però, si l'hi demanen i li ve de gust, continuarà ajudant el COI des de casa seva a Suïssa, on viu amb la seva dona, la Núria, i el seu fill

Avui mateix volarà a Ginebra després dels Jocs de París, seha abandonat les baralles polítiques, tots han cridat Allez les bleus i la gent s'ha lliurat omplint uns recintes preciosos. M'ha recordat moltíssim els Jocs Olímpics de Barcelona". Té raó. París ha brillat durant quinze dies meravellosos.

Pregunto a Pere Miró si anirà als Jocs de Los Angeles 2028 i respon: "Si m'hi conviden, probablement sí". I ja sabem que a la vida es tanquen unes portes però s'obren d'altres. Sort, Pere!

Au revoir, i merci, París.

Escorcoll de les autoritats antidopatge al bronze dels 800 m

■ Els gendarmes francesos responsables de la lluita contra el dopatge van dur a terme dijous escorcolls a la vila olímpica en el marc d'una investigació contra l'entrenador d'atletisme algerià Amar Benida i el que seria el guanvador del bronze en els 800 m, Djamel Sedjati, segons ha confirmat l'agència AFP després d'una informació avançada pel diari L'Équipe. Els escorcolls, fets abans de la final, van ser, segons el Comitè Olímpic Algerià, "un intent maliciós per tacar la imatge" d'un dels seus campions.

La campiona de boxa **Imane Khelif denuncia** ciberassetjament

 Laboxejadora algeriana Imane Khelif, or en -66 kg, va presentar una denúncia davant la Fiscalia de París per ciberassetjament agreujat per ser víctima d'una polèmica sobre el seu gènere, segons va dir el seu advocat, Nabil Boudi. "La investigació penal determinarà qui va iniciar la campanya misògina, racista i sexista, però també s'haurà de centrar en qui va alimentar el linxament digital", va afegir l'advocat de Khelif, qualificada com a "intersexual", tot i que ella es definia com "una dona forta amb poders especials".

Sèrbia, de classificar-se pels pèls a sumar el seu tercer or en waterpolo

Sèrbia va prolongar el seu regnat en el waterpolo olímpic derrotant el seu etern rival, Croàcia, per 13-11 en un partit dominat de cap a cap, i conquerir així el seu tercer or consecutiu. Curiosament, Sèrbia no era favorita, i molt menys després de classificar-se per a quarts de final com a quart i últim del grup, amb dues victòries (Japó i França) i tres derrotes (Austràlia, Espanya i Hongria). La selecció espanyola va acabar al sisè lloc després de perdre contra Grècia (15-13) en el possible comiat de Felipe Perrone.

Laura Heredia, 17a en pentatló per no congeniar amb el cavall

■ Laura Heredia, primera espanyola en la història a participar en el pentatló modern d'uns Jocs Olímpics, va veure esfumar-se totes les opcions de lluitar per medalla en la prova de salts d'obstacles d'hípica. La barcelonina, que s'havia classificat brillantment per a la final, va patir la falta d'entesa amb el cavall que li va tocar en el sorteig, Dollar Us d'Ecly. Després d'un parell de refusos, no va poder continuar el recorregut i va ser eliminada de la prova d'hípica, així doncs, no va poder puntuar.

Barça Amb només dues cares noves, Víctor i Olmo, l'equip de Flick ha de començar a mostrar el full de ruta

Un Gamper per descobrir

20 h FC Barcelona-AS Mònaco

LUIS BUXERES

Barcelona

Com havia passat tota la vida, hàbit que els nous temps amenaçaven de canviar, el trofeu Joan Gamper, amb el Mònaco com a rival aquesta vegada, servirà també aquest any perquè l'afició del Barça descobreixi l'equip que lluitarà per donar-li alegries durant tota la temporada. Serà el primer contacte de l'equip de Flick amb el seu públic en una temporada una mica estranya, per a la qual el començament està previst a Montjuïc, i el final, a la primera versió del nou Camp Nou, a què encara li resten anys per estar acabat en la seva totalitat.

Després de la gira estiuenca pels Estats Units, el conjunt blaugrana s'ha citat aquest vespre amb la seva gent per a un primer contacte abans del debut de la temporada, que arribarà dissabte amb la disputa del primer partit de Lliga, amb el València com a rival i Mestalla com a escenari sempre calent (21.30 h).

No presumeix de gaires cares noves aquest Barça, almenys de moment, de manera que, sens dubte, un dels grans al·licients d'aquest Gamper serà observar l'evolució tàctica de l'equip, que amb el relleu a la banqueta ha d'aportar molts matisos nous.

Abans del matx, a les 19 h, tindrà lloc la tradicional presentació de l'equip a l'afició

Marc-André Ter Stegen debutarà com a primer capità al micròfon; també parlarà Flick

Poden pensar semblant, però de Xavi a Flick hi ha un món. Un canvi d'entrenador, sobretot per l'aposta de Laporta per la nova escola alemanya, és per si mateix un atractiu prou interessant per atreure l'afició fins a la muntanya olímpica de Barcelona.

Més enllà del tècnic alemany, la plantilla blaugrana només ensenyarà dues cares noves al trofeu Joan Gamper. La més vistosa, també la més nova, és la de Dani Olmo, flamant últim fitxatge blaugrana. El màxim golejador de l'última Eurocopa, torneig en què va brillar amb llum pròpia i va sorprendre el món sencer, ha aterrat a la ciutat es-

Pau Víctor, Hansi Flick i Dani Olmo fotografiats amb el trofeu Joan Gamper

MARC GRAUPERA / FCE

Sergi Roberto confirma el seu adeu al Barça

"No és a l'equip". Amb aquesta rotunda afirmació, buida d'afecte i empatia, concloïa fa unes setmanes Hansi Flick la situació de Sergi Roberto, primer capità del Barça fins al passat 30 de juny, quan va expirar el seu contracte, que no va ser renovat. Després de 18 anys al club de la seva vida, en què va entrar com a cadet amb 14 anys i abandonarà amb 32, el mateix jugador de Reus, que tan

bé ha dignificat la feina i la llegenda de la Masia, anunciava ahir oficialment el seu comiat del Barcelona amb un vídeo. "Gràcies per aquest viatge, gràcies de tot cor", reiterava, alhora que feia un repàs de la seva trajectòria com a blaugrana.

Poc després, el club confirmava que li rendirà un merescut acte de comiat demà, a partir de les 12 h, i que comptarà amb la prepresident de l'entitat.
Pel que fa al futur de Sergi
Roberto, el seu entorn confirma que té diverses ofertes. Una de les seves il·lusions seria recalar a la Premier League, una lliga en
què el seu recorregut en
el verd pot funcionar a les
mil meravelles. Malgrat
tot, des de Sevilla apunten
que García Pimienta també
s'ha interessat per aconseguir els seus serveis.

sència de Joan Laporta,

portiva i fa dos dies que s'exercita amb els nous companys i a les ordres del nou entrenador. S'espera que, contra el Mònaco, el polivalent futbolista de Terrassa ja pugui disputar uns minuts. De fet, començar a veure per on aniran les coses amb la posició d'Olmo és un altre dels al·licients del matx. Capaç de jugar en totes les posicions d'atac i també com a interior, encara no és clar en quina part del terreny de joc encaixa més per Flick.

La segona cara nova que podrà descobrir l'afició blaugrana de primera mà aquesta nit serà la de Pau Víctor. Fitxat aquest estiu del Girona amb certa discreció, el davanter de Sant Cugat s'ha destapat durant la gira nord-americana convertint-se

L'encaix tàctic del polivalent Dani Olmo és un dels al·licients al llibret del tècnic alemany

Deco intenta alliberar massa salarial per poder reforçar la plantilla; Lenglet, prioritat per sortir

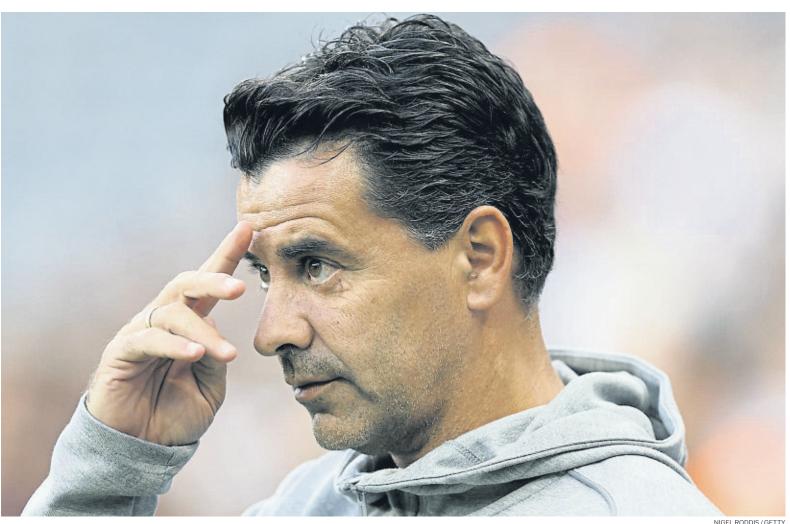
en el màxim golejador, xifres que podrien portar-lo a quedarse al primer equip.

El trofeu Joan Gamper començarà un parell d'hores abans del partit, amb diverses activitats a fora i dins de l'estadi, tot i que la tradicional presentació de la plantilla, prevista per a les 19 h, serà el plat fort abans que la pilota es posi a rodar. Serà llavors quan es faci efectiu el relleu a la primera capitania, que hereta Ter Stegen per la sortida de Sergi Roberto. L'alemany s'adreçarà així a l'afició des de la gespa, com també s'espera que s'hi adreci Flick. Fermín no s'ho perdrà: farà un alto en les seves vacances per apuntar-se a la festa.

Paral·lelament, a les oficines del club barcelonista, l'activitat, com cada estiu especialment els últims anys, continua sent frenètica. Deco torna a treballar contra rellotge per intentar alleugerir la massa salarial de la plantilla per poder acabar d'apuntalar-la amb un parell de fitxatges més. En aquest sentit, el nom de Clement Lenglet torna a ser a la carpeta superior. El francès té contracte fins al 30 de juny del 2026 i els seus emoluments són inassumibles ara mateix per a la delicada economia barcelonista. Per això ha jugat cedit durant les dues últimes temporades (Tottenham i Aston Villa), la mateixa destinació que el Barça confia que tingui aquest any.

Girona Els mals resultats i les múltiples lesions i absències durant la pretemporada eleven les alarmes a Montilivi amb vista al debut de Lliga contra el Betis

Més dubtes que certeses

Míchel Sánchez es va mostrar amoïnat per la "mala pretemporada" del seu equip

ROBERTO RODRÍGUEZ

Molta incertesa. Més problemes que no pas solucions. Moltes baixes i poc temps de recuperació. Formar una plantilla competitiva després de les baixes d'Aleix García, Yan Couto, Savinho i Dóvbik no està sent gens senzill per al Girona. Els Jocs Olímpics, les lesions i els virus estan sacsejant la plantilla blanc-i-vermella. Fins a sis futbolistes (Tsigankov, Valery, Van de Beek, Portu, Villa i Comas) estan afectats per un procés víric, mentre que Bryan Gil està tocat i Abel Ruiz i Miguel Gutiérrez eren als Jocs. Tot això ha provocat que el pla de posada a punt per a l'estrena de Lliga se n'hagi anat en orris.

La preocupació és tal que fins i tot Míchel Sánchez, entrena-

dor de l'equip, ha assegurat que ja no sap com gestionar el que li cau a sobre. El conjunt de Montilivi, que aquest any haurà d'afrontar tres competicions, Lliga, Copa del Rei i Champions League, debuta a LaLiga aquest

"No tinc clar l'equip ni la manera de jugar i queden cinc dies per a la Lliga, no és normal", diu Míchel

dijous vinent contra el Betis. "La pretemporada ha estat dolenta, no hem pogut estar amb tots els jugadors. Ara mateix no tinc clar l'equip ni la manera de jugar i queden cinc dies per a la competició, no és normal. Lesionats, jugadors a l'Eurocopa, als Jocs Olímpics, els fitxatges han arribat tard... estic amoïnat per això, per no poder entrenar plegats", deia Míchel a RAC1, i afegia: "El procés per a nosaltres ha estat difícil. No m'agrada la sensació de no con-

Tsigankov, Valery, Van de Beek, Portu, Villa, Comas, Bryan Gil, Miguel Gutiérrez i Abel Ruiz, absents

trolar què li passa a l'equip, el control de la pilota depèn del fet que estiguem connectats i hem de continuar treballant, l'equip no està fet", va lamentar.

Malgrat tot, l'entrenador madrileny s'agafa a la competitivitat dels seus jugadors per fer un bon inici de temporada. "Estic segur que l'equip competirà tots els partits. La meva obligació és que l'equip tingui mentalitat col·lectiva com més aviat millor. La meva motivació és absoluta", va explicar, i es va mostrar optimista sobre fer una bona temporada. "Estic convençut que farem un equipàs i una gran campanya. Això sí, no sé si serà millor o pitjor que la passada".

Durant aquesta pretemporada, el Girona ha jugat set partits, però només n'ha guanyat un, contra el Nàpols (0-2), la resta van ser empats contra l'Olot, el Montpeller i l'Espanyol, i derrotes contundents contra el Tolosa de Llenguadoc (0-4) i el Newcastle (4-0) i dissabte contra el Bournemouth (3-2). El Betis mesurarà el veritable estat d'un conjunt que afronta la temporada més il·lusionant de la seva història ple de dubtes.

González: "La solidesa ens acosta a la permanència"

FUTBOL L'entrenador de l'Espanyol, Manolo González, va fer balanç sobre la pretemporada del seu equip, marcada per la seva serietat defensiva. "El grup és sòlid enrere i això ens acosta molt a la permanència". I va assegurar que els fitxatges "milloren la competitivitat de la plantilla i fan que pugi el nivell", però espera que hi hagi "més reforços"./RR

Razgatlioglu fa història a SBK amb 13 triomfs seguits

MOTOCICLISME El pilot turc Toprak Razgatlioglu (BMW) ha fet història a Portimão després d'aconseguir un nou rècord de victòries consecutives a Superbike: 13. No ho van aconseguir abans ni Jonathan Rea ni Álvaro Bautista (11). El turc es va imposar en la cursa de dissabte i en les dues d'ahir, i lidera folgadament el Mundial sobre Bulega i Bautista. / Redacció

Razgatlioglu, líder de SBK

Mor un pilot de 47 anys al GP de La Bañeza

MOTOCICLISME El popular Gran Premi de Velocitat de La Bañeza (Lleó), que transcorre en un circuit urbà, ha segat la vida del pilot Javier Álvarez, gallec de 47 anys, de l'equip corunyès MMG Racing. Va morir dissabte durant els entrenaments després de sortir en un corba i rebre un cop al cap contra el terra. El GP de La Bañeza es disputa des del 1952. / Efe

Podcast 'A través de la ventana'

EPISODI 01 AMB PEPE SOLLA

Trajectes en tren per a reflexionar sobre gestió del temps, inspiració i objectius de vida

LAVANGUARDIA

Economia

El motor econòmic

La massificació turística passa factura a Eivissa: més visitants i menys ingressos

La despesa dels visitants cau a l'illa del luxe, malgrat que bat rècords d'arribades

La massificació turística a Eivissa, que s'observa a les cales més conegudes, comença a passar factura a l'illa

NEKANE D. HERMOSO

Palma

La temporada turística a l'arxipèlag balear pot ser la del rècord absolut de visitants, però no pas d'ingressos turístics, almenys a Eivissa. Amb més turistes que mai en la seva història fins al juny, 1.413.674 visitants, un 3% més que l'any anterior, la despesa a l'illa fins a aquest mateix mes ha caigut un 0,28% i es queda en 1.392,44 milions d'euros. És un descens mínim, però eloquent, perquè a l'illa del luxe més turistes ja no signifiquen més ingressos. Les dades de juliol i agost encara no s'han publicat, però hi ha coincidència que els mesos d'estiu tenen un comportament irregular.

Què està passant perquè en una illa on es pot pagar més de 1.000 euros per un menú o on es lloguen vil·les a raó de 10.000 euros al dia caiguin els ingressos turístics? Pel president de la Petita i Mitjana Empresa d'Eivissa i Formentera, Alfonso Rojo, les raons són variades i van des de la competència amb París pels Jocs Olímpics, que han escurçat les estades a Eivissa, fins a la pujada dels preus i, sobretot, la comercialització il·legal d'allotjaments. Aquest fenomen expansiu s'ha convertit en un element central per entendre un altre problema de l'illa: l'augment del preu de l'habitatge, que empeny milers de treballadors de temporada a dormir en caravanes i fins i tot en assentaments barraquistes com el que s'acaba de desallotjar a Santa Eulària, on vivien unes 300 persones.

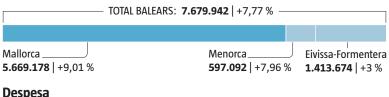
"Hi ha bona ocupació i menys butxaca", assenyala Rojo. I això és precisament contra el que s'està intentant lluitar a Eivissa i en tot l'arxipèlag balear. Que vinguin més turistes i deixin menys diners és gasolina per als moviments antimassificació turística que ja han pres a les illes,

amb l'última actuació ahir a les platges de Palma i d'Eivissa. "Ja no estem en la fase de voler més clients cada any, al contrari", diu Rojo. Pel representant dels empresaris d'Eivissa, una part substancial del problema està en l'oferta il·legal vacacional, que ajuda a augmentar la sensació de massificació i fa de palanca perquè apugi el preu de l'habitatge. Segons les dades oficials de la Frontur, l'any passat van arribar a les Balears 17,8 milions de turistes, i dos milions es van allotjar en cases de familiars o amics. "Ningú no té tants amics", diu Rojo. A parer seu, la

EL TURISME A LES BALEARS FINS AL MES DE JUNY

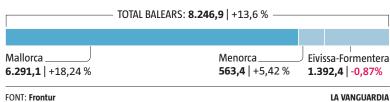
Arribada de turistes

Nombre total de turistes i variació interanual en percentatge

Despesa

Despesa total acumulada en milions d'euros i variació interanual en percentatge

Mallorca afronta l'estiu amb incerteses

■ La presidenta de la Federació Hotelera de Mallorca, María Frontera, creu que els mesos d'estiu no seran els del rècord de despesa de l'any passat. A l'illa, l'arribada de turistes havia augmentat fins al juny un 7,77%, i la despesa, un 13,6%, perquè la planta hotelera ja estava oberta al 70% des del març. Tot i això, la tendència sembla haver-se trencat els meda. Frontera pronostica que serà un any bo, però per sota del 2022 i el 2023, que van ser "excepcionals", ja que el visitant va gastar el que va estalviar durant els dos anys precedents de la pandèmia. "Va ser una cosa conjuntural", diu. Frontera creu que les manifestacions i protestes contra la massificació no hi aiuden, però no creu que siguin la causa essencial de la caiguda.

major part d'aquesta oferta familiar és, en realitat, lloguer turístic il·legal.

Rojo apunta a un altre factor per explicar la caiguda en la despesa. Diu que en part es pot atribuir al fet que els preus han pujat perquè ho han fet les matèries primeres i l'energia, però també aquí torna a assenyalar el lloguer il·legal. Els empresaris han hagut d'augmentar el salari als treballadors per la impossibilitat de reunir plantilles que poguessin pagar-se un arrendament. El resultat és que aquesta pujada salarial també incideix en els preus i vaticina que la facturació serà aquest any millor que el passat, però la rendibilitat serà inferior. La dificultat per trobar treballadors és tan gran que aproximadament un 20% dels empresaris ofereixen habitatge als empleats. El representant dels empresaris de l'illa demana mà dura contra el lloguer il·legal, que, a parer seu, causa la massificació i la caiguda de rendibilitat.

El gerent de la Federació Hotelera d'Eivissa i Formentera, Manuel Sendino, coincideix amb Rojo a destacar el comportament irregular d'aquesta temporada i també esmenta la competència dels Jocs Olímpics de París com un factor que ajuda a entendre aquesta situació. "Potser ja hem tocat sostre", afirma. Reconeix que fins a finals d'any no es podrà fer un balanç clar de la situació, però admet que aquesta temporada no hi ha la mateixa "força de demanda" que en les precedents. També assenyala els preus com a res-

Els empresaris demanen mà dura contra el lloguer il·legal, que, afirmen, causa la massificació

ponsables d'aquesta situació i opina que les estades s'han escurçat: "Qui venia una setmana ara ve quatre dies".

Les xifres oficials li donen la raó: hi ha més turistes als vaixells i als avions que arriben a l'illa, però el nombre de pernoctacions ha disminuït. Segons les dades que publica de manera periòdica l'Institut Balear d'Estadística, fins al juny s'havien produït 7.250.502 pernoctacions, un descens d'un 5,05% respecte a l'any anterior, que fins ara havia batut tots els rècords.

La inversió hotelera cau un 34% a Barcelona, fins als 285 milions

La capital catalana se situa com el segon mercat d'Espanya després de les Balears

GABRIEL TRINDADE

Barcelona

La inversió hotelera a Barcelona va registrar una caiguda del 34% durant els sis primers mesos de l'any, fins als 285 mili-ons d'euros. Tot i això, aquest descens ofereix una imatge distorsionada, perquè es compara amb el primer semestre de l'any passat, marcat per una operació de grans xifres com va ser la venda de l'hotel Sofia per més de 180 milions d'euros. De fet, els inversors mantenen el seu interès per entrar a la capital catalana, malgrat els alts preus dels actius, com demostra que s'han tancat dotze operacions durant la primera meitat de l'any, el doble que el mateix període el 2023.

El mercat barceloní s'ha situat com el segon d'Espanya preferit pels inversors, amb un pes del 21% sobre el total, just per darrere de les Balears (29%), segons dades de la consultora CBRE. El 36% d'aquest volum s'ha concentrat en hotels de cinc estrelles i cinc estrelles gran luxe, amb prop de 100 milions d'euros i per sobre de la mitjana espanyola (30%). Pel que fa al perfil de l'inversor, l'espanyol s'ha situat com el principal dinamitzador del morast (210%) anni in l'inversor. mercat (31%), seguit del procedent del Regne Unit (21%).

Entre les principals operacions del segon trimestre destaca la venda de l'Ocean Drive Barcelona a l'abril. L'hotel, propietat del hòlding balear liderat per Marc Rahola Matutes, va ser adquirit per un inversor internacional, la identitat del qual no ha estat revelada encara, per uns 50 milions d'euros.

Durant el primer semestre es

L'hotel Ocean Drive Barcelona, al carrer Aragó

xifres del 2023 i amaga de molta activitat

van fer diverses operacions destacades, com ara la venda del Hampton by Hilton Barcelona Fira Gran Via per part d'ASG al fons britànic London&Regional per 50 milions d'euros. També destaca la compra del Miramar i Florida per 50 milions per part de la socimi Atom, l'adquisició de l'Acevi Villarroel per part del Grup Bessa per 30 milions i, més recentment, la compra del Ciutat Barcelona per 30 milions per part de La Llave de

"Aquestes dades reflecteixen el bon impuls en la inversió del sector hoteler gràcies al tancament d'operacions de volum mitjà. A diferència de l'any anterior, aquest exercici no estem veient tantes rotacions de cartera", ha explicat el director d'hotels de CBRE a Espanya,

La previsió de la consultora immobiliària és que el volum d'inversió augmenti pel previsible descens dels costos de fi-

La venda de l'hotel **OD Barcelona per uns** 55 milions d'euros va ser la gran operació del segon trimestre

nançament. Al juliol ja s'han tancat diverses operacions destacades, com la compra per part de Catalonia Hotels de l'antic Ramblas Hotels by Vincci a Hotel Investment Partners (HIP). Es tracta d'un establiment de 3 estrelles i 70 habitacions que és al costat de les Rambles i que a partir d'ara es passarà a dir Catalonia La Boqueria.

A més, també s'ha tancat la venda de l'hotel Casa Lit Barcelona (abans Acta Mimic). El Grup Hoteler Gargallo, un dels grans conglomerats hotelers de la ciutat, però amb perfil molt discret, guanya terreny a Barcelona. L'empresa va aconseguir l'establiment de dues estrelles i 89 habitacions que fins ara era propietat de Stoneweg i Bain. L'import de l'operació és superior als 20 mili-

La inversió hotelera a Barcelona es manté alta malgrat els elevats preus dels actius. El pla hoteler de la ciutat prohibeix l'obertura de nous establiments en una bona part de la ciutat. Aquesta situació implica una revalorització dels actius que fa difícil les compravendes. Tot i això, cada vegada hi ha més transaccions.

L'interès inversor es manté fort perquè el turisme, al cap i a la fi, el motor del negoci hoteler, es manté fort, amb xifres de rècord. El baròmetre del sector, elaborat conjuntament per STR i Cushman & Wakefield mostra com el preu mitjà per habitació es va situar en 189,3 euros el primer semestre, gairebé un 10% més que un any abans. La capital catalana es consolida com la segona ciutat espanyola amb les tarifes més elevades, just per darrere de Marbella (248,5 euros) i davant de Madrid (169,3 euros). Aquest increment considerable de tarifes es va aconseguir amb una ocupació mitjana del 77,6%, un punt percentual més que l'any passat.

La capital catalana acumula tres anys amb forts increments de preus i taxes d'ocupació elevades. Inicialment, es va atribuir la tendència a la sortida de la pandèmia amb l'anomenat efecte xampany. Tot i això, la demanda s'ha mantingut -fins i tot en escenari d'alta inflaciófet que convida a pensar que hi ha un canvi de prioritats de consum, en el qual els productes turístics han guanyat posicions en l'ordre de preferència

dels consumidors.

El descens està distorsionat per les un primer semestre

arlar sense saber. Pensar que se'n sap sense llegir. No entendre el que es llegeix i, essent possible, estar callat! Sovint, aquesta concatenació és signe del nostre temps, des de polítics, analistes o tertulians de carnet. Sequencio, a continuació, algunes asseveracions per argumentar l'afirmació inicial.

"Una societat és pròspera si ho són els seus treballadors, que són la població més nombrosa. Un salari mitjà alt s'ha de considerar la prova de prosperitat d'una societat que es pot permetre pagar bé a tots aquells que ocupa; no hi ha millor riquesa pública que aquesta". "La desigualtat que importa és la que pot tenir a veure amb la felicitat i el benestar, i la riquesa no la garanteix mai (...)". "Salaris alts per als treballadors i tipus d'interès baixos són trets desitjables per a l'economia d'una societat que vulgui avançar econòmicament i mantenir una justícia raonable. Tipus d'interès baixos dificulten que la gent visqui de rendes sense treballar, motiu pel qual la plenitud d'un país passa pel fet que

TRIBUNA

Guillem López i Casasnovas Barcelona

Els liberals

cada branca de l'economia inverteixi la màxima quantitat de capital productiu possible a tipus baixos. Els interessos alts són propis de societats estancades".

"És estrany que es reuneixin persones del mateix negoci sense que la conversa acabi conspirant contra l'interès comú, confabulant-se per una pujada de preus dels seus productes (...). Per això, el capital és amorf i es mou amb facilitat, de manera que força a l'alça rendiments equiparables, mentre que els treballadors han de desenvolupar tasques molt diferents en esforç i en condicions a vegades nocives i perilloses. L'heterogeneïtat de les retribucions els dificulta compartir la idea de classe o categoria. Una societat benestant és la que facilita l'adquisitivitat a la majoria de la seva gent: que els treballadors es puguin permetre adquirir tot el que és útil i necessari per viure". La prosperitat d'un estar de la seva classe més nombrosa. "No hauria de ser la pobresa i la indigència el que obligui la gent a treballar. Una vida decorosa, i no l'estricta supervivència, hauria de regir els salaris dels treballadors. Els interessos d'aquests s'han de poder alinear, per l'interès públic, amb els dels productors que posseeixen i conreen la terra per als aliments i béns naturals que han de millorar el progrés social".

Podria seguir. Però la sorpresa, espero, per al lector és que això, si fa no fa, són textos del pare fundador de l'economia:

Adam Smith (1723-1793), recollits a les se-

ves obres monumentals: Els sentiments

morals i La riquesa de les nacions, dues de les més grans aportacions a la disciplina. El pare del liberalisme, del qual es recorda, només, allò de "la mà invisible dels mercats", que l'economia es mou només pels interessos individuals, allò de l'Estat d'intervenció mínima... Tota una literatura que s'ha llegit (si s'ha fet) a convenièn-

Els doctrinaris del liberalisme modern ignoren la part que no els convé

cia, de la qual els doctrinaris del liberalisme modern han ignorat la part que no els ha convingut, i que ara el llibre de Branco Milanović Miradas sobre la desigualdad, que s'acaba de publicar en castellà a Taurus, posa negre sobre blanc, per a vergonya dels que parlen de liberalisme sense conèixer els liberals de veritat.

EMPRESARIAL

Els germans Carlos i Lluís Rabaneda, fundadors de RocRoi

L'empresa d'esports d'aventura RocRoi exporta a França, els Estats Units i Austràlia la seva plataforma d'activitats a l'aire lliure

Del Pallars al món

LORENA FARRÀS Barcelona

Ha baixat molta aigua per la Noguera Pallaresa des que els germans Carlos i Lluís Rabaneda, d'amagat dels seus pares, van començar a practicar piragüisme a Llavorsí (Pallars Sobirà). La seva afició per aquest esport, juntament amb la visió de negoci, van fer que fundessin RocRoi el 1996, quan la major part de les empreses que es dedicaven a aquesta mena d'activitats a l'aire lliure a la comarca eren franceses. Van ser dels primers locals a explotar el potencial esportiu del riu i ara són ells els que es llancen a la conquesta de nous territoris fora de Catalunya, tot i que sempre amb el suport de socis locals.

"Primer vam començar a treballar a Andorra perquè, gràcies als esports d'hivern, ens permetia posar fi a la temporalitat de les activitats vinculades al riu", explica Carlos Rabaneda. La següent destinació va ser Vilanova i la Geltrú, des d'on ofereixen activitats nàuti-

ques, i el 2022 es va aliar amb la companyia aragonesa UR Pirineos. Els últims anys l'empresa s'ha expandit fins a aigües tan remotes com les de la Patagònia argentina o Grenlàndia, on ofereixen activitats a l'aire lliure. Tot i això, el gran salt internacional encara ha d'arribar i serà gràcies a la digitalització.

Els germans Rabaneda preveuen que la nova faceta dispari els ingressos, que van ser de cinc milions el 2023

El 2022 RocRoi va tancar una ronda de finançament de cinc milions d'euros amb què han creat "una plataforma en línia que aglutina activitats a l'aire lliure d'un centenar d'empreses de l'àmbit estatal", explica el més gran dels germans. La intenció dels emprenedors catalans és replicar la plataforma en altres països amb potencial per expandir el

5 182

11.093

3 204.909

R. 1.194.390

negoci i ja estan treballant perquè el 2025 entrin en funcionament una versió del seu producte a França, una altra als Estats Units i una altra a Austràlia. Amb la injecció de capital tancada, també han desenvolupat un software per a la contractació d'activitats, que venen a altres companyies del

Els germans Rabaneda preveuen que aquesta nova faceta digital dispari la facturació de l'empresa, que l'any passat va ser de cinc milions d'euros en l'àmbit estatal. La companyia també distribueix material per a la pràctica de ràfting i té una marca pròpia, River People Stuff. A més, exerceixen de consultors per a empreses i entitats del sector, i destaquen les operacions dutes a terme amb el Comitè Olímpic Internacional (COI). Una altra de les seves activitats consisteix a organitzar campionats esportius europeus i internacionals. Per tot això, RocRoi ha estat guardonada per la patronal Pimec amb el premi a la Mipime més competitiva en la categoria de mitjana empresa.

AUTOMOCIÓ

La venda de vehicles d'ocasió puja un 12% a Catalunya, menys que la mitjana nacional

Les vendes de turismes i totterrenys d'ocasió van créixer a Catalunya un 11,9% al juliol, fins a les 24.621 unitats. Segons dades de les patronals de distribuïdors Ganvam i concessionaris Faconauto, des de gener s'han venut 166.117 vehicles, un 6,7% més que en el mateix període del 2023. A escala nacional, les

compravendes van créixer un 18% al juliol, fins a les 178.590 unitats, i han acumulat un total de 1.198.904 des de començament d'any, un 9,1% més. Ši continua aquest ritme, el mercat acabarà el 2024 per sobre dels dos milions d'unitats venudes i es recuperaran els nivells prepandèmia./Redacció

MOBILITAT

Catalunya té una llicència de VTC per cada 3,5 de taxi, lluny de les xifres de Madrid

Catalunya comptava a una llicència VTC per cada tancament de juliol amb una proporció d'una llicència de VTC (vehicle de transport amb conductor) per cada 3,5 taxis, segons dades del Ministeri de Transports. La xifra se situa a la part alta de la mitjana nacional, però lluny de Madrid, on hi ha

1,8 taxis. Cap comunitat autònoma no s'acosta a la proporció d'una llicència per cada 30 taxis fixada per llei perquè es puguin concedir noves autoritzacions, un requisit que ha estat qüestionat pel Tribunal de Luxemburg./Redacció

Un conductor de VTC revisa l'estat del seu vehicle

GRAN EMPRESA

L'índex de producció industrial català creix un 6,5% amb millores en tots els sectors

L'index de producció industrial (IPI) de Catalunya corregit d'efectes de calendari va augmentar un 6,5% interanual a Catalunya al juny, segons dades de l'Institut d'Estadística de Catalunya. Tots els grans sectors industrials van millorar: els béns de consum

(8,6%), els béns intermedis (6,4%), els béns d'equipament (3,8%) i l'energia (1,7%). Tot i això, l'índex de productes industrials, sense incloure-hi l'energia ni la correcció d'efectes de calendari, va disminuir un 2,9% respecte al juny del 2023. / Redacció

Lotto 6/49				
10 d'agost Combinació guanyadora: 7-8-16-21-24-33 Complemen: 34 Reint: 8 Joker: 777023				
FUROS				
6	1.000.000,00			
5+C	27.580,88			
5	1.527,52			
4	48,43			
3	7.09			

Trio 11 d'agost 228 318

El Gordo 11 d'agost Combinació guanyadora: 8-9-27-36-42

Número clau (reint): 8			
GUANYADORS	EUROS		
5+1 -	-		
5+01	139.554,13		
4+1 15	1.691,57		
4+0 225	131,57		
3+1 923	36,65		
3+0 8.369	13,14		
2+1 14.735	5,74		
2+0 125.343	3,00		
0+1 233.646	1,50		
1 - 0			

La Grossa 9 d'agost 08861

Primitiv	va	Bonoloto		
10 d'agost Combinació guanyadora: 3-26-38-43-46-49 Complemen: 19 Reint: 2 Joker: 0422225		11 d'agost Combinació guanyador 3-13-14-16-24-42 Complementari: 17 Reintegrament: 6		
GUANYADORS 6+R -	EUROS	GUANYADORS 6 -	EU	
6 1	1.494.627,60	5+C 2	52.210	
5+C 8	30.296,51	5 80	652	

EUROS	GU	ANYADORS	EUROS
-	6	-	-
94.627,60	5+0	02	52.210,37
30.296,51	5	80	652,63
2.441,48	4	4.095	19,12
58,26	3	72.449	4,00
8,00	R.	359.795	0,50
1,00			

Once
11 d'agost
83161
Sèrie: 051
Cuponazo
9 d'agost

Cuponazo			
9 d'agost			
6.000.000€			
27670			
Sèrie: 098			

Pot acumulat per al següent sorteig:

El Gordo, 4.800.000 euros. La Primitiva, 82.500.000 euros.

Bonoloto, 800.000 euros. 6/49, 1.000.000 euros. Eurojackpot, 39.000.000 euros.

Euromillones, 60.000.000 euros.

Euro Dreams 8 d'agost Combinació guanyadora: **2-8-9-17-21-22** Somni: 2

GU	ANYADORS	EUROS
6+	1 -	-
6	1	120.000,00
5	150	78,76
4	5.974	31,79
3	84.961	4,15
2	477.993	2,50

Eurojackpot
9 d'agost Combinació guanyadora 15-18-25-29-35 Sols: 1-5

GUANYADORS	EUROS
5+2 -	-
5+1 2	941.956,70
5 13	81.726,10
1+2 34	5.154,30
1+1 731	299,60
3+2 1.577	152,80
1.503	116,50
2+2 21.621	25.80

3+1 33.513

3 68 985

1+2 112.631

2+1 453 264

Euromillones 9 d'agost Combinació guanyadora: 21-23-25-33-44 Estrelles: 4-10 Codi 'El milió': FMH96096

EUROS	GUANYADORS	EUROS
-	5+2 -	-
956,70	5+1 4	163.953,04
726,10	5+0 6	25.545,68
154,30	4+2 33	1.446,70
299,60	4+1 844	104,20
152,80	3+2 1.481	62,77
116,50	4+0 1.836	35,58
25,80	2+2 21.243	15,38
18,60	3+1 33.542	10,86
17,10	3+0 87.750	7,73
13,10	1+2 108.813	7,55
9,80	2+1 454.827	5,69
	2+0 1.148.588	3,63

LAVANGUARDIA

LA CONTRA

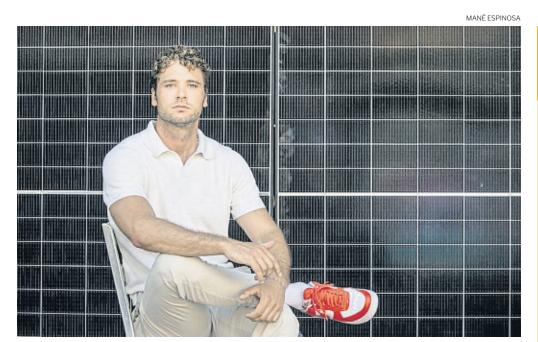

Víctor-M. Amela - Ima Sanchís - Lluís Amiguet

Wouter Draijer, enginyer i emprenedor en energies renovables a Espanya

Tinc 30 anys. Vaig créixer en una família de marins a Holanda i allí vaig crear la meva primera startup als 17. Vaig estudiar Enginyeria a la UPF; em vaig enamorar de Barcelona. Vaig fundar Solarmente fa 4 anys per tal que l'energia solar sigui la més rendible per a tothom, començant pels habitatges unifamiliars

"Instal·lar solar ja no és inversió per amortitzar, sinó una quota mensual"

ill d'empresaris holandesos crea una startup energètica a... Per què a Barcelona? En realitat, vaig començar en l'immobiliari: als 7 anys vaig muntar

una ciutat de Lego a la meva habitació i vaig vendre entrades al súper per veure-la.

Bon principi.

I Barcelona és una ciutat ideal –molts holandesos ho sabem– per viure, ergo per innovar, invertir i generar valor. Me'n vaig convèncer quan vaig venir a estudiar aquí.

Ara instal·la energia solar i a la seva nau veig moltes plaques solars xineses.

Quan fa cinc anys deies *xineses* la gent pensava en barat i baixa qualitat... Però ara és el mercat el que les demana.

Per què instal·lar-se avui energia solar?

Per estalviar a la seva butxaca; i pel planeta, la degradació que causen les energies fòssils. Cal aconseguir-ho amb plaques per captar l'energia solar, bateries per emmagatzemarla, carregadors bidireccionals per als cotxes elèctrics, climatitzadors de la llar...

El càlcul avui per decidir no és el cost d'instal·lar-la i en quants anys s'amortitza? Per això li dic que no importa si la tecnologia

és xinesa, americana o europea: nosaltres les fem servir totes per millorar aquest càlcul.

No depèn també dels ajuts i subvencions de l'administració de torn?

Nosaltres podem adaptar-nos als canvis d'aquest mercat tan complex i variable...

A més, té competidors gegantins i amb connexions polítiques ben untades.

Per això apostem per un model de comercialització de l'energia solar que s'adapti a les circumstàncies canviants del mercat.

Com?

Sent competitius també en el finançament de les instal·lacions. Per això estem apostant per un model de subscripció.

Una quota al mes sense invertir res abans? En el model que proposem el client no paga, se subscriu. Nosaltres instal·lem i ell paga una subscripció pel servei, i és que no entenem l'energia com un producte, sinó com un servei que et dona energia: per dutxar-te, anar amb cotxe elèctric amb un carregador bidireccional que et doni energia i en tornar a casa te la torni...

Però, per a això, abans cal posar d'acord la meva comunitat de veïns...

Però si tens una teulada per a tu sol és absurd

Com convèncer DiCaprio

L'enginyer Draijer sap que competeix en un mercat complexíssim en què influeixen, a més dels canvis geopolítics -la Xina i les seves tensions amb Occident-, els de la política local, des de la del teu ajuntament a les de Brussel·les... I les subvencions, que es donen o es treuen segons qui mani. Però està convençut que la seva oferta de subscripció s'imposarà, i ens repeteix el pitch que va seduir Leonardo DiCaprio, avui un dels seus inversors: "Un 70% dels espanyols viuen en pisos i 5,2 milions, en cases unifamiliars en les quals n'hi ha prou amb la decisió del propietari per poder instal·lar energia solar. A més, una casa gasta molt més que un pis. Així que és fàcil convèncer-lo que pagui una mensualitat inferior a la de la mitjana -imagineu els que tenen piscinadels seus rebuts fins ara".

no tenir una instal·lació d'energia solar que et fa estalviar diners cada dia. Miri: així gastem energia al llarg de la jornada.

Aquest gràfic sembla un aneguet.

Aquest cap és el matí, que és quan ens llevem i tots gastem energia alhora, però després aquesta despesa descendeix enormement durant el dia, perquè la majoria ja som a la feina... o al carrer.

A les oficines no gastem també energia?

Però col·lectivament, és a dir, en gastem menys. Per refrigerar una oficina amb 20 persones es gasta gairebé el mateix que al saló amb només quatre membres d'una família.

Aquí, al mig de l'aneguet hi ha repunts...

Perquè alguns van a casa al migdia; però són pocs. La corba de consum torna a repuntar de cop a la nit: aquí hi ha la cua ben dreta de l'ànec, quan tothom torna a casa i gasta energia alhora.

I, per això, al cap i a la cua de l'aneguet és quan és més cara l'energia?

I a Alemanya, Holanda i una majoria de països és també quan consumim més energia fòssil. I és el que hem d'evitar.

A Espanya no tenim ja un bon mix d'energia fòssil, hidràulica, solar, eòlica...?

Espanya genera més energia neta que aquells països, però no disponible tot el dia i no suficient en moments en què repunta el consum i en aquest mix ha d'entrar la fòssil per satisfer la demanda. Amb una instal·lació privada vostè pot optimitzar el seu consum i contribuir que el de tots sigui també òptim.

Com?

Per exemple, amb aquest carregador bidireccional tornarà l'energia del seu Tesla quan més es necessita i li pagaran per ella. I cada any aquest efecte de concentració del consum augmenta, com el consum mateix.

Gastem més energia en menys hores?

Per això la indústria de les renovables canviem de la mentalitat de vendre producte a vendre una subscripció. I, després d'explicar-l'hi, he aconseguit finançament de Leo DiCaprio.

Ho vaig llegir i el veig a la foto amb ell.

Vam anar a L.A. a convèncer-lo i va escoltar la nostra explicació i va invertir en l'empresa. És molt compromès amb les renovables. I ja tenim 200 llars connectades amb aquesta nova instal·lació pilot que optimitza la generació i el consum d'energia solar quan més ho necessiten llars i fàbriques.

Qui l'instal·la?

Tenim 78 empleats, 40 a Barcelona; i jo també pujo a les teulades quan cal, i m'ho passo bé. Hem arribat ja als 2.800 clients a Catalunya i hem obert oficina a la Costa Blanca, a la Costa del Sol i ara ja al Marroc, a la mateixa Casablanca.

LLUÍS AMIGUET

¡Descarbonització, everywhere!

També apostem per la transició energètica fora de les nostres fronteres. La nostra primera instal·lació fotovoltaica als Estats Units ja opera i proveeix 300.000 llars.

